

ת"פ 20/23793 - מדינת ישראל נגד יבגני בביץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 20-02-23793 מדינת ישראל נ' בביץ
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
יבגני בביץ
הנאשם

הכרעת דין

הודעה על זיכוי

הנני מזכה את הנאשם מן העבירות שייחסו לו באישומים החמישי, השביעי, השמיני והתשיעי.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום החובק תשעה אישומים ומיחסו לו עבירות רבות של שלילת כשר התנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, גניבה בצוותא חדא, קשרית קשר לפשע, וכן עבירה של הונאה בכרטיס חុוב בצוותא חדא, **ניסיון שלילת כשר ההtanגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא וקשרית קשר לעוון.**

כתב האישום

2. לפי החלק הכללי של כתב האישום, הנאשם הינו מנהל חברת סיגמה אימפלוס בע"מ ח.פ. 515693182 (להלן גם: "החברה"), העוסקת בשיווק מכשירי פיזיוטרפיה. הנאשם בעל רכב מסווג קיה סורנטו מס' 64-634-85. אילנה קרווצ'ינוק (להלן: **ילנה**) עבדה בחברה בתקופה שבין מרץ 2018 ועד אוגוסט 2018. בין הנאשם וילנה שורר קשר ידידות.

3. החל מחודש ספטמבר 2019 ועד ליום מעצרו בחודש ינואר 2020 (להלן: **"התקופה הרלוונטית לכתב האישום"**), במספר רב של הזדמנויות שונות והכל כפי שפורסם בכתב האישום, פעל הנאשם ביחד עם אילנה בשיטתיות ובתחום רב, והשניים גנבו מכספיים רבים סכומי כסף גדולים, תוך שהם משתמשים

עמוד 1

בחוורם בעלי השפעה מרדימה כלפי אוטם קשיים וזאת כדי להקל על ביצוע העברות.

אישום ראשון

- .4. א.א., הינה קשישה, ילידת 1928/00/00 (להלן: **המתלוננת 1**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב יהודה 24/302 בעיר ערד (להלן: **הדירה**).
- .5. הנאשם אילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 1 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומנים (להלן: **הקשר**).
- .6. ביום 24.12.19 בשעה 00:16, או בסמוך לכך, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה אילנה בדלת דירתה של המתלוננת 1 והציגה עצמה כמי שבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 1. עקב כך, הכניסה המתלוננת 1 את אילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה אילנה למטלוננת 1 שלושה כדורי שינה כדי שזו תיטול אותם, באמצעות וטור מצג שווה כי מדובר ב כדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדמה המתלוננת 1, נכנס הנאשם לדירה יחד עם אילנה חיפשו אחר כסף מזומנים בדירה.
- .7. הנאשם אילנה נטלו בידייהם סכום כסוף של 300 ₪ וכן הוציאו מארנקה של המתלוננת 1 כרטיס חיוב באמצעותו משכו סכום כסוף בגובה של 3,000 ₪ מחשבונה של המתלוננת 1. בסיום החזרה אילנה את הkartיס אל ארנקה של המתלוננת 1, כל זאת בזמן שהמתלוננת 1 ישנה. הנאשם אילנה גנבו מהמתלוננת 1 סכום כסוף של 3,300 ₪.
- .8. במשיו המתוארים לעיל, קשר הנאשם יחד עם אילנה קשר לביצוע פשע; השניים שללו מהמתלוננת 1 את כושר התנגדותה באמצעות שיש בהם סכנה לחייה או לבראותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחה וганבו בצוותא חד כסף מזומנים מהמתלוננת 1; השניים השתמשו בכרטיס חיוב בכוונה להונאות.
- .9. הוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם:
- שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא** - עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק**) יחד עם סעיף 29 לחוק.
- גניבה בצוותא חדא** - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.
- קשירת קשר לפשע** - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ז-1986 יחד עם סעיף 29 לחוק.

10. ב.ב., הינה קשישה, ילידת 1935/00/00 (להלן: **המתלוננת 2**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב בן שמן 5 בעיר לוד (להלן: **הדירה**).

11. הנואשם וילנה קשוו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 2 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומנים (להלן: **הקשר**).

12. ביום 16.12.19 בשעה 00:17 או בסמוך לכך, בהתאם linkage לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה וילנה בדלת דירתה של המתלוננת 2 והציגה עצמה כמי שمب艰苦ה למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 2. עקב לכך, הכניסה המתלוננת 2 את וילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה וילנה למATALONNET 2 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמצעותה ותוך מגז שווה כי מדובר ב כדורים המפחיתים לחץ דם גבואה. טרם נרדמה המתלוננת 2, נכנס הנואשם לדירה עם מכשיר עיסוי לעיניים ולביש אותו על המתלוננת 2 בעודה שוכבת על מיטה בחדרה.

בשלב זהה, כאשר המתלוננת 2 אינה רואה דבר, חיפשה וילנה אחר כסף מזומנים בשידה שעלה יד המיטה ומיצאה כסף מזומנים בנרתיק כחול בתחום השידה כשל אודה העת הנואשם עומד ליד המתלוננת 2 ומאפשר לילנה לחפש אחר כסף. הנואשם וילנה גנבו מהמתלוננת 2 סכום כסף של 4,000 ₪.

13. במשיו האמורים לעיל, קשר הנואשם יחד עם וילנה קשר לביצוע פשע; הנואשם וילנה שללו מהמתלוננת 2 את כושר התנגדותה באמצעותם שיש בהם סכנה לחייה או לבリアותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחנה, וגנבו בצוותא חדא כסף מזומנים מהמתלוננת 2.

14. הוראות החקיקון לפיהן מואשם הנואשם:

שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשר קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

15. ג.ג., הינה קשישה, ילידת 1937/00/00 (להלן: **המתלוננת 3**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב ירושלים 4/179 בעיר נתיבות (להלן: **הדירה**).

.16. הנואם וילנה קשו קשור להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוונת 3 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

.17. ביום 15.1.20 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר וכדי להוציאו אל הפעול, דפקה וילנה בדלת דירתה של המתלוונת 3 והציגה עצמה כמי שմבוקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוונת 3. עקב לכך, הכניסה המתלוונת 3 את וילנה אל דירתה.

לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה וילנה למתלוונת 3 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמצעותה וטור מגש שווה כי מדובר בצדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. לפני נרדרמה המתלוונת 3, נכנס הנואם לדירה והוביל את המתלוונת 3 לחדר השינה, המתלוונת 3 הייתה במצב הכרתי ירוד שכן החלו להשפיע כדורי השינה שנשלחה קודם לכן. וילנה השכיבה את המתלוונת 3 במיטהה וזו נרדרמה. הנואם וילנה גנבו מהמתלוונת 3 סכום כסף של 700 ₪.

.18. במעשה האמורים לעיל, קשר הנואם יחד עם וילנה קשר לביצוע פשע; הנואם וילנה שללו מהמתלוונת 3 את כושר התנגדותה באמצעותם שיש בהם סכנה לחייה או לבリアותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחונה, וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלוונת 3.

.19. הוראות החקיקוק לפיהן מואשם הנואם:

שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גנבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשרת קשר לפשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

איסום רביעי

.20. ד.ד., הינו קשייש, ליד 00/00/1936 (להלן: **המתלוון** 4) אשר מתגורר לבדו בביתו אשר ברחוב בן שמן 5 בעיר עבר (להלן: **הדירה**, במהלך ההוכחות תוקנה כתובות - רח' יהודה 24 דירה 219).

.21. הנואם וילנה קשו קשור להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלוון 4 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

.22. ביום 24.12.19 עובר לשעה 00:16 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר וכדי להוציאו אל הפעול, דפקה וילנה

בделת דירתו של המתلون 4 והציגה עצמה כמי שمبוקשת למדוד את לחץ הדם של המתلون 4. עקב כר, הכנסה המתلون 4 את ילנה אל דירתו. לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה ילנה לממתلون 4 שלושה כדורי שינוי כדי שזה ייטול אותם, באמצעות וטור מגז שווא כי מדובר ב כדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. המתلون 4 סירב ליטול את הcadorsים ומשכך יצאת ילנה מביתו. בזמן זהה חיכתה הנאשם ברכבו והוא בקשר טלפון עם ילנה כדי לדעת מה קורה בדירתו של המתلون 4 והאם נטל את כדורי השינה, זאת במטרה להיכנס לדירה ברגע שתחל השפעת הcadorsים והמתلون 4 ירדם.

.23. בمعنى האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה ניסו לשלו ממתلون 4 את כושר התנגדותו באמצעות שיש בהם סכנה לחיו או לבראותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחנו בצוותא חדא.

.24. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:
ניסיונו שלילתו כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיפים 25 + 29 לחוק.
קשרו קשר לביצוע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום חמישי

.25. ה.ה., הינה קשישה, ילידת 1937/00/00 (להלן: **המתלוננת 5**) אשר מתגוררת לבדה בביתה אשר בשדר' בן גוריון 63/111 בעיר גדרה (להלן: **הדירה**).

.26. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר ההתנגדות של המתלוננת 5 על ידי מתן כדורי שינוי, וליטול מהדירה כסףழום (להלן: **הקשר**).

.27. ביום 28.11.19 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בהתאם לחבר וועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 5 והציגה עצמה כמי שمبוקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 5. עקב כר, הכנסה המתלוננת 5 את ילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה לממתلون 5 שלושה כדורי שינוי על מנת שזו תיטול אותם, באמצעות וטור מגז שווא כי מדובר ב כדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדמה המתלוננת 5, נכנס הנאשם לדירה יחד עם ילנה חיפשו אחר כסףழום בדירה. הנאשם וילנה נטלו לידיהם סכום כסוף גדול אשר גובהו אינו ידוע במדוקן למאשימה מחדר השינה של המתלוננת 5 וכן מהזמן בסalon בביתה של המתלוננת 5, כל זאת בזמן שהמתלוננת 5 ישנה.

.28. בمعنى האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם ילנה קשר לביצוע פשע; הנאשם וילנה שללו מהמתלוננת 5 את כושר ההתנגדות באמצעות שיש בהם סכנה לחיה או לבראותה ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחנה, ובנבו

בצוותא חד א סף מזומנים מהמתלוונת 5.

.29. הוראות החקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לפשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום שישי

.30. ו.י., הינו קשיש, ولיד 1932/00/00 (להלן: **המתלוון 6**) אשר התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לבדו בדירה אשר בדיוור מגן ברחוב נחשונים 75 בעיר אריאל (להלן: **הדירה**).

.31. בחודש לפניה יומן 9.9.19, או בסמוך לכך, מכרו הנאשם יולנה מזרון למתלוון 6. בהמשך קשרו הנאשם יולנה קשר להוכנס לדירה וליטול מתוכה כסף מזומנים (להלן: **הקשר**).

.32. ביום 9.9.19 בהתאם לחבר וועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה יולנה בדלת דירתו של המתלוון 6. המתלוון 6 נכנס את יולנה אל דירתו. מיד אחריה נכנס הנאשם נכסם לדירה. באמצעותה שבאו לבדוק את שימושו במזרון, ביקש הנאשם מהמתלוון 6 שישכב על המזרון, אותו מכרו לו פעם קודמת והמתלוון 6 עשה כן. הנאשם הלביש על עיניו של המתלוון 6 מכשיר עיסוי לעיניים. בשלהזה, כאשר המתלוון 6 אינו רואה דבר, הנאשם וילנה חיפשו אחר כסף מזומנים בדירה. הנאשם גנבו מהמתלוון 6 סכום כסף של 8,000 ₪.

.33. במעשה האמורים לעיל, קשר הנאשם יולנה קשר לביצוע עוון; הנאשם גנבו בצוותא חדא כסף מזומנים מהמתלוון 6.

.34. הוראות החקוק לפיהן מואשם הנאשם:

גניבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשירת קשר לעוון- עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק.

אישום שביעי

.35. ז.ז., הינו קשיש, ولיד 1929/00/00 (להלן: **המתלוון 7**) אשר התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לבדו בדירה אשר בדיוור מגן ברחוב עמישב 6 בעיר אשקלון (להלן: **הדירה**).

עמוד 6

.36. הנאשם וילנה קשו קשור להיכנס לדירה, לנטרל את כשר התנגדותו של המתלון 7 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

.37. ביום 29.8.19 בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה וילנה בדלת דירתו של המתלון 7 והציגה עצמה כמי שבקשתה למדוד את לחץ הדם של המתלון 7. עקב אחר, הכניס המתלון 7 את וילנה אל דירתו. לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה וילנה למתלון 7 שלושה כדורי שינה על מנת שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווה כי מדובר בצדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדם המתלון 7, נכנס הנאשם לדירה יחד עם וילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלון 7 סכום כסף של 2,000 ₪ ועוד 300 ₪uro.

.38. במשיו האמורים קשור הנאשם יחד עם וילנה, קשר לביצוע פשע; השניים שללו מהמתלון 7 את כשר התנגדותו באמצעות שיש בהם סכנה לחייו או לבリアותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיכחונו, וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלון 7.

.39. הוראות החקיקוק לפיהן מואשם הנאשם:
שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.
גנבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשרת קשר לפשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום שמנין

.40. ח.ה. הינו קשייש, יליד 1937/00/00 (להלן: **המתלון 8**) אשר מתגורר לבודו בביתו אשר ברחוב הגליל 30 בעיר נוף הגליל (להלן: **הדירה**).

.41. הנאשם וילנה קשו קשור להיכנס לדירה, לנטרל את כשר התנגדותו של המתלון 8 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

.42. ביום 22.10.19 בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה וילנה בדלת דירתו של המתלון 8 והציגה עצמה כמי שבקשתה למדוד את לחץ הדם של המתלון 8. עקב אחר, הכניס המתלון 8 את וילנה אל דירתו.

לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה וילנה למתלון 8 שלושה כדורי שינה על מנת שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווה כי מדובר בצדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. המתלון 8 היה במצב של ערפול בשל נטילת הצדורים.

.43. בשלב זהה, נכנס הנאשם לדירה יחד עם יلجنة חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וلجنة גנבו מהמתלון 8 סכום כסף של 17,200 ₪.

.44. במשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם יلجنة קשר לביצוע פשע; הנאשם וلجنة שללו מהמתלון 8 את כושר התנגדותו באמצעות שיש בהם סכנה לחיו או לבריאותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחנו וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלון 8.

.45. הוראות החקיקוק לפיהן מואשם הנאשם:
שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.
גנבה בצוותא חדא- עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשר קשר לפשע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום תשיעי

.46. ט.ט., הינו קשייש, יליד 00/00/1934 (להלן: **המתלון 9**) אשר מתגורר לבודו בbijito אשר ברחוב צה"ל 26 בעיר קריית ים (להלן: **הדירה**).

.47. הנאשם וلجنة קשרו להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלון 9 על ידי מתן כדורי שינוי, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

.48. ביום 23.1.20 עובר לשעה 12:30, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה יلجنة בדלת דירתו של המתלון 9 והציגה עצמה כמי שמקשת למדוד את לחץ הדם של המתלון 9. עקב כך, הכניס המתלון 9 את יلجنة אל דירתו.

לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה יلجنة למטלון 9 שלושה כדורי שינוי על מנת שזה ייטול אותם, באמצעותה ותוך מג שווה כי מדובר ב כדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדם המתלון 9, נכנס הנאשם לדירה יחד עם יلجنة חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וلجنة גנבו מהמתלון 9 סכום כסף למעלה מ-2,000 ₪, הסכום אינו ידוע במדויק לאמתמה.

.49. במשיו האמורים לעיל, קשר הנאשם יחד עם יلجنة קשר לביצוע פשע; הנאשם וلجنة שללו מהמתלון 9 את כושר התנגדותו באמצעות שיש בהם סכנה לחיו או לבריאותו ושיש בהם כדי לפגוע בפיקוחנו וגנבו בצוותא חדא כסף מזומן מהמתלון 9.

.50 הוראות החקיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה במצוותה חדא- עבירה לפי סעיף 327 לחוק יחד עם סעיף 29 לחוק.

גניבה במצוותה חדא- עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק.

קשרת קשר לשפע- עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

המענה לכתב האישום

.51 ביום 17.3.20 ניתן המענה לכתב האישום, בו נטען כי ילנה פעלה על דעת עצמה והנאשם אינו שותף לעבירות, לא בהיבט הפסיכיאטרי ולא בהיבט הנפשי. הנאשם אישר שהוא הגיע עם ילנה למקום מסוינו בכתב האישום, למעט המקומות שציינו באישומים 8 ו-9 (נוֹף הַגָּלִיל וְקָרֵית יַם). כן אישר הנאשם שהוא מנהל את החברה. נטען כי ילנה עבדה אצל הנאשם בתפקיד הרלוונטי לכתב האישום, אך לא באופן מסודר, וזאת לאחר שב吃过 עבדה אצלו. השניים מכרו מכשירים רפואיים ומכתש רפואית אחר המותר למכירה. אצל רוב המתלוננים ביקרו בעבר, וזאת במסגרת מהלך עסקיו שלא ניתן לגיטימי.

לנאשם ולילנה היה מאגר נתונים של לקוחות, שכלל את המתלוננים ול לקוחות נוספים. כשזרו אל הלקוחות (המתלוננים), הנאשם ידע שלילנה עולה אל דירות הלקוחות כדי לשוק להם מכשור רפואי או ייטמינים שאיןם דורשים מרשם. תפקידה לאורך כל הדרך הייתה לשוק לקוחות את המוצר, והנאשם היה מגיע להדגים ולמכור. לעיתים הנאשם גבה כספים ולעתים ילנה עשתה זאת. הנאשם סבר שבעל הזדמנויות המכירה שתוארו בכתב האישום דובר במהלך עסקיהם רגיל. הנאשם לא ידע שלילנה אוחזת בצדורי שינה או כל כדורים אחרים בעלי אפקט מרדים. נטען כי ילנה קיבלה את הצדורים רפואיים מטופא המשפחה שלה וכל שעשתה בצדורים אלה, היא עשתה על דעת עצמה. שלילנה הציגה עצמה כמי שבאה מטעם גורם רפואי או משוחחת בטלפון עם רפואי, היא עשתה זאת על דעת עצמה. הנאשם לא קיבל כספים מתוך הכספי שלילנה הودמה בליךיהם. ילנה ניצלה את הנאשם, שימושה כנהג שללה ונתן לה גם גיבוי כלכלי כמי שעבודת אצלו, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום נמכרו מוצריים כגון ייטמינים "או מוצריים אחרים נגד לחץ דם וכו'" (ע' 4 לפרטוקול).

ההלוין

.52 ההגנה נתנה הסכמתה להגשת כל הודעות המתלוננים ויתריה על העדתם. מטעם המאשימה הוגש אפוא הודעותיהם של תשעת המתלוננים, והאמור בהן מקובל על ההגנה מכוח הסכמתה. כן הוגש מוצגים נוספים, כמוporter בטבלת מוצגי התביעה.

היעדו מטעם המאשימה ילנה וכן רס"מ משה יعيش, אשר גבה את הודעותיהם של ילנה, של הנאשם ושל חלק מן המתלוננים.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגש מספר מוצגים.

עמוד 9

53. **המואשימה** טענה כי הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את עובדות כתוב האישום. המדינה טענה כי עדותה של יולנה, שותפותו של הנאשם, מהימנה וקוהרנטית, והדגישה כי לא הוכח מנייע לטיפול עלילת שווה מצידה נגד הנאשם. נטען כי גם אם קיימים אוי דוקרים קלים בגרסתה, הרי שאין מדובר בסטיות מהותיות היורדות לשורשו של עניין. לעודותה של יולנה קיימים לפי הטענה חיזוקים רבים, והם עדויות נפגעות העבירה באישום השני והשלישי על אודות היתקלות ממשית עם הנאשם; תרגיל חקירה בין יולנה לנאים; צילומי מצלמות אבטחה ביחס לאיושם השני; התכתבויות טלפוןות בין הנאשם לבין יולנה שבנהן לראות כי הם מתכתבים על אודות ביצוע העבירות; מחקרי תקשורת מהם עלות שיחות טלפון בין הנאשם לירנה שבמסגרתן הם נשמעות משוחחים בעניין העבירות; איקוני הניד של הנאשם יחד עם יולנה בתאריכים ובשעות שבהם בוצעו העבירות (יצוין עם זאת כי האיקונים לא הוגשו לתיק בית המשפט). כן נטען כי אי חידוש המלאי של החבורה מאז שנת 2018 מהוות חיזוק נוסף, ואולם בעניין זה יצאין כבר עתה - בהיעדר מחלוקת כי יותר מלאי מסויים של מכשירים ברכבו של הנאשם, איןני רואה צורך לדון בנושא זה. עוד טענה המואשימה כי גרסת הנאשם, שנשמעה לראשונה בבית המשפט, לאחר שבמהלך חקירתו במשטרה שמר על זכות השתקה, מעוררת תמיינות רבות ועומדת בנגד להיגיון ולשכל הישר. פירוט טענותיה של המואשימה ישולב במידת הצורך להלן במהלך הדיון בראיות.

54. **ההגנה** תקפה בסיכון את מהימנותה של יולנה, וטענה כי אין לתת אמון בעודותה. נטען כי יולנה לوكה ב"זכרון סלקטיבי", שבמסגרתו היא זוכרת היטב פרטים המפלילים את הנאשם בלבד, ואילו שאר החלקים בפזול הושלמו לה במהלך חקירתה במשטרה. עוד נטען כי טענתה של יולנה, שלפיה הנאשם הוא מי שהביא לה את הבדורים, היא "עדות כבושא" שאין לקבלה. לפי הנטען, במהלך החקירה במשטרה לא הזירה יולנה את שמו של הנאשם כמו שהביא לה כדורים מטאילנד. אך גם נטען כי גרסתה של יולנה שלפיה הנאשם הוא ההוגה של הרעיון העברייני היא עדות כבושא, שנולדה לאחר שניהלה שיחה עם הסגנור שלה.

ההגנה טענה כי יולנה ביקשה לנוקם בנאים ולהפלילו על לא עוול בכפו, לאחר שהמשטרה גרמה לה להאמין כי הנאשם כבר הפליל אותה. נטען כי לא היה כל תכנון מראש, וההחלטה מתי להרדים ואת מי להרדים הייתה של יולנה בלבד, מבלתי שהנאים ידע על אודות מעשיה. עוד נטען כי דבריה של יולנה הם בגדר גרסה מפותחת, ו يولנה חזרה פעמים רבות לאור עドות מדברים שאמרה במשטרה, כשלפעantha כלל לא אמרה את הדברים ומקרים בתרגום קלוקל. ההגנה טענה כי כל הכספי שנגנב מהמתלוננים, נגנב על ידי יולנה ושימש אותה ואת בנותיה להחזר חבותיהן.

55. ההגנה טענה כי הנאשם יולנה אינם מתוודים ביציאה מבניינה של המתלוונת באישום השני; איקוני הטלפון הניד של הנאשם במקומות שצינו בכתב האישום אינם מסיעים במאומה למואשימה, שכן הנאשם לא כפר בהימצאותו במקומות אלה (כאמור, האיקונים עצם לא הוגשו על ידי המואשימה); במסגרת תרגיל החקירה (ת/78) לא הנחה הנאשם את יולנה מה לומר; ההתכתבויות והשיחות בין הנאשם ו يولנה איןן "רבות" ואין בנושא ביצוע עבירות. כן נטען כי הנאשם לא שמר על זכות השתקה בכל החקירה שלו במשטרה, אלא רק בחקירה השלישית. כן נטען כי הכספי היחיד שנמצא על ידי המשטרה היה בביתה של יולנה, ואילו בבעתו שלו לא נתפסו כספים. עוד נטען כי בבעתו של הנאשם לא נתפסו כדורי שינה, והמואשימה לא הגישה חוות

דעת המאשר את טענתה כי הטרופות שנטפסו בbatisם של הנאשם ושל יلجنة הן תרופות בעלות השפעה מרידימה.

.56. עוד טענה ההגנה בסיכון למחדרי חקירה בתיק. נטען כי היה על המשטרה לבצע שורה של פעולות אשר היא נמנעה מלבצען: לבדוק את מצבה הכלכלי של יلجنة, עobar לביצוע העבירות ולאחר מכן מעצרה; לבדוק את טענותיה של יلجنة בדבר הפגיעה בזכרון שלה; לתפוס את מלאי המכשירים שהנאשם ציין שקיים ברכבו ובמכשיריו ביתר; להציג תיעוד רפואי מיום העימות לביסוס טענתה כי הנאשם היה כשיר לביצוע העימות בגין לטענתו (ההגנה טענה כי הנאשם הודיע שאין חש בטוב עוד לפני תחילת העימות, בעוד המשימה טעונה כי הנאשם הודיע זאת לאחר תחילת העימות); לבדוק את התיעוד הרפואי של המתלוונים ובפרט את רשימת הטרופות שאויתם הם נוטלים באופן קבוע ולקבל חוות דעת מתאימה בנוגע להשפעותיהם של תרופות אלה (ואולם, יותר כי פרט להעלאת טענה כללית זו בשלב מאוחר, במסגרת הסיכומים, לא נתענה כלל טענה נגד הוודאותיהם של המתלוונים).

כן נטען כי זכותו של הנאשם להיוועצות עם בא כוחו הופרה על ידי המשטרה.

.57. עוד נטען בסיכון ההגנה כי התוספת הראייתית הנדרשת לעדotta של יلجنة היא ראיית חיזוק מגברת ולא דרישת חיזוק רגילה, הואריל ומדבר בשותפה לעבירה שטרם נוצר דין.

עובדות מוסכמתות וגדר המחלוקת

.58. במסגרת העבודות המוסכמתות, אין חולק כי הנאשם הוא מנהל חברת סיגמה אימפלס, אשר עוסקת בשיווק מכשירי פיזיותרפיה. קיימת עם זאת מחלוקת בשאלת האם החברה משווקת מוצרים נוספים, נוספים, כשהעניין המרכזי הוא נושא שיווקם של ויטמינים. המשימה טוענת כי "ויטמינים" היו שם קוד לכדרוי שינה בשיחות בין יلجنة לנאים, ואילו ההגנה טוענת כי החברה שיווקה ויטמינים בנוסף לשיווק מכשירי פיזיותרפיה.

.59. לא הייתה מחלוקת בנוגע לכך שהנאשם הוא בעליו של הרכב קיה בצלב לבן, מס' לוחית זהוי 85-634-64 (הרכב הנזכר בחלק הכללי של כתב האישום). לפירוט בעניין ראו להלן פסקה 103. אין מחלוקת כי בתוקופה נושא כתב האישום, לאחר סגירת החברה, נותר מלאי מסויים של מכשירים, שהיו לפחות בחلكם מאוחסנים ברכבו של הנאשם.

.60. בתקופה שבין מרץ 2018 ועד אוגוסט 2018 יلجنة עבדה בחברה. הצדדים חלוקים בשאלת מה היה הקשר של יلجنة לחברת לאחר אוגוסט 2018. בכתב האישום צוין כי בין הנאשם וلجنة קשר ידידות.

הנאשם אישר בחקירהו במשטרה מיום 26.1.2020 כי נשאר עם יلجنة בקשר טוב, וגם בחקירהו הנגדית אישר שיחסיו עם יلجنة היו טובים.

.61. המחלוקת העיקרית בענייננו היא בשאלת אם היה הנאשם שותף לתוכנית להרדדים לקוות ולגנוב מהם את כספם, ובמהשך לכך גם שותף להוצאתה לפועל של התוכנית. אם התשובה לשאלת זו תהיה חיובית, יש

לבוחן לגבי כל אישום או אישום אם יש להרשייע את הנאשם במיוחס לו.

חקירתה של יננה במשטרה - כלל

62. יננה נעצרה ביום 26.1.2020 (ת/56), ובחיקירתה במשטרה באותו יום כפירה במיוחס לה ולנאשם (ת/77). במהלך חיקירתה הבאה ביום 30.1.2020 הודהה במיוחס לה וכן הפלילה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום (ת/79 הודעת חשוד, ת/79א דיסק, ותמלול החקירה). יננה נחקרה במשטרה מספר פעמים נוספת, כפי שיתואר בהמשך. חיקירותיה של יננה במשטרה הוגשו בהסכמה, חלף עドותה בחקירה ראשית.

63. עוד צוין כי ביום 28.1.2020 נערך תרגיל חקירה, שבו הוקלטו הנאשם יננה משוחחים (ת/78). ביום 5.2.2020 נערך עימות בין השניים, ואולם בסמוך לתחילת העימות, הודיע הנאשם כי אינו חש טוב, והוא פונה לבית החולים (ת/75). גם על כך יורח במשך.

64. בחלק זה אסקור את דבריה של יננה, במשטרה וכן בעדותה בחקירה נגדית בבית המשפט, בנושאים הנוגעים לכל האישומים. דבריה ביחס לאישומים ספציפיים יובאו בנפרד, במסגרת הדיון בכל אישום או אישום. כמו כן אתיחס בנפרד לנסיבות הودאתה, לאחר הבדיקה הראשונית. ברי כי מסקנתו ביחס לשאלת מהימנותה של יננה מובסת על מכלול דבריה - בנושאים הרוחביים, ביחס לאישומים הספציפיים וכן בעניין נסיבות הודאתה.

65. בחיקירתה הראשונה ביום 26.1.2020 (ת/77), שלכל אורכה הכחישה את המיוחס לה ולנאשם, מסרה יננה כי היא עובדת בחברת ניקיון בחיפה מזה כמנה ובנוספּה מקבלת קצבת שארים מביטוח לאומי. קודם לכן עבדה בחברת סיגמא אימפולס, עד לסגירתה של החברה. תפקידיה היה להגיע לדירותיהם של אנשים, לפרשם את המכשירים שהחברה שיווקה ולאפשר ללקוחות לנסוט את המכשירים. אשר לכדרי שינה שנטפסו בתיק שלה, מדובר בכדרי שינה שנתקנו באמצעות מרשם רפואי שקיבלה. בעניין שקיית ניילון ובה מספר כדורים כחולים שנמצאה בתיק שלה, מסרה כי "בן אדם היה בתאיינלד ואני ביקשתי אותו ממש **תרופות אבל זה תרופות לא כל כך חזקות...**" (ת/77, ע' 11-12 לתמליל).

66. בתחלת חיקירתה השנייה ביום 30.1.2020 (ת/79) המשיכה יננה להכחיש את המיוחס לה ולנאשם, וטענה כי אין ברשותה מכשיר למדידת לחץ דם. הנאשם פנה אליהCIDID, לאחר שסיימה את עבודתה בחברה, כדי שתעזר לו במכירת מכשירים (ת/79, ע' 13-14 לתמליל). בשלב מתקדם יותר בחקירה התחלה יננה במסירת הודאה חלקית, שהתפתחה בהמשך החקירה להודאה מלאה. ארוחיב בעניין נסיבות מתן ההודאה בהמשך, ובשלב זה ייאמר באופן כללי כי עבר למסירת ההודאה אמרו החוקרים ליננה כי ישן ראיות כנגדה, לרבות דברי הנאשם אשר סייר למשטרה על אודות מעשיה.

67. בראשית הודאתה (ת/79) מסרה יננה כי לא נתנה תרופה לאיש, ושתקידה היה להכנס לטור הדירה, להזכיר את הקישיש ולהתידד אליו, וזאת לביקשת הנאשם, כדי שהנאשם יוכל אף הוא להכנס לדירה. בשלב זה אמרה יננה שכשנהאשם נכנס לדירה יתכן שהוא נתן משהו (כשכונתת לתרופה), אך היא אינה יודעת על כך דבר, ותפקידה היה רק לדבר עם הקישיש בדירה. חוקריה הבהירו לה כי עליה לספר את האמת המלאה

ולא חצאי אמיתות, אך בשלב זה אמרה ילנה כי לא עקבה אחריו הנאשם בתוך הדירה, ושהנאשם נהג לכלכת למטבח ולהגיע לקשיים מים (ת/79 ע' 4-5). לאחר שהتابקה פעם נוספת לספר את האמת המלאה, ולאחר שהתייעצה טלפונית עם בא כוחה, חזרה ילנה לחדר החקירה והחלה לתאר כיצד נולד הרעון לגנוב מקשיים באמצעות מתן כדורי שינה.

67. ילנה סיפרה כי כשהיה קושי במכירת מכשירים, "בהתחלת באמת צחקנו על דברים אלה" (כשכוונתה לרעון לגנוב מקשיים, ת/79, ע' 57 למלול). היו לה בעיות כספיות והוא סבלה מלחץ נשוי עקב הליך משפטי מול הבנק שלה. היא פנתה לפסיקיאטר אשר נתן לה מרשם לתרופות הרגעה נגד חרדות, אך לכדורים אלה הייתה תופעת לוואי של פגיעה בזיכרון והיא הפסיקה ליטול אותם. בנסיבות אלה פנתה לרופא המשפחה, שנתן לה מרשם לכドורי שינה. היא סיפרה על כך לנאשם "...איכשהו ביחיד, אני לא יודעת למה, אבל ביחיד פשוט קיבלנו החלטה כלשהי לנסות פעם אחת... לתת את הcadorsim האלה... לקשיים... כדי לקחת כסף" (ת/79, ע' 61 למלול). באותו תקופה היא לא הצליחה להתקבל לעבודה מסודרת, ולא היה לה די כסף למחייתה. היא נשאלת אם בשל כך ההחלטה לנסות, קרי לתת כדורי שינה ולגנוב מלוקחות, והשיבה בחיב (ת/79, שם). היא ניסתה תחילה סוג אחד של כדורים, עגולים בצורתם, ולאחר מכן קנתה כדורים מסוג שונה, שכבעם לבן וצורתם מאורכת, שלהם השפעה זהה - כדורים אלה נתפסו בתיק שלה (emovane) (ת/79, ע' 6-7).

68. ילנה מסרה כי הנאשם היה זה שהחליט תמיד לאיזה קשיים הם יסעו, וזאת לפי רישמה של שמות לקוחות וכתובותיהם שהייתה בידו. ברשימה הופיעו לקוחות שרכשו בעבר ציוד מהחברה (ת/79 ע' 10). כשהוזגה לה בחקירה רישמה מצולמת שנמצאה בטלפון הנייד של הנאשם והוא נtabקה לצין אם מופיעים בה אנשים שנתנה להם כדורים, השיבה שלא כל האנשים מופיעים ברשימה (ת/80, ע' 2-3).

69. עם הקשיים שוחחה ילנה ברוטט בלבד (ת/79 ע' 7). היא שוללה אפשרות שהציג את עצמה כמו שעבדת בקופת חולים. היא תמיד הזדהה בשמה והודיעה כי היא באה מטעם חברה שמתחילה במכשור רפואי. אם המתלוננים תיארו את הדברים אחרת, מדובר באי הבנה (ת/80 ע' 2). כשנשאלה כיצד הציג את עצמו הנאשם, השיבה שהוא הזדהה כרופא אורטופד (ת/80 ע' 2).

70. ילנה מסרה שנהגה למדוד את לחץ דם של המתלוננים לפני מתן כדורי שינה. היה לה מכשיר קטן למדידת לחץ דם, ש תמיד נמצא ברכבו של הנאשם. לא בכל מקרה מדדה לחץ דם. היו מקרים שבהם נתנה כדורי שינה מבלי למדוד. ברוב המקרים הייתה נותנת את הcadorsim לקשיים בתואנה כי הcador משמש להורדה או להעלאה של לחץ הדם, לאחר מדידת לחץ הדם. ילנה הסבירה כי הייתה שואלת מה לחץ הדם בדרך כלל, כדי לדעת את הטווח של הקשיים, ואם התוצאה הייתה גבוהה או נמוכה ביחס לאותו טווח, הייתה מציעה ליטול את הcadorsim. היו מקרים שבהם לחץ הדם היה נורמלי והוא לא הצליחה לתת את הcador. במקרים אלה נאלצה לעזוב את הדירה מבלי לעשות דבר נוסף, למרות שבחלקם ידע הנאשם הין בדירה נמצא הכסף (ת/79 ע' 8-9).

.71. כשנשאלה לגבי כדורי שינה בצבע סגול, הסבירה ילנה שמדוברם לא היו לה כדורים בצבע סגול, אלא כדורים טבעיים בצבע כחול שקיבלת מתайлנד. לדבריה, את הcadorsים האלה nisiha בעצמה ולא הייתה להם השפעה מרידימה. היא קיבלה אותן מתайлנד לפני שקיבלה מרשימים כדורי שינה מהרופא. היא nisiha אותן על קשיים פעם אחת בלבד, ולא זכור לה באיזה מהמרקמים עשתה כן (ת/79 ע' 12, תמלול ע' 145-142).

.72. במקרים המאוחרים יותר, היה הנאשם נותן לה 10% מסכום הגניבה. במקרה הראשון, נושא האישום השביעי, היא לא בקשה ולא קיבלה כספים מהנאשם, משומש שכבר לקחה לעצמה סכום ללא ידיעתו (ת/79, ע' 7). אשר לכיספים שנתפסו בדירותה, ילנה ציינה כי הסכומים המדויקים הם 2,400 ₪, 2,100 דולר ו-400 יורו. מתוכם - 1,100 דולר ו-400 יורו הם כספים שנגנו. השאר הם כספים שחסכה. ילנה הסבירה שאת הכספיים שהרווחה ממיכירות הייתה "שומרת הצד" ("זה כסף שחור, לא בתלווש"). לדבריה, גם במקרים היהתה מקבלת 10% (ת/81 ע' 2-3).

.73. צוין כי ביום 17.6.2020, במסגרת הכנה לעדות בבית המשפט, בקשה ילנה למסור דברים נוספים שלא סיפרה בחקירותה במשטרה. לפיק נגבהה ממנה באותו יום הودעה נוספת.

ילנה מסרה בהודעתה זו כי במסגרת שיחה עם בא כוחה שאל אותה שאלות בנוגע לתיק, נזכרה בשיחה שניהלה עם הנאשם במהלך נסיעה ברכבת, ובכך שהיא זה למעשה הרעון של הנאשם לחת לקרים כדורי שינה (בניגוד לדבריה הקודמים כי זה רעון שעליה במושטף). הנאשם אמר לה מה אמרו להיות המינון המקסימלי. היא עצמה אינה מבינה בתחום, בעוד הנאשם סובל ממחילות שונות ולמד פסיכולוגיה ולן בין היתר. עוד מסרה כי היא עצמה נתלה כדורי שינה במינון של כדור אחד, והנאשם אמר לה שלקלושים מותר לתת עד שלושה כדורים. היא הייתה מחייבת כמה כדורים לתת לפי מבנה הגוף של הקשייש בכל אירוע, בהתאם לדברי הנאשם שלפיהם לאדם שמן מותר לתת מינון גבוה יותר מהמינון שניתן לאדם רזה. לשאלת מודיע לא מסרה דברים אלה בזמן החקירה במשטרה, השיבה כי חלק מהתרומות שנטלה פגעו בזכרון שלה (ת/82 ע' 2, תמלול ע' 2-3).

עדותה של ילנה - כלל

.74. בחקירתה הנגדית בבית המשפט הבירה ילנה כי לא הייתה מודדת לחץ דם בכל ביקור בדירה, אלא רק בדירות שבhn נמצא קשייש לבדו בדירה. כמו כן, לא מדרה לחץ דם כשעסקה במיכרת ציוד (ע' 111). במקרים שבהם נתנה תרופות והקשייש היה נרדם, היא הייתה מתקשרת לנאשם, שהוא מגע לדירה והשנים היו מחפשים ביחיד בדירה (ע' 150). ילנה מסרה שהנאשם פחד ליהנס לדירות, מחשש שיזהו אותו (ע' 29.6.20, ע' 38). הוא נכנס לדירות כשהקשייש או הקשיישה כבר ישנו (שם, ע' 65).

ילנה הופנתה לדבריה במשטרה, שלפיהם כשותנה כדורים הייתה שולחת לנאשם הודעה כתובה ולא מתקשרת. תגובתה הייתה שהדבר תלוי בנסיבות, וזה יכול להיות כך או כך (29.6.2020, ע' 31).

בחקירה החזרת, העידה ילנה כי בחלק מהמרקמים אמר לה הנאשם מראש היכן נמצא הכספי, אך ברוב הממרקמים עשה זאת כשהיא הגיעו לדירה (ח"ח, 29.6.20, ע' 67-68). בזמן מתן הcadorsים הנאשם חיכה ברכבת, שכן פחד

להיכנס.

הוא עמד עמה בקשר באמצעות הודעה או שיחת טלפון, ועלה לדירה כשהקשה נרדם (שם, ע' 68). ילנה נשאלת מי הורה לה מה לעשות - לבצע מכירה או לחתן כדורים, והשיבה שעבדה רק עם הנאשם, "אז זה אומר שהוא" (שם, ע' 70). על כך שהנائب טוען כי חשב שהוא עולה לדירות כדי למוכר מוצרים, השיבה: "לא, זה לא נכון, הוא ידע הכל" (שם, ע' 71). לדבריה, היו דירות שלגביהם ידעו מראש "שיינו כדורים" או יהיו מכירות (שם, ע' 71). הנאשם אמר לה שבנים נתונים יותר אמון, כסיבה לכך שהוא תעלת ראשונה לדירה (שם, ע' 70). בחקירה החזרת התברר כי תמיד עולה בן אדם אחד כדי לפתח את הדלת, ורק לאחר מכן עולה אדם נוסף - "זה החוק של המכירה". ילנה תמיד עולתה לבדה, ראשונה, גם כעסקה במכירה רגילה (שם, ע' 71).

75. בשאלת מי הגה את הרעיון לחתן כדורים שינה ולגנוב את כספו, העידה ילנה בחקירה הנגידית כי בזמן מסירת הודעה לא זכרה של מי היה הרעיון ولكن אמרה שמדובר ברגעון משופף, אך מאוחר יותר, לאחר ששוחחה ממושכות עם בא כוחה אשר עזר לה לשחזר את האירועים, ידעה לומר שהרגעון היה של הנאשם (ע' 187-188). ילנה העידה שהנائب שוחח עמה בעניין כנסתו ברכבו בחזרה מאשקלון, וכן פעם נוספת לאחר מכן, כנסתו בדרכם לעבודה. בהמשך התנהלו שיחות רציניות יותר בעניין. לדבריה, הנאשם מבין יותר ממנו ברפואה, בתכשיטים ובفيזiotרפיה (ע' 188). ילנה לא זכרה מתי התקיימה השיחה שבה עלה הרעיון. היא ציינה שגם הייתה תקופה שבה חיפשה עבודה ולא היה לה די כסף, ככל הנראה בחודשי החורף (ע' 195). כשנאמר לה שהיא מניפולטיבית ומבינה כת שכך להויריד מעצמה אחראיות היא צריכה להפיל הכל על הנאשם, השיבה: "כן, כמו שהוא הפל עליי" (189). כשנשאלת מה הפל עליה הנאשם, השיבה: "מה הוא אומר שהוא לא ידע כלום? הוא לא היה איתי בדירות? למה הוא מפל הכל עליי?" (189).

76. ילנה נשאלת מדוע צינה במשפטה "**החליטי לנסוט את השיטה חז**" (בלשון יחיד). היא השיבה שהדבר נעשה במשופף, וטענה כי מדובר בטעות בניסוח או בתרגום (196). בעניין זה אפנה כבר עתה לתמליל המלא, ע' 61:

"[ילנה]: בנסיבות ההתחלת השיחה הזאת ו...aicsho ביחד, אני לא יודעת למה, אבל ביחד פשוט קיבלנו החלטה כלשהי לנסוט פעם אחת."

...

[ילנה מסרה כי כשהפסיקה לעבוד במפעל לא היה לה די כסף]

[החוק]: וכשהפסיק להספיק לי כסף למחיה... בגלל זה את ההחלטה לנסוט?

ילנה: בגלל זה החלטתי לנסוט".

ניתן לראות כי ילנה נשאלת שאלה בגוף יחיד, והשובה באותו אופן. קודם לכן ציינה כי "קיבלנו החלטה" - בלשון רבים. נראה כי תשובהה של ילנה הייתה מושפעת לפחות על ידי אופן ניסוח השאלה על ידי החוקר.

בהמשך עדותה, נשאלת פעם נוספת לגבי העיתוי המאוחר שבו נזכרה בכך שהיא זה הרעיון של הנאשם, הסבירה שבשל כדורי ההרגעה שנטלה, לפני שקיבלה כדורי שינה, החלה לאבד את זיכרונה. כשהסבירה את

השפעתם של כדורי ההרגעה, ביקשה לבטל את המרשם וזרקה את הcadורים (ע' 59-62). בהמשך תיארה את הדברים כך: "**דיברנו על זה ייחד. שאמרתי שניי מקבלת כדורי שונה שינה אז קיבלתי הצעה לנשות ואז ניסינו**" (29.6.20, ע' 64).

.77. את המכשיר למדידת לחץ דם רכשה בבית המركחת אחרי שבעלתה נפטר. המכשיר שימש אותה רק כשחרדיימה לקוחות, ולא כshmcarha (ע' 216). כשנשאלה של מי היה הרעיה לעשות שימוש במכשיר, השיבה שאינה זוכרת, אך שככל הנראה היה זה רענן משותף. היא לא אמרה זאת במשטרה משום שלא נשאלת על כך (ע' 217). גם על אף שאמרה לקשישים שהcadור משמש להורדה או להעלאה של לחץ העידה כי קרוב לוודאי שהיתה זה רענן משותף. ילנה נשאלת אם הנאשם אמר לה לומר זאת, השיבה שהדבר אפשרי אך היא אינה זוכרת. היא הוסיפה, בטון בחקירה: "**אני יכולה להודות בפשעים שלי והוא לא יכול להודיע, הוא לא היה בדירה, הוא לא היה כלום, כן זה מעשה של גבר**" (ע' 217).

ילנה אישרה שהייתה מודדת לחץ דם ושואלת מה הטווח בדרך כלל. אם התוצאה הייתה גבוהה או נמוכה מכך, הייתה מציעה כדורים. אם התוצאה הייתה בטווח, לא הייתה מציעה כדורים (ע' 226). ואולם, בהמשך אישרה שגם שלחץ הדם היה בטווח ניסתה לתת כדורים, אך זה היה קשה בהרבה ולא תמיד אפשרי (227).

.78. ילנה חתיכסה בעודotta לשיבחה שבגינה גנבה כספים מהמתלוננים. באותה תקופה הייתה בתה שקוועה בחובות, והיא עצמה לוותה כספים ממכרים (ע' 178).

ילנה העידה כי היא אינה זוכרת את הסכומים שקיבלה. אשר לסכום של 2,100 דולר שנמצא בביתה, אמרה שיתיכון שאלץ מיה קשישים היו דולרים, אך היא אינה זוכרת אצל מי. היא זכרה כי אצל אחד הקשישים נמצאו מזומנים בירוי

(ע' 180-181). לאחר המקרים הראשונים ולאחר ששוחחה על אף עם הנאשם, היא החלה לקבל ממנו %10 מסכום הגנבה. במסגרת המקרה הראשון והשני הוא לא העביר לה %10 (ע' 223).

.79. ילנה נשאלת אם היא סבורה שהעונש שלה יהיה קטן יותר אם תכenis גורם נוסף למשועאה. היא שיללה זאת והוסיפה: "**פשוט אני לא רוצה לשאת באחריות בלבד, אני רוצה שהיא כן מה שהיא**" (ע' 241). בהמשך אמרה כי "**באמת זה מעשה של גבר להפיל הכל על אישת**"; "**אני יכולה להודות והוא לא יכול להודיע;**"; "... **אני פשוט מרגישה נגעת מפני שככה זה קורה...;**"; "**אני לא מסירה מעצמי את האשמה אבל זה לא אומר צריכה לשאת באחריות בלבד**" (ע' 241). כשהותה בילנה כי הנאשם לא ידע דבר על אף שהוא מרדיימה קשישים וגובנת מהם, תגובתה הייתה: "**הוא ידע הכל**" (ע' 181). במהלך עדותה חזרה ילנה על אף שהנאשם ידע על אוזות מעשיה והוא חלק מהם: "**מה אני צריכה להיות אחראית על הכל? יש פה בן אדם שהוא איתי והוא ידוע הכל, ואני לא מתכוonta להיות אחראית על הכל רק אני**" (29.6.20, ע' 42).

שנשאלת אם היא מנסה להסיר מעצמה אחריות, השיבה: "**אני לא מסירה אחריות אבל לא עשית את זה בלבד**" (שם). ילנה הוסיפה: "**בן אדם שנמצא כאן ידע שאין נותנת אתcadורim אבל הוא לא נתן את זה ביחיד איתי**", והסבירה שם נסעו לאדם מסוים הנאשם ידע ש"יהיו שם כדורים" (43).

80. אשר לכדורים הכהולים שעלייהם מופיע הרישום BPO, ולנה העידה כי הייתה לה שkeit קטנה של כדורים, והיא נתנה 3-2 כדורים לאחד הקשיים. לא זכור לה למי ומתי. את הcadors הביא לה הנאשם מתאילנד (ע' 124-125). לטענה כי רק בשלב החקירה הנגדית ציינה שהנאשם הוא מי שהביא לה את הcadors מתאילנד, השיבה ולנה כי ציינה זאת גם כחקירה במשטרה (ע' 126), והוסיפה: **"אמרתי בחקירה שהcadors האלה הובאו מתאילנד. בחיים לא הייתה בתאילנד, אז מי יביא אותם?"** (ע' 127), ובהמשך: **"אמרתי כי אני לא, לא יודעת מי עוד היה בתאילנד"** (ע' 127). ולנה ציינה כי הנאשם מבין כדורי שינוי יותר ממנה (ע' 177). בהמשך, אישרה שידעה בשלב עדותה במשטרה כי מדובר כדורי שינוי, ונשאלה מדוע אמרה בחקירה שאליה כדורים שעשוים מחומרים طبيعيים שאינם מרדיימים. היא השיבה כי יתכן שתשובתה ניתנה במהלך חקירתה הראשונה (ע' 260), ואולם הדברים נמסרו במסמך 79/79, חקירתה השנייה שבמסגרתה נמסרה הודאותה). כשנשאלה פעמיינט מדוע לא אמרה במשטרה שהנאשם הביא לה את הcadors נמסרה הודאותה). השיבה: **"וזם אני לא הייתה שם אז מי הביא את זה למכירה? ואני אמרתי שהוא שהביא את זה"** (ע' 262). הסגנו הטיח בה שלא אמרה זאת קודם, ושהיא מנסה לשקר ולהפיל על הנאשם את התקף כדי להקל בעונשה. תגובתה הייתה: **"כן ולמה אני מודה בחלק שלי, מה אני לא מודה בשום דבר והכל מפייל[ה] עליו"** (ע' 263).

lezala מתי הביא לה הנאשם את הcadors מתאילנד, השיבה: **"כשהתחילה לחתן תרופות אז הוא הביא"** (ע' 264). כשנשאלה ולנה מדוע לגבי המשחה (ראו להלן פסקה 110) אמרה שהנאשם הביא אותה מתאילנד אך לגבי הcadors לא ציינה זאת באופן ברור, לא הייתה לה תשובה עניינית, כשמדובר תשובה הייתה שcadors ומשחה הם מוצריים שונים האמורים באופן שונה (ע' 265-266).

ולנה אישרה שאת המשחה שהביא הנאשם הם מכרו במספר הזדמנויות לאחר מכן (ע' 267).

מצוין, כי בחקירה מיום 26.1.2020, טרם הודאותה, כשהתיחסה לכך ש**"בן אדם היה בתאילנד"** והביא לה שם כדורים (ת/77, ע' 11-12 לתמיל), אמרה גם: **"אני לא ספרתי כסף אף פעם. אני כל הזמן קראתني לבן אדם שלקח את הכסף. בגלל זה אני לא ספרתי"** (ת/77, ע' 25 לתמיל). בהמשך כמעט ישיר לכך אמרה: **"יבגני היה מגיע בדרך כלל ולוקח את הכסף"** (ע' 25). ודוק: בהקשר של קיוחת הכסף, ברור כי **"בן אדם"** הוא למעשה הנאשם, יבגני. יחד עם זאת, אין בדברים אלה כדי לקבוע כי **"בן אדם"** שהביא כדורים מתאילנד הוא אותו **"בן אדם"** אשר הגיע לגבות את הכספיים, קרי, הנאשם.

81. אשר לדבריה כי היו כתובות ואטסאף שבן כתבה לנאים לאחר שנטנה לקשיים כדורי שינוי, ולנה מסרה כי כתובות אלה נמצאות בטלפון הנheid שלו, אך שקיימת בטלפון אפליקציה שמחזקת מידע מידי פעם. כחקירה בעניין עליה כי אין מדובר באפליקציה מיוחדת, ושmediי פעם מחקה ולנה מהטלפון מידע שלא היה נכון לה (29.6.20, ע' 43-45).

82. על כך שברשימה הכתובות שהציגו בפניה, שאotta ערך הנאשם, לא מופיעה ولو כתובות אחת מהכתובות הרלוונטיות לכתב האישום, השיבה ולנה שהיו אנשים רבים, ולא כולם נמצאים ברשימה זו. לדבריה, הייתה לנאים רשימה ארוכה (29.6.20, ע' 46).

83. ילנה אישרה כי לא חזרה יותר למקום שבו הרכימה, וגם לא ניהלה רישום של מעשה מסוים שפছדה להיתפס (ע' 204). כן מסרתה כי פרט למקרים שצינוו בכתב האישום, היו שבעה או שמונה מקרים נוספים (ע' 185).

84. ילנה הופנתה בחקירה הנגדית לרשותה של כתובות ברוסית, ותאריכים המתחילה בחודש פברואר 2018 ומסתיימים בחודש ינואר 2019. ילנה אישרה שהחל מיום 17.6.2018 ועד סוף הרישום מדובר בכתב ידה, ושזהוי רשותה של מכירות, שבה נרשמו שמות וכתובות. היא היזמה מתאמת את הפגשה, מבורת את צרכי הלוקח ויוצאה מהדירה, וגורם אחר היה מבצע את המכירה עצמה ומדיווח לה לאחר מכן מה היה סכום העסקה (ע' 112-115).

85. בחקירה החזרת הבניה ילנה כי המילים "לקח את הויטמינים" בשיחתה עם הנאשם (ראו ת/38), מתייחסות לנטיית כדורי שינה (ח"ח, 29.6.20, ע' 78).

נסיבות הودאה של ילנה - החקירה במשטרה

86. לנוכח טענות ההגנה, כי המשטרה גרמה לילנה לחסוב שהנאשם הפליל אותה, ובכך גרמה לילנה להפליל את הנאשם הפללת שווה מתוך רצונה לנוקם בו, אתייחס להלן למהלך החקירה ביום 30.1.2020 עד לתחילת ההזודה של ילנה. במהלך החקירה נאמר לילנה, מספר פעמים, שהנאשם מסר בחקירהתו שהוא לא הצליח למכור דבר (ת/79 ע' 6, 16-17 לתמלול). עוד נאמר לה שבניגוד לדבריה כי הגיעו לו לוד בעקבות תלונה על תקללה במכשיר שיווקה, במסגרת תקופת האחריות, מסר הנאשם שלא הייתה כל תלונה צו בלווד (בנוספַף לכך שכמעט ולא היו תקלות במכשירים), ושתקופת האחריות כבר חלפה זמן רב טרם ביקרה האמור בלווד (ע' 16-17). נאמר לה שהנאשם מסר שהיא משתמשת בלבד בדירות וקוראת לו בשלב מאוחר, כשהוא אינו יודע מה עשתה בדירות. כן נאמר לה שהנאשם מסר שהיא גרמה לו בעיות רבות, ושכשהיה איתה יחד בלווד ביום 16.12.19, אישעה קשישה האשימה אותה בגניבת כסף. עוד נאמר לילנה כי הקשישה מלוד התלוננה בעצמה שהקיבלה מממנה כדורים ושילנה גנבה את כספה (ע' 22-23). בשלב זה ילנה עדין הכחישה את הדברים.

87. חוקרה של ילנה הדגישה באזוניה כי העובדה שהנאשם והיא עצורים בנפרד מהוות יתרון גדול עבור המשטרה, והובהר לה: "**את לא יודעת מה הוא אומר והוא לא יודע מה את אומרת**". ילנה המשיכה להכחיש את כל המידע לה, והצעה הסברים חלופיים, תמיימים, לאפשרות שנמצאו שרירות של תרופה בدمמה של הקשישה מלוד או שנמצאו צילומי ידאו שלה בורחת בריצה בלווד (ע' 26-27). CNS אמר לה: "**את מבינה? את מבינה שהוא מדובר סיפר לנו? שהוא כן מספר לנו מה היה קורה, את מבינה את זה? או שעוד לא?**", השיבה: "**אם הוא רוצה להפליל את הכל עלי, אז זה ברור**", אך חזרה על כפירתה (ע' 28). נאמר לה שהיא מסתבכת בשקריה, שידוע למשטרה על אודוט מקרים נוספים, שהוא הולכת לככלא, ושנותר רק להבין האם בתור אחרית, שותפה או עוזרת. ילנה המשיכה לשלול את מעורבותה, אך הוסיףה שאינה מבינה מדוע הנאשם מפליל הכל עליה (ע' 29). הודגש כי קיימות ראיות נוספות בעניינה וכי הפרשה פורסמה בעיתונות, ואנשים מתקשרים לאחר שזיהו את פניהם שלה ושל הנאשם.

ילנה ביקשה לראות את העיתונים. חוקריה ביקשו ממנה לחשב על אמה המבוגרת בסיטואציה דומה, והזכירו גם כי מתן הבדורים עלול היה להסתהם במקרים של הקשיים (ע' 31-33). עוד נאמר לה שהנאשם מסר גרסה וכי: "הוא לא משחק את עצמו טיפש כשאנחנו סיפרנו לו על כל הנסיבות. הוא הבין. כמו שתת ראה בעצמך, הוא פתח את הפה שלו עלייך". בשלב זה חזרה ילנה על כך שלא נתנה כדורים, אך הוסיף, לראשונה: "אני פשוט חייבי צריכה להיכנס לדירה" (ע' 33). ומכאן המשיכה הودאה, כשהשלב ראשוןאמין לא הודהה במתן כדורים, אך לאחר היעוץ נסافت עם בא-כוחה, הודהה גם בחלק מרכזי זה.

.88. בסוף הודההה מיום 30.1.2020 נשאלת ילנה מה גרם לה לספר את האמת. תשובהה הייתה: "כי ... דבר ראשון אם יש הנסיבות... אז אין טעם לשובב את זה. ודבר שני, תשלחו לי אני גם לא רוצה לשפט בכלל" (קודם לכך כי הנאשם מכחיש כל קשר למשעים שהוא אינם רוצה לשפט בכלל) (ת/79 ע' 16, תמלול ע' 179-178).

נסיבות הודההה של ילנה - עדותה של ילנה

.89. בחקירה הנגדית בבית המשפט, התייחסה ילנה לעיתוי שבו הודהה במיחס לה: "**כשהתחילה לחקור מהתחלת ואז התקשרתי הביתה באותו יום, ילדים אמרו לי משה ואז התחלתי להגיד אמת**" (ע' 141). כשנאמר לה שמהחקירה המצולמת עולה שלא התקיימה במהלך שיחת טלפון עם הבית, בניגוד לשיחה עם עורך הדין שאכן התקיימה, ציינה ילנה כי השיחה עם ילדיה לא הייתה באמצע החקירה, ושאין היא הזכרת אם היא התקיימה לפני החקירה או אחרת, באותו יום. לאחר מכן ציינה שכנהראת השיחה עם ילדיה התנהלה לפני החקירה. לשאלה מדוע, אם כך, שקרה בראשית דבריה בחקירה, לא הייתה בפיה תשובה עניינית ("כי לא ידעתי מהهو... לא חשוב, זה מה שאמרו לי הילדים", ע' 141). גם בשלב מאוחר יותר בחקירה הנגדית מסרה ילנה שהדבר הראשון שגרם לה להודות הוא השיחה עם ילדיה (29.6.20, ע' 37).

.90. ילנה העידה כי האמונה לשוטרים שסיפרו לה שהנאשם מפייל עליה את כל האחריות (ע' 143-142). לשאלה אם כעסה על הנאשם, השיבה שנעלבה, והוסיף: "**ולמה אני צריכה לבדוק להיות אחראית על הכל**" (ע' 143). היא ציינה שבנותיה אמרו לה שהנאשם מפייל את כל האשמה עליה, והוא אין ידעת מניין הן ידעו זאת (ע' 144). היא הוסיף: "**אני לא מפיילה עליו, מה שולי זה שלי**" (144).

מהימנותה של ילנה

.91. בשלב זה אתיחס לשאלת מהימנותה של ילנה. הדבר "עשה תוך התייחסות גם לעדותה ביחס לאישומים השונים, כמספרות העדות יבוא רק בהמשך, במסגרת הדיון באישום הספציפי".

.92. ילנה העידה בפניי במשך שלוש שיבות. לפי המיחס לה ולפי עדותה, ילנה היא שותפה של הנאשם, ובביקורת עדותה יש לנகוט משנה זהירות. ילנה התייחסה בעדותה לרקע לאירועים נושא כתוב האישום, לתשעת האירועים המפורטים בו, ולעניןיהם שונים הנוגעים לכל הפרשה.

עדותה של יולנה אמונה אינה חפה מQUESTIONS, שאליהם את'יחס בהמשך, ואולם, התרשםתי כי בבסיס עדותה עומד גרעין של אמת בדבר מעורבותו של הנאשם בתכנית המשותפת של השניים. יולנה תיארה את מעורבותו השוטפת של הנאשם בשלב התכנון ובכל אחד מהאישומים שבכתב האישום. עדותה היה רצוף אמרות מלאות תרעות על כך שה הנאשם הטיל עליה את מלאה האחריות (בAMILITARY - הפל עלייה הכל), ועל כך שה הנאשם ידע "הכל". יולנה עמדה בחקירה נגדית נוקבת. כשנשאלה מפורשות אם היא מנסה להסיר מעצמה אחריות, השיבה בפשטות - היא אינה מסירה אחריות עצמה, אך היא גם לא פעלת לבדה. התרשםתי כי יולנה דיברה מדם ליבה, ודבריה היו כנים. זאת ועוד, יולנה לא הכחישה שבתקופה הרלוונטית לכתב האישום התבכוו גם מכירות רגילות לצד המקרים המתוארים בכתב האישום. אינדיקציות נוספות למיהימנותה ניתן למצוא במסגרת האישום השביעי, שבו מסרה כי לקחה לעצמה סכום של 2,000 ל"ן מבלי שהינתן ראה ומבל' שידע על כך (ראו להלן פסקאות 241-240), ובמסגרת האישום התשיעי שבו צינה כי בנגדם לאישומים האחרים, הנאשם מתין לה בחוץ (ראו להלן פסקאות 262 ו-264). גם דבריה, שלפיהם היו מקרים נוספים, שבעה או שמונה במספר, שלא כללו בכתב האישום, מעידים על כנותה.

93. הודהה של יולנה נמסרה באופן הדרמטי, מובן זה שבשלב ראשון היא לא הודהה במתן כדורי השינה, ואף ייחסה זאת ברמזה לנאים, אך מעט לאחר מכן, היא הודהה גם במתן הcadors (MOVON שאין לקבל את ההסביר של יולנה בעניין זה, שלפיו דבריה לא נרשמו באופן מדויק). הפסיכה היכירה בתופעה של "הודהה בשלבים", כשהנאשם אשר מכחיש תחילת כל שייכות לעבירה, "נפתח" את את בחקירה עד להודהה המלאה (ע"פ 2109/96 אל עביד נ' מדינת ישראל, פסקה 32 לפסק דין של כב' השופט גולדברג; ד"נ 3081/91 קוזלי ואוח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4) 441, 459 (1991)). כך גם במקרה שלפניו, ואני סבורת כי יש בעובדה זה כדי להפחית ממיהימנותה.

94. טענת ההגנה בעניינו היא כי המשטרה גרמה לילנה להאמין שה הנאשם "הפל הכל עלייה" וכן היא הפלילה אותו על לא עול בכפו, מתוך רצון לנוקם בו. אני סבורת כן. מעיוון בתמליל חקירת המשטרה, אין ספק כי יולנה אכן הבינה במהלך החקירה שה הנאשם הצבע עלייה כאחריות בלבד למעשים. יחד עם זאת, יש להציג, יולנה הבינה גם כי קיימות ראיות נוספות - ובראשן תלונתה של הקשישה מלוד (אישור שני) ותלונות של קשיים נוספים בעקבות פרסום הפרשה בתקשורת. עוד יש לציין כי אין מדובר בעניינו במקרה של הפעלת אמצעי חקירה פסולים על ידי המשטרה (וגם לא הועלתה טענה כזו). יולנה הבינה כי קיימות גדרה ראיות שונות, והמשטרה מבקשת להבין מה חלקה בפרשה. התרשםתי מדבריה של יולנה שצוטטו לעיל וכן מאמרותיה הנוספות של יולנה, שיוובאו בהמשך הכרעת הדיון, כי יולנה כעסה על כך שה הנאשם אינו לוקח אחריות על חלקו בפרשה ו"מפל הכל עלייה". כאמור לעיל, עדותה של יולנה רצפת אמרות מסווג זה: "באמת זה מעשה של גבר להפל הכל על אישת"; "אני פשוט מרגישה נגעת מפני שככה זה קורה"; "מה אני צריכה להיות אחראית על הכל? יש פה בן אדם שהוא איתי והוא יודע הכל, ואני לא מתכוונת להיות אחראית על הכל רק אני", וכיוצא באלה. התרשםתי כי אמרות אלה הן אותנטיות וכוכנות, והן אכן מביעות את תסכולה של יולנה מכך שה הנאשם מצביע עליה כעל אחראית בלבד למעשים.

95. טענתה של יולנה, כי מסרה הודהה בעקבות שיחה עם ילדיה, אכן מעוררת תהיות. הטענה הועלתה רק בשלב מאוחר, במהלך עדותה בבית המשפט, ולא נשאלת על כך במשטרה. כמו כן, עדותה בעניין העלתה רק

קושי מסויים - מתי דיברה עם ילדיה, האם שוחחה עמה טרם החקירה ביום 30.1.2020, מודיע לא מסרה הודאתה מיד עם תחילת החקירה? בנוסף, עיון בתמollow החקירה מלמד על מהלך החקירה ועל הנסיבות המידיע שנחשף בפניו ילנה עד לתחילת מסירת הودאתה (ויצוין, כי אם אכן דברו חוקר המשטרת עם ילדיה של ילנה, הרוי שהם חשבו את המידיע גם ישירות מול ילנה, ולא רק באמצעות בני משפחתה). ספק בעיני אם השיחה עם הילדים היא שגרמה לילנה למסור הודאתה. הראיות מצביעות על כך שכעסה של ילנה על קר שהנאמנס "מפיל הכל עליה" מבלי להודות בחלקו, והבנתה כי קיימות ראיות נוספות, הם שגרמו לה למסור הודאה.

יתכן כי באמצעות טענתה שהשיחה עם ילדיה היא הגורם להודאתה בבקשתו של ילנה להימנע מהצטיר כמי שכועסת על הנאשם. ואולם, כפי שציינתי, סבורה אני כי הкус הוא על כך שהנאשם אינו לוקח אחריות על חלקו, ואין מדובר, כאמור, במקרה שעובדת השהנאשם קשור אליה למשעים המיוחסים לה. הדבר מתבטא היטוב בדבריה של ילנה במשטרת שנאמרו עוד בשלב שבו עדין כפירה במיחס לה ("אם הוא רוצה להפיל את הכל עלי, אז זה ברור") וכן בעדותה בבית המשפט ("ולמה אני צריכה לבדוק להיות אחראית על הכל").

96. טענת ההגנה כי ניתן ללמידה על כך שלילנה בבקשתו לנתקם בנאשם מדבריה "**כן כמו שהוא הפליל הכל עליי**" (ע' 189). אין סבורה כן. דברים אלה נאמרו בمعנה לדברי הסנגור: "... את מניפולטיבית ואת מבינה עצמי שאמ את רוצה (מדוברים יחד) רגע, להוריד אחריות ממך ולנסות לצאת איכשהו מהתיק זהה, את צריכה להפיל הכל על יבגני, מה את אומרת על זה?". הסנגור התיחס בדבריו לטענתה המאוחרת של ילנה, שעלתה סמוך לפני עדותה בבית המשפט, כי הרעיון לביצוע המעשים היה של הנאשם, ולא של שניהם במשותף. **זהו הקשר**. אין סבורה כי יש בדבריה של ילנה ממשום בסיס לרצונה לנתקם בנאשם ולהפיל אותו הפללת שוויא. אכן, טענתה המאוחרת של ילנה כי הנאשם היה אבי היוזמה, היא בעייתית, ואני מקבלת אותה (ראו להלן פסקה 180). יחד עם זאת, בטענתה המאוחרת ילנה לא ביטה את חלקה במעשים, ורק ניסתה להציג עצמה כמי ששיתפה פעולה, אולי כדי להמתיק את גזר דין בבוא היום. לשאלתו הנווקבת של הסנגור הגיבת ילנה בצורה מתרישה, המלמדת בבירור כי היא כועסת על הנאשם על כך שהטייל עליה את מלאו האחריות למשעים (הנאשם הפליל עליה הכל וכן הוא מפילה עליו את האחריות המלאה להעלאת הרעיון). כעסה נלמד גם מדובר הباءים שנאמרו מיד בסמוך לאמרה המצווטת, שבهم הביעה תרעותם על כך שהנאשם אמר שלא ידע דבר על אודות המעשים והזיכה שובי שהנאמנס "מפיל הכל" עליה. מסקנתי עבנין היא כי הדברים, שנאמרו בהקשר של העלאת הרעיון לביצוע העבירות, מלמדים אמNON עלicus, אך לא על רצון להפיל אדם חף מפשע.

97. כפי שיפורט להלן, נמצאו אי-דיוקים וסתירות מסוימות בעדותה של ילנה. מה נפקותם של אלה? ילנה עצמה ציינה פעמים רבות כי קיימים פרטים שהיא זוכרת, ושזכരונה נפגע כתוצאה מכדרוי הרגעה שנטלה בעבר. לטענתה בעניין פגיעה בזיכרון כתוצאה טיפול רפואי לאboveה כל אסמכתה, ولكن לא אוכל לקבלה. יחד עם זאת, יש לציין כי מדובר בפרשא מרובות פרטים ואירועים, ושהיי ככל הנראה מקרים נספחים דומים לאלה המתוארים בכתב האישום. אין לצפות כי ילנה תזכור באופן סדור ומדויק את פרטי של כל מקרה ומקירה. עצם העובדה שקיימים פרטים שלילנה לא זכרה אינה פוגעת אפוא במהימנותה.

אשר לקיומן של סתיירות מסוימות, בע"פ 1244/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 28 (21.6.2018) נפסק:

"כפי שנקבע בעבר, גם בדבריו של עד או נאשם דבר אמת יתכו שקרים וסתירות, אין להסיק בהכרח שעיקר העדותינו אמת. "מסקנה זו נוכנה ביותר שעת, מוקם בו העדים הם שותפים לדבר עבירה, שכן אלו מבקשים, על דרך הכלל, למזער את חלוקם בביצוע העבירות המשותפות, ומשום כך עדותם לא תשוף, תמיד, את האמת העובדתית **בשלמותה**" (ע"פ 2478/12 אגדביה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] בפסקה 17 (13.5.2015) (להלן: עניין אגדביה); וראו והשוו לע"פ 5825/97 שלום נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 950 (2001)). גם במצבים אלה רשאי בית המשפט, לאחר בחינה זהירה של העדות ובהתאם **יסוד סביר** לכך, לפצל את העדות ולאמץ את החלקים הרואים בה (...). כפי שנפסק בעבר, פיצול עדות **יעשה תוך** "היעזרות בראיות קבילות ואמינות אחרות או על פי הגוונים של דברים" (ע"פ 526/90 בלוור נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(4), 133, 186-185 (1991); ...".

דברים אלה יפים ומתאים לעניינו. אני סבורה כי עיקר עדותה של ילנה היא עדות אמת, אך ישנו גם חלקים מסויימים בעדותה אשר אינם סבורה שיש לקבל. אפרט זאת כעת.

98. בהודאותה במשפטה סיפרה ילנה כי היוזמה לביצוע העבירות הייתה משותפת, ששוחחה עם הנאשם ויחד העלו את הרעיון לבצע את העבירות. ואולם, בסמוך לקראת עדותה בבית המשפט העלתה ילנה טענה אחרת, ולפיה, בעקבות שיחה עם בא-כוחה נזכרה בשיחה מסוימת שנייה עם הנאשם ובכך שהיא זו יוזמתו שלו לבצע את המעשה המתוארים כתוב האישום. סבורה אני כי אכן קיבל את הגרסה המאוחרת שהועלתה לקראת הדיון בבית המשפט, שכן קיים חשש שהוא ניסתה ילנה לשפר את מצבה, "על חשבונו" של הנאשם.

כמו כן, ילנה העידה כי תמיד הזדהתה בשמה ומעולם לא הציגה את עצמה כבעל תפקיד אחר. לעומת זאת, מהודיעותיהם של המתלוננים עולה תמונה אחרת, שלפיה בחלק מהמדוברים הציגה עצמה כמו שמיעה מטעם קופת החולים או מטעם חברה המעניקה טיפול רפואי (ראו להלן הודיעותיהם של המתלוננים באישומים 5-1, שהוגשו בהסתכמה). נראה כי גם בעניין זה ביקשה ילנה להציג עצמה בעדותה באופן שלילי פחות.

יודגש כי בעדותה בעניין היוזמה לביצוע העבירות וכן לגבי האופן שבו הציגה עצמה בפני המתלוננים, לא הסירה ילנה מעצמה אחריות לביצוע העבירות (כך גם לגבי דבריה כי בחירה להזדהות לאחר שיחת טלפון עם ילדיה). דבריה בוגרנו לאופן שבו הציגה עצמה אף אינם נוגעים לחלקו של הנאשם. עדותה של ילנה בנושא אלה אינה מרכיבנה עליי, אך נכון לפצלה מיותר עדותה.

99. לטענת ההגנה, טענתה של ילנה שלפיה הנאשם הוא מי שהביא לה את הcadorsim הכהולים מתайлנד, היא עדות כבושא שאון לקבללה. בחקירה במשפטה, מסרה ילנה, טרם הودאותה, כי קיבלה את הcadorsim הכהולים מאדם שהוא בתайлנד, ובמסגרת הودאותה מסרה כי קיבלה אותם **לפניה** שקיבלה מרשותם לכדרוי שינה. בעדותה ציינה במפורש שקיבלה את הcadorsim הכהולים מהנאשם, "כשהתחלו לחתת תרופות". ידוע כי הנאשם ביקר בתайлנד בדצמבר 2019 (אין מידע לגבי ביקורים נוספים), וכי ילנה קיבלה מרשותם לכדרוי שינה לפני מועד זה.

נתון נוסף שיש לנקח בחשבון הם דברי הנאשם, שלפיהם הוא אכן הביא לילנה כדורים מתאיילנד, אך היו אלה כדורים אחרים, כדורי הרגעה על בסיס טבעי. בנסיבות זו יש לומר שנוסח זה לא הבהיר עד תום, אך חשיבותו אינה מרכזית כל. ילנה העידה כי השתמשה בכדורים הכהולים במסגרת העבירות שבוצעו פעמי אחת בלבד, וביתר המקרים השתמשה בכדורי השינה שרכשה באמצעות מרשם רפואי. בנסיבות אלה אני רואה צורך להזכיר בשאלת מקורות של הcadours הכהולים שנמצאו אצל ילנה - עניין שאינו מופיע מפורש גם בכתב האישום.

100. מסקנתי היא כי ילנה היא עדיה מהימנה בעיקרו של דבר, אך בעניינים מסוימים לא מצאתי לנכון לקבל את דבריה. לעניין התוספת הנדרשת לצורך הרשעה על בסיס עדותה של ילנה, ראו להלן פסקה 180.

תרגיל החקירה והעימות

101. ביום 28.1.2020 נערך כאמור תרגיל חקירה, שבמסגרתו הוקלטו הנאשם וילנה כשם משוחחים (ת/78). עיקרי הדברים סוכמו על ידי המתרגמת, ובין היתר הדברים הבאים, הנשמעים כניסיונות לתיאום גרסאות:

"גבר אומר לה שמספרתי כא[ילו] בבקשתך ממר עזרה בניקיון, אמרתني שכא[ילו] אני [א]קח אותך בעסק של ניקיון, אישה אומרת לו שגם היא אמרה אותו דבר, כא[ילו] בבקשתך שתעזר לי לטסיטם למוכר סחורה אחרונה, כאילו בקשר חברתי בבקשתך עזרה, אישה אומרת שמדובר בעבודה נסגר בסוף דצמבר, גבר אומר שכן שניסינו למוכר סחורה אחרונה, מקום עבודה בדרך לסירה, אישה אומרת לו שהוא ספרה שכא[ילו] כבר נסגר בדצמבר המקום העבודה, אך גבר מת肯 אותה שזה במלך של סירה".

102. ביום 5.2.2020, בהמשך ישר לחקירה הנאשם שבה כמעט כלל אורכה בחר בזכות השתקה, נעשה ניסיון לעורוך עימות בין הנאשם לבין ילנה. בסמוך לתחילת העימות, ציין הנאשם כי הוא אינו חש בטוב וביקש לראות רופא וכן לדבר עם עורך דין.

פירוט בעניין זה יובא להלן במסגרת סקירת חקירתו של הנאשם במשטרת (ראו פסקה 107). בשלב זה יצאין כי הנאשם ביקש להפסיק את העימות והסביר כי הוא סובל מליחץ דם גבוה. הנאשם חזר וציין זאת פעמים רבות. ילנה החלה למסור את גרסתה, וכשנשאלה של מי היה הרעיון לבצע את המעשים, השיבה: "אני לא זכרת בדיקות של מי היה הרעיון, אבל יצא לנו". לנוכח תלוננותו של הנאשם הסתיימו העימות תוך זמן קצר (ת/75).

103. בהתאם לדוח פועלה מיום 26.1.2020 המתיחס לחיפוש בบיתה של הנאשם, לנאמן ולרعيיתו שני רכבי קיה בוצעו לבן: **מספר לוחית זיהוי 64-634-85 (רכב שהוזכר בכתב האישום)** ומספר לוחית זיהוי 133-89-401 (ת/64). הוגש לתיק הסכם חכירה לרכב מס' 133-89-401 בין חברת סיגמא אימפלס לחברת טלקיין מוטורס בע"מ (ת/65). מעודותיו של רס"מ夷יעש הזכר כי רכב מס' 64-634-85 הוא רכבו הפרטיש של הנאשם (ע' 47). לפי מזכרו של רס"מ夷יעש מיום 24.12.2019, צפיה בצילומי מצלמות בלבד מיום 16.12.2019 העלתה רכב קיה מס' 133-89-401 נכנס ללוד בשעה 12:56 ויצא בשעה 19:16 (ת/70). בהתאם למזכרו של רס"מ夷יעש מיום 6.2.2020 בוגע לבדיקת מצלמות ביחס לרכב החשוד, ותעודות עובד ציבור שצורפו למזכר, **רכב מס' 64-634-85 צולם בכניסה לנתיבות/שער הנגב ביום 15.1.2020 אישום 3**, ורכב מס' 133-89-401 נמעבר חוצה שומרון (אריאל) ביום 9.9.2019 (אישום 6), בלבד ביום 16.12.2019 (אישום 2) ובעדת ביום 24.12.2019 (אישומים 1 ו-4).

חקירתו של הנאשם במשטרה - כלל

104. הנאשם נעצר אף הוא ביום 26.1.2020. הנאשם נחקר באותו יום וכן ביום 28.1.2020 וביום 5.2.2020 כאמור לעיל, ביום 28.1.2020 הוקלט הנאשם משוחח עם יلجنة במסגרת תרג'il חקירה, וביום 5.2.2020 נערך עימות בין השניים.

105. בחקירהתו ביום 26.1.2020 (ת/67) הבהיר את המיחס לו. הנאשם מסר כי החברה, שאיתה הוא מנהל, נמצאת בתחום סגירה, ובחודשים שקדמו למועדו ניסה למכור את המלאי שנותר לפני שיעבור לעסוק בתחום של ניקיון שטיחים וספות. הוא פנה לילנה, שעבדה בחברה בעבר וומה נשאר בקשר טוב, כדי שתעוזר לו במכירות. הם מכרו "כל מיני מכשורי פיזיוגרפיה, סוגים שונים" (ש' 73). יلجنة לא קיבלת תשלום על עזרתה, וההסכם היה כי בתמורה לעזרתה הוא יקח אותה לעסק החדש של ניקיון הספות. בחקירה זו נשאל הנאשם אם מכיר ללקוחות בלבד בחודשים נובמבר ודצמבר, והוא סיפר כי ניסה למכור, אך היה מקרה "לא תקין" (ש' 77). הנאשם מסר תיאור של המקרה בלבד, נושא האישום השני, שתמציתו בכרך שבמהלך ניסיון מכירה האשימה לקחה קשייה את יلجنة בגנבה (התיאור יובא להלן במסגרת הדיון באישום השני). כשןאמר מכך האשימה לעולה מהחקירה כי השנים היו מגיעים לבתי הלוקחות וגונבים את כספם תוך שימוש בצדורי שינה, לנאים כי עולה מהחקירה כי השנה היו מקרים שלא הגיעו למילנה שתעשה כן. עם השיב שלא עשה זאת ולא ידע על כך דבר. לשאלה אם היו מקרים שלא הגיעו לקרטיס כספומט או אשראי יلجنة הייתה עשו בו שימוש ללא הלקוח השיב שמדובר לא עשה זאת ומדובר לא ביקש מילנה שתעשה כן. עם זאת מסר כי היה ברשותו מכשיר לחזיב קרטיס אשראי, שהתקלקל, ומדי פעם היה לוקח ללקוח לכسطומט כדי שימוש כסף. הנאשם אישר כי יلجنة הייתה תמיד עולה ראשונה לדירות ונפגשת עם הלוקחות, ולעתים הייתה קוראת לו לעלות אחרת. בזמן שהמתין לה היה יושב ברכב ומשחק בטלפון.

106. בחקירהתו הבאה, ביום 28.1.2020 (ת/68), השיב הנאשם למרבית השאלות שנשאל, אך בשלבים שונים של החקירה הודיע כי ברצונו להפסיק להסביר, בטענה כי זכויותיו הופרו והוא אינו סומך על חוקרי, ומואחר יותר בטענה שראוו כאב. הנאשם מסר בחקירהתו זו כי החברה עוסקת במירה של ציוד רפואי לשימוש ביתי, לחלקי הגוף השונים. כשהתבקש לפרט בעניין זה השיב כי אינו רוצה לעשות כן, משומם שאינו סומך על חוקרי. הנאשם טען שמספרים את זכויותיו והעלת תלונות שונות בדבר האופן שבו המשטרה הגיע אל ביתו וערכה בו חיפוש.

הסביר לו כי המשטרה הגיע אל ביתו כשבידיה צו שיפוטי, והוא התבקש שוב לפרט לאילו חלקים בגוף מיועדים מכשירי העיסוי שהחברה מוכרת. הנאשם הסביר שמדובר במכשירים המיועדים לידיים, לרגליים וראש. לדבריו, שואלים את הלוקחות לגבי מצבם הבריאותי משומם שיש מצבים רפואיים שבהם השימוש במכשירים אסור. כך, שאלו בעבר אם ישנה בעית לב או סרטן, ובנסיבות אלה - לא מכרו. קהל הלוקחות הם מבוגרים, נכים או אנשים עם בעיות שונות. הנאשם מסר שבבודש ינואר 2020 הוא יצא עם יلجنة למכירות רק פעם או פעמיים. כמעט ולא היו מכירות ולכן הוא החליט להפסיק. את הדגמה של המכשירים יلجنة ביצעה בעצמה, ולפעמים קראה לו לצורך כך. הוא סיפר שיש מקרים שבהם יلجنة "עשה דברים" ולא מכינה אותו לדירה. כשהתבקש לפרט, השיב שוב שאינו רוצה לדבר. בהמשך, אמר שאינו יודע מה יلجنة אמרה לлокחות, אך הלוקחות לא רצו לדבר אליו. הנאשם מסר כי בחודשים האחרונים היו 2-3 מכירות בלבד וכן ביקש להפסיק את פעילות החברה. הוא נשאל אם ידוע לו על פעילות בלתי חוקית של יلجنة, ונאמר לו שיש מידע הקשור גם אותו לביצוע עבירות. הנאשם הגיב כי לא ביצע כל

עבירה, לא גנב ולא שדד, עם יולנה או בלבדיה. לדבריו, יולנה מעולם לא מכרה מכשיר עצמה, והוא ביצע בעצמו את המכירות שהיו בחודשים האחוריים. לשאלת כיצד הייתה יולנה מתוגמלת שלא היו מכירות, השיב שלינה עשתה לו "טובה" בכך שעזרה לו למכור את המלאי שנותר, ללא תגמול כספי. כשנשאל אם מכר ללקוח בלבד בחודש דצמבר, השיב שאינו חשב שהיא בלבד בגין [כך במקור], וביקש להפסיק את החקירה. השאלות בעניין לוד לא פסקו, והנאשם ציין מספר פעמים כי ראשו כאוב והוא אינו חש בטוב. בשלב מסוים מסר כי בחודש דצמבר לא היו מכירות, ושמעוולם לא ראה את יולנה מחתמת במගירות של ללקוחה. הנאשם מסר שמעולם לא נתן תרופת ללקוח ולא ידע שלינה עשתה זאת. הוא עצמו אינו יודע כיצד מודדים לחץدم. הוא ציין שאינו יודע מתי הגיע לולד, והוא אינו מתכוון מראש את היעד. הנאשם נשאל גם לגבי הגעתם לדרום הארץ בתאריך 24.12.2019, והשיב שאינו זוכר תאריכים, וכי הוא נושא ללא תכנון מוקדם. לשאלת האם התכתב עם יולנה או דיבר עמה בטלפון לגבי המקרים, השיב בשלילה.

107. במהלך חקירתו השלישי (ביום 2.2.2020), שבה נשאל על אודוט כל אחד מהמקרים המפורטים בכתב האישום, שמר הנאשם על זכות השתקה, ביחס לכל אחד מהאישומים. לאחר כ-54 דקות חקירה הוכנסה יולנה לחדר החקירה, לצורך ביצוע עימות. ואולם, לא ניתן היה לבצע עימות מסוימת שהנאשם התלוון על מצבו הרפואי וביקש לראות רופא. סגנרו של הנאשם טען במסגרת סיומי כי הנאשם התלוון על מצבו הרפואי עוד לפני החל העימות. מן הראיו לציין כי במהלך 54 דקות של חקירה, שבמהלכן הוטחו בנאשם האשמות קשות לגבי כל האישומים שבהם הואשם וכן הוציאו לפניו ראיות, שמר הנאשם על זכות השתקה, ישב ללא תזוזה ולא אמר דבר בנוגע למצבו הרפואי. הפעם הראשונה שבה הזכיר את מצבו הרפואי תועדה, כפי שציין הסגנור, בעמוד 36 לתמלול: "**"תתנו לי כוס מים, אני מרגניש רע. יש לי לחץ דם כמה ימים"**" (שי' 7-8). מעין בתמלול צפיה בתייעוד הוויידאו של החקירה, ניתן לראות כי בשניות שלפני כן נעשתה התארגנות לקרהת ביצוע העימות, והחוקר ירון כהן אמר: "**"אז שאלכס [חוקר שתירגם לרוסית - מ' ב'] עומד פה, והוא Mbps, בסדר?'**" (תווך שהציג על המקומ שבו ישב קודם לכך המתרגם, מול הנאשם). **הנאשם כל טענה בעניין מצבו הרפואי.** אני סבורה כי הנאשם הבין מכך שנאמר שה'יא Mbps', כי קיימת אפשרות שלינה תיכנס לחדר. כמו כן, הנאשם ביקש גם לשוחח עם עורך דין, אך שהטעם הרפואי לא היה הטעם היחיד שהעללה הנאשם להפסקת העימות. **גם אם ההרעה במצבו הרפואי של הנאשם הייתה אונטנית, נראה כי הרעה זו הייתה קשורה לכינוסה של יולנה לחדר החקירה.**

עדותו של הנאשם - כלל

חקירה ראשית

108. בחקירה הראשית סיפר הנאשם כי ניהל את חברת סיגמא אימפלס, שהייתה בבעלותם של רעיתו ושל אדם בשם מיכאל גירנגליצקי (להלן: "**מיכאל**") (ע' 84). יולנה, שעבדה בחברה, הועסקה תחילתה כסוכנת

מכירות ולאחר מכן כמתשאלת שעובדת מדלת לדלת וממלאת שאלונים (ע' 87). משכורתה ניתנה באחוזים, על עבודה שביצעה. על מכירות שביצעה עצמה קיבלה 15% או 20%, ועל מכירות של סוכנים אחרים, שלהם קבעה פגישות, קיבלה 10% (ע' 88).

באביב 2019 ביקר הנאשם במוסקבה וuber הקשרה בתחום ניקי רהיטים ושטיחים. הוא הביא מושם מכים, והכן להתחיל לעבוד בתחום זה במרץ 2020 (ע' 87-88).

109. הנאשם מסר כי החברה תחילה את דרכה לחברת המכירות מכרה גם ויטמינים, קרמיים ומשחות (ע' 89).yleneה תמיד הייתה עליה לדירה עם "משהו קטן" - משחה או ויטמינים ועוד מכשיר כלשהו. אם היה צריך להביא פריט גדול, היא הייתה מתקשרת אל ראש צוות, וכשלא היה כבר ראש צוות - אל הנאשם.yleneה הייתה מתקשרת אליו גם כש.biקשה עזרה במכירה או בגביית תשלום באמצעות כרטיס אשראי (ע' 90). את רשימת הלוקחות, כולל אנשים מבוגרים ונכים, הרכיבו ראש צוות וטלפניות. הנאשם היה קובל מחיר מינימלי ומקסימלי, הסוקן היה נזק במחיר המקסימלי, ובמהלך המכירות מוריד במחיר (ע' 91). ראש צוות בשם ליפשיץ וכן הנאשם היו מושרים לחתום על החוזים (ע' 91).

110. הנאשם מסר שרוב הזמן היה בתא המטען ברכבו, וחלקו היה במחסן (ע' 91-92). הסנגור הציג מזוודה עם ציוד, והנאשם הדגים מכשירי עיסוי שונים. לדבריוyleneה הייתה עם דירות עם מכשירים אלה "פלוס משחה או משהו" (ע' 93). את הויטמינים קנה בבית המarket או במחלקת טבע בסופרמרקット (ע' 91). את משחת הקוברה הביא מתאיילנד, שם נמכרה המשחה באזיה של 12 יחידות. בשל הריח חזק אסורה עליו רعيיתו לשימוש במשחה, והוא החליט למכור אותה (ע' 91). אצין כבר עתה כי הנאשם לא התייחס בעדותו למוצרים לטיפול בחץ דם, גם שבמקרה לכתב האישום נאמר שהחברה מכרה גם ויטמינים ומוצרים נגד לחץ דם.

111. את הטענה כי תכננו ביחיד להרדים קשיים ולגנוב מהם כספים, הבהיר הנאשם בכל תוקף: "**זה לא נכון.**"
אני בכלל לא שמעתי על זה ולא ידעתי על זה בכלל" (ע' 91). עוד מסר הנאשם כי לא ראה שלילנה יש מכשיר למדידת לחץ דם, ולא נתן הנחיה למדוד לkokhot לחץ דם (ע' 94). אםyleneה הייתה מציעה לו להרדים קשיים ולגנוב את כספם, הוא היה אומר לה שהיא "השתגעה" ומפטר אותה (ע' 114).

112. כשהציגה בפניו תמונה של כדורים שנתפסו בדירתה שלyleneה, אמר הנאשם כי אינו מכיר את הcadors, והוא רואה אותם לראשונה. כשהנזכר לו שלyleneה סירה שהוא זה שנתן לה את הcadors אלה לאחר שהביא אותם מתאיילנד, מסר הנאשם כי הוא הביאyleneה מתאיילנד בקבוקים עם כדורים טבעיים, עם אירור של צמחים, ולא משחו שדומה לcadors שבתמונה (ע' 105).

113. עוד עליה בחקירה הראשית של הנאשם כי הוא חולה אונקוולוגי וכי הגיע לישראל בשנת 2015. הנאשם עבר ברוסיה כריתה של חלק מהמעי הגס בשנת 2014. הוא סובל מבעיות רפואיות שונות, לרבות בעיה שתתגללה בהמשך כרלוונטיות לעניינו (ראו להלן האישום השני) - בעיה במתן יציאות, המתאפיינת בהיותן דוחופות, ללא התראה (ע' 84-85).

114. בחקירה הנגדית התייחס הנאשם לפניות החברה. המכירות היו בדרך כלל לגילאי 60 פלוס, דוברי רוסית, שטובלים מבעיות שלocabim וכו'. את הפגישות קבעו טלפניות, לפי רשותה שהו בידיהם, או מתשאלים (מייכאל ובಹמשך יلجنة) (ע' 130-132, 137). בתחילת יומם עבודה הנאשם או ראש צוות היו מקבלים יומן פגישות מוקן. מייכאל, המנהל השני בחברה, טיפול בנושא הטלפניות, והנ帀ה לא עסוק בהז (ע' 136). הוא עצמו לא הגיע תמיד ללקוחות.

לפעמים היה מגיע בלבד עם סוכן, ולפעמים הגיע כשותףים היו כולם עוסקים, או שנערכה מכירת חיסול (ע' 142). הנאשם הבהיר כי גם כשלינה מכירה בלבד, וקיים על כך פעולה נוספת יותר, היא תמיד קראה לו לחתום על החוזה (ע' 166). את המוצרים מכיר במחירים המקובלים בארץ, לפי מחרון, שהיא מעט גבוהה כדי לאפשר מתן הנחה. בפועל המחיר השתנה בהתאם לסטטוס, והנ帀ה היה יורדת עד סכום מסוים, לעיתים בהתאם לסכום שהרכש אמר שבאפשרותו לשלם (ע' 138-139). כשהנ帀ה מכיר בלבד, הוא מיעד את המכירה בחוזה או בחשבון מס. הוא לא מיעד כל פגישה, אלא רק את המכירות. בנגדו אליו, יلجنة מיעדה את פגישותיה עם הלקוחות (ע' 157-156). לדבריו, יلجنة כמעט תמיד הייתה לוקחת עמה מכשיר כשלטה לדירות. בנוסף לתיק שלא הינה לשאת עמה גם שkeit (ע' 225-226).

115. הנאשם מסר כי החברה פעלת עד ינואר 2020, כשהכוונה הייתה לעבוד לכל יותר עד 5.2.2020 (ע' 142). לקרה סוף תקופת הפעולות של החברה, כבר לא היו משרד וסוכנים (ע' 157). בתקופה זו, בחודשים אוגוסט-ספטמבר 2019, יلجنة עברה מדלת לדלת. כמו כן, באותה תקופה יلجنة והנ帀ה לא רק מכרו ציוד, אלא גם עסקו בניקיון של רהיטים ושטיחים (ע' 157). יلجنة הדביקה פלאירים ונסהה איתו לבצע ניקיון שטיחים. עד 23.1.20 היא עבדה אצלו (ע' 164). נאמר לו שלפי נתוני הביטוח הלאומי, יلجنة עבדה אצלו ממרץ 2018 עד אוגוסט 2018. הנאשם השיב שאחרי אוגוסט 2018 יلجنة עבדה ללא תשלום שכר. הוא נדרש להסביר את דבריו, שלפיהם היא התפטרה בחורף או אביב 2019, ותגובהו הייתה שהוא לא זכר באופן מדויק עד מתי עבדה תוך קבלת תשלום שכר (ע' 165-164).

116. הנאשם נשאל כיצד ידע להicken להסיע את יلجنة, והשיב: "אני קם בבוקר, אז התחשק לי לנסוע לעיר מסוימת. ואנחנו באים לעיר, ואני רואה את הכתובות, איפה מכירות יש שם, או בבניין מסוים, והוא הולכת לאוותנו בניין" (ע' 214). הנאשם הסביר כי אם ציריך היה לגבות חוב, הוא יידע מראש לאיזו דירה יلجنة הולכת, אך אם באו ביום מסוים למספרדירות, הוא לא יידע זאת מראש (ע' 214-215). לשאלת התבונעת הסביר כי בתקופה שבה רק הוא וلجنة נשאו ועבדו, לא היו מוקדיות ולא היו רשותם עם יעדים (ע' 215).

הנ帀ה אישר שהיו מקרים שבהם הגיעו אל ללקוחות שכבר קנו בעבר, וציין כיلجنة כתבה את הכתובות, אך הבהיר את הטענה שאמר לلجنة היקן נמצא הכספי באותו דירות (ע' 214). ברכבת, בדרך אל היעד, דיברו לאיזו עיר נסעים ולייעדים גם על מה שצפו בדירה - גביה חוב למשל. ברוב המקרים יلجنة הייתה ישנה ברכבת (ע' 209).

117. יلجنة הייתה קוראת לו במקורה שקבעה לו פגישה או כשביקשה לנשות למוכר לבדה - דבר המזיכה אותה

בעמלה גבוהה יותר. כשמקרה בלבד הוא עלה רק כדי לסגור את העסקה ולקבל את התשלום. בעבר, כשעבדו אתם ראש צוות, ראש הוצאות היה מקבל את התשלום במרבית המקרים, אבל קרה גם שהנאשם היה עוזה זאת. הנאשם הסביר שאצל הסוכנים אין טפסים של חוות מכר, ושילנה תמיד קראה לו לחתום על חוות (ע' 166). בהמשך, כשחזר על כך שלא עליה לדירות שבנה ילנה הרדיימה קשישים, הוסיף: "וכמובן, אם אני לא עלייתי לאוון דירות, אז לא יכולו להיות שם מכירות" (ע' 179). הנאשם עמד על כך שהדברים המיוחסים לו בעניין התכנון המקדים ביןו לבין אילנה אינם נכונים, ועל כך שילנה ביקשה ממנו לעלות רק כדי לעזור לה במכירה או אחריו שקבעה לו פגישה (ע' 206).

118. הנאשם שלל את טענתו של אילנה כי אמר לה בכל פעם לאיזו דירה לлечת משום שידע באיזו דירה יש כסף (ע' 175). יחד עם זאת אישר הנאשם שהוא מכירות לא מעטות, שבנה היה עם אילנה בדירה של ליקוח, הליקוח שילם, והם ראו מהיכן מוציאים את הכספי (ע' 176). נאמר לו שכך הם ידעו, בפעם הבאה שהגיעו לדירה, מנין לקחת את הכספי אחריו שילנה הרדיימה את הליקוח. הנאשם שלל זאת, וחזר על כך שלאשלח את אילנה להרדדים ולא ידע על כך (ע' 178). לשאלת האם קראה שעליה לדירה וראה קשיש ישן, השיב: "**אני הייתי עולה כשהיא קראה לי, להחליט בשאלת של, במכירה**" (ע' 178). בהמשך החקירה הנגדית העיד הנאשם כי מעולם לא הנחה את אילנה היכן נמצאים כספים, ומעולם לא עלה עמה לחפש כסף. הוא לא ידע דבר על כך (ע' 221). ביחס לדברי אילנה, שלפיהם הוא לא תמיד ראה את מה שהיא עשו, אבל ידע הכל, גם אם הוא לא היה נכון בדירה, אמר הנאשם כי דברים אלה אינם נכונים (ע' 217).

119. הנאשם התעקש כי "**ויטמינים זה ויטמינים... בשביili הויטמינים, אלה ויטמינים שאנונו מוכרים**" (ע' 169). נאמר לו שילנה לוקחת גם על עצמה את השימוש במילת הקוד, ולא רק "מפליה" עליו. הנאשם נשאל מדוע אילנה עשו זאת והשיב: "**כשאני ראתה את אילנה בחקירה, אז נוצר לי רושם שככלל, זה אדם אחר. זה לא, שקרה לה משהו עם הראש. זה לא אותו אדם שאינו עבדתי אליו**". הנאשם הבahir כי כוונתו לחקירה בבית המשפט (ע' 169). הוא אמר בהמשך שיש לו שתי השערות: או ש"קראה לה משהו עם הראש", והסביר שנוצר הרושם שמדובר באדם אחר ולא באדם שאיתו עבד (ע' 169) או ש"משהו לימד אותה מה להגיד" (ע' 173). הנאשם טען כי כשצפה בתקליטור החקירה של אילנה, שמע בפרוזדור שוטרים מנהים את אילנה מה עלייה לומר, ואף אומרים לה שיש להם סנגורים עבורה (ע' 171). הוא הזכיר גם שבאמצע החקירה אילנה יצאה לזמן ממושך לקבל עוז (ע' 172). יזכיר כי טענה זו, שלפיה חוקרי המשטרה הוקלטו כשהם מנהים את אילנה באופן המתויר, לא הועלתה בסיכון ההגנה.

120. הנאשם נשאל איך הוא מסביר שילנה לוקחת על עצמה לא מעט אחריות, וחזר על כך שהוא אינו לא יכול להסביר מדוע היא אומרת את הדברים, ומה עובר לה בראש. הנאשם עמד על כך שילנה משקרת ביחס אליו (ע' 227). הוא לא חיפש כסף באף דירה, אילנה קראה לו רק כדי למכור או כדי לגבות חובות (ע' 208-207). הנאשם אישר שיחסו עם אילנה היו טובים, אך עמד על כך שלא היה לו חלק במעשים (ע' 212).

121. אשר לכדרוי relaxine שנמצאו בבתו, שלגביהם אמרה אשתו מיד כי הם שייכים לה, אמר הנאשם כי הוא מעולם לא ראה את הcadories האלה, הואיל והתרופות של רעמיתו וילדיו נמצאות בנפרד מתרופותיו שלו (ע' 180). אשר לכדרוי BPO שלילנה טענה כי הביא לה מטהילנד, מסר הנאשם כי אלה אינם הcadories שהביא לילנה מטהילנד. הcadories שהביא מטהילנד אינם כדורי שינוי, אלא כדורי הרגעה על בסיס טבעי שרכש

בחנות למועד טבע (ע' 22).

הנאשם העיד שמעולם לא הסביר לילנה על מינונים, ושאין לו כל ידע בנושא (ע' 209). הוא מבין רק במקרים אחדים הוא סובל באופן אישי (ע' 210).

122. ביחס לחקירה המשטרתית, ציין הנאשם כי בחקירה הראשונה דבר עם חוקריו "נורמלי", אך לטענתו - "**המתחילה להפר את הזכויות שלי, ואני פשוט הפסkontי להאמין להם**" (ע' 29.10.20, ע' 143). ב"כ המשמשה צינה בשלב זה כי טענה זו לא נשמעות קודם לכן במהלך המשפט. מן הראי לצין כי במהלך עדותו של רס"מ משה יعيش, שחקר את הנאשם, עליה כי ביום 26.1.2020, במהלך החקירה הראשונה של הנאשם, ביקש הנאשם לשוחח עם עורך דיןו. רס"מ יعيش הצליח לנאשם לדבר עם עורך דיןו בטלפון, בחדר סגור, אך היו שוטרים בחדר, והשיחה נפסקה כשבורך הדין ביקש מהנאשם לתקשר מחדר אחר. רס"מ יعيش העיד כי סבר שהשיחה הסתיימה ושהנאשם מישש את זכותו, ولكن החל בחקירה. החוקר מסר רשום מזכיר בעניין, שבו ציין כי התנצל בפני עורך הדין והסביר כי הנאשם לא אמר לו דבר בעניין זה במהלך החקירה. עוד מסר החוקר כי התנצל והסביר את מה שארע גם בפני בית המשפט שדן בהליך המעצר (ע' 81-83). לטענה כי ב"כ הנאשם התקשר אל החוקר ושלח לו הודעות ס.מ.ס. במהלך אוטה חקירה, אך החוקר ראה זאת והתעלם, השיב החוקר כי הטלפון היה מונח מצד במהלך החקירה והוא לא הבין כי זכות ההייעצות נפגעה. עוד ציין כי הנאשם לא אמר דבר מפליל באותה חקירה. ב"כ הנאשם טען כי תיעוד הוועדים של החקירה מלמד דוקא כי החוקר ידעת בזכות הייעוץ נפגעה (ע' 85-87). בכספיה בתיעוד החקירה ניתן לראות כי רס"מ יعيش אכן הסתכל מדי פעמיں בטלפון הניד במהלך החקירה, לרוב בזמן קצר ביותר, אך לא ניתן להסיק מכך כי הוא הבין בזמן החקירה בזכות הייעוץ נפגעה. יחד עם זאת, הסגורה לא הפנה להודעה ספציפית שליח ולא הראה כי היה על החוקר להבין בזכות הייעוץ נפגעה. הנאשם עצמו לא אמר דבר בעניין במהלך החקירה, ושיטף פעולה עם חוקריו באותה חקירה. בנסיבות אלה אינו סבורה כי ההגנה הצליחה להראות פגעה מכוונת בזכותו של הנאשם.

123. הנאשם אמר שבשלב מסוים התחילה להתייחס אליו יותר ויותר גרווע, אך לא פירט בעניין זה. כן ציין כי אמר בחקירה מיום 28.1.2020 כי הוא אינו חש טוב ושבואב לו הראש (ע' 145, אכן כפי שצינו לעיל, בחקירה מיום 28.1.2020 ציין הנאשם כי הוא אינו חש טוב, אך במהלך מרבית החקירה ענה לשאלות המשטרתית). ביחס לשימוש בזכות השתיקה בחקירה האחרון, הסביר: "**מפני שההצבר אצל, אני כבר לא האמנתי לאנשים. אצל ברוסיה אומרם על מקרים כאלה, מטופרים את התקיק. לא משנה להכניס מישחו כלל על מנת לסגור את התקיק**" (ע' 168).

124. בעניין העימות עם ילנה, הנאשם עמד על כך שאמר כי אינו חש טוב עוד לפני תחילת העימות, והוסיף: "**אני בכלל לאזכור את העימות. אני הרגשתי כל כך גרווע שאני בכלל לא ראיתי שהיא נמצאת. אני בכלל לא זוכר מה היה**" (ע' 147). לדבורי, באותו יום חש ברע עוד בבית המעצר וביקש שלא יביאו אותו לחקירה, וכשוחרר מבית החולים סבל מלחץ דם גבוה (ע' 220). כפי שכבר ציינתי, צפיה בתיעוד הוועדים של העימות והחקירה שקדמה לו מעלה היהות ביחס לדבריו של הנאשם. הנאשם התلون כי אינו חש טוב בשניות שקדמו לעימות, כשהסביר היערכות הנعشית בחדר החקירה לקרה העימות, וזאת לאחר שבמהלך 54 דקות של חקירה שנערכה קודם לכן - לא אמר דבר בנושא. הוא אף ביקש להיעוץ בעורך דין. מסקנתי

הייתה כי יתכן שהנאשם אכן לא חש בטוב, אך הדבר קשור בכניסתה של ילנה לחדר החקירה. דבריו של הנאשם שלפיהם כלל לא ראה שילנה נמצאת בחדר אינם אמינים בעיני, וניכרת בהם מגמת הגמה ברורה. אשר לטענותו כי חש ברע כבר בבית המעצר, הרוי שכן לכך ביטוי בדבריו בחקירה וביעמות באותו יום.

125. הנאשם טען כי לא ניסה לאמת גרסאות עם ילנה במהלך החקירה (ח'78). לדבריו: "**אני בכלל לא הבנתי מה קורה, למה עצרו אותי, והיא שאלתא אוטה על מה שאלו אוטה, ואני סיפרתי לה. פשוט סיפרתי לה**". הוא הוסיף כי לא רצה שייאשימו אותו בכך שילנה עבדה אצל מוביל שקיבלה תלוש שכר (ע' 159). לשאלתא כיצד "**סיפור הכספי**" של עבודה בניקון עוזר לו בעקבית ההעiskaה בלי תלוש, שכן גם בתחום זה נדרש תלוש שכר, לא הצליח הנאשם לספק תשובה עניינית (ע' 161).

126. עוד הופנה הנאשם לכך שבתרגיל החקירה אמר לילנה שהוא אינו זוכר את כל המכירות והין הי' לפ' תאריכים (דקה 27). לעומת זאת, לבית המשפט הגיע הנאשם מוקן, כשהאמתתו ידע רב, הרבה מעבר למוצפה, לגבי כל מכירה ומכירה בכתב האישום. הנאשם השיב שגם הוא אינו זוכר את כל המכירות, אך שמתארים בפניו אירועים של אותו יום, הוא נזכר בהם. נאמר לו שבא כוחו לא תיאר לו דבר, אלא רק אמר את שם הקישיש, והנ帀ם כבר ידע הטוב לספר לבדוק מה היה בכל מקרה ומקורה. תגבותה הנ帀ם לכך הייתה שהוא "חי" את הפרשה כבר 8 חודשים, וכן הוא זוכר כתעת את הפרטים. עוד ציין הנאשם כי כששאלו אותו באופן ספציפי, למשל בעניין לוד, סיפר לבדוק מה קרה שם (ע' 162).

בעניין זה יש להעיר כי הנאשם מסר בחקירה פירוט אך ורק בנוגע לאיורו בעיר לוד. לגבי יתר המקדים הוא לא מסר גרסה מפורטת, ובחר לעשות שימוש בזכות השתקה, גם נשאל לגבי כל אחד מהם באופן ספציפי.

מהימנותו של הנאשם

127. הנאשם שיתף פעולה עם חוקרי החקירה הראשונה (26.1.2020), ואף מסר במסגרת גרסה לאישום השני. בחקירה השנייה (28.1.2020) שיתף פעולה באופן חלק. בחקירה השלישית (5.2.2020), שנדרש להתייחס באופן ספציפי לכל אחד מהאירועים המתוארים בכתב האישום, שמר על זכות השתקה. המענה שניתן לכתב האישום היה מענה כללי, ולפיו הנאשם לא ידע על מעשהה של ילנה וחשב כי בחקירה בדירות היו אך ורק במסגרת מהלך העסקים הרגילים. המענה לכתב האישום לא כלל התייחסות ספציפית לאירועים המתוארים באישומים השונים, ולמעשה, גרטתו של הנאשם לשמונה מתוך תשעת האישומים נמסרה לראשונה במסגרת עדותו בבית המשפט. בהתאם להלכה הפסוקה, ערכה של עדות כבושא הוא מועט, אלא אם כן ניתן הסבר מתקבל על הדעת על שום מה נקבעה העדות ומדוע הווחלט למסור את הגרסה עתה (ע' פ 677/84 **דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(4) 45, 33** (1987)). גרטתו של הנאשם נקבעה עד לשלב מאוחר זה, וזאת ללא הצדקה.

ביחס לשתייקתו בחקירה الأخيرة, הסביר הנאשם כי באותו שלב כבר לא היה לו אמון בחוקרי והוא הרגיש ש"תופרים לו תיק". אין מוצאת ממש בטענה זו, שנטענה באופן כללי בלבד, ללא כל פירוט. כמו כן, הנאשם לא מסר גרסה מפורטת במסגרת המענה לכתב האישום, אלא רק לאחר שמיית העדויות האחרות. בולטת העובדה כי עדותו של הנאשם תואמת לכואורה את הראיות שנחשפו בפניו. הנאשם הודה בנסיבות בזירת האירוע אך ורק

בדירות של מתולוגנים אשר צינו מפורשות בהודעותיהם כי בנוסף לילנה נכנס גם גבר לדירתם (אישומים 2, 3 ו-6) וכן הודה כי חיכה לילנה בקרבת הכספומט כאשר יש סרטון וידו המתעד את נוכחותו במקום (אישום ראשון). עוד שציין כי גרסת הנאשם כפי שהשתמעה משאלות סגנרו במסגרת חקירתה הנגדית של לילנה (באישומים 1 ו-4): נסיבות משיכת הכספי מהכספומט והמקום ממנו הגיעו בזעמה שיחת טלפון בין לילנה לנואם שבה דיווחה לילנה לנואם כי לקח "לא לך ויטמינים" (להלן: "**שיחת הויטמינים**") - לא הייתה עוד גרסתו במסגרת עדותו שלו (ראו להלן פסקאות 161, 163-164).

משמעות כל האמור לעיל היא כי משקללה של עדות הנאשם נמוך מאוד.

טענת הנאשם היא כי לא הייתה לו כל מעורבות בפרשה. ואולם, בגרסתו של הנאשם נמצא תשובה סותרת בנסיבות שבלב העניין, טענות כבושות וקשיים שונים שנתרו ללא מענה. אפרט זאת עתה.

128. בעדותו בחקירה הראשית טען הנאשם כי לא ראה שלילנה יש מכשיר למדידת לחץ דם ולא נתן הנחהה למדוד לחץ דם. ואולם, משיחת הטלפון ת/38 ("**שיחת הויטמינים**") עולה כי הנאשם שאל את לילנה אם בדקה לקוח הקשייש את לחץ דמו. מאוחר יותר, בעדותו בחקירה הנגדית, העלה הנאשם טענה כבושה, שלפיה מדובר בלקוח הסובל מבועה בצווארו, וכי אצל לקוחות הסובלים מבועה זו יש למדוד לחץ דם ממשום שבעיה בלחץ הדם מונעת את האפשרות לעשות שימוש במכשיר. מדובר כאמור בטענה כבושה, משקללה נמוך (את הטעם לככיבתה אין לקבל, ראו להלן פסקה 173).

חשוב לציין כי בחקירתו במשטרת, כאשר הנאשם מציבים שבhem אין לעשות שימוש במכשירים שכרכרה החברה, הוא הזכיר מציבים של בעיות לב וسرطان, אך לא מצב של בעיה בצוואר. עוד יש לציין בקשר זה, כי בمعנה לכתב האישום נתען שהחברה מכירה גם מוצרים לטיפול בלחץ דם, אך בעדותו של הנאשם נזנחה טענה זו.

129. כן טען הנאשם בעדותו כי "**שיחת הויטמינים**" עסקה בויטמינים רגילים שהחברה מכירה ושאין מדובר בשם קוד לכדרוי שינה (ראו להלן אישומים 1 ו-4). ואולם, בדבריו במשטרת, כשהתייחס לפעילות של חברת סיגמא פלוס כלל לא ציין שהחברה מכירה ויטמינים. רק בשלב המענה לכתב האישום, לאחר חישפת חומר החקירה בפניו הנואם, נתען לראשונה כי החברה מכירה גם ויטמינים. ההגנה אמונה הציגה חזה מכרה לממכר מולטי וויטמינים במחיר של 3,000 ₪ (במסגרת האישום ה-7), ואולם גם חזה זה העלה תהיות, ואין בו כדי לשנות את מסקנתי כי "**שיחת הויטמינים**" לא עסקה בויטמינים רגילים, אלא בכדרוי שינה.

130. במסגרת תרגיל החקירה (ת/78) נראה כי הנאשם ניסה לחתם גרסאות עם לילנה. בעדותו בבית המשפט טען כי לא רצה שיאשרו אותו בכך שילנה עבדה אצלו מבל' שקיבלה תלוש שכר, אך לא הייתה לו תשובה לשאלת כיצד "**סיפור היכסו**" של עובדה בניקיון עוזר לו בביטחון ההעסקה ללא תלוש. **הניסיונו לתאם גרסאות עם לילנה מהווה חיזוק מוגבר לעדותה של לילנה בעניין התכנית המשותפת לביצוע הפעולות.**

עוד יזכיר כי הנאשם הגיב בצורה מחסידה לכינוסה של לילנה לחדר החקירה, כשהבין שהוא עומדת להיכנס לחדר (ראו לעיל פסקה 107).

131. כמו כן, הנאשם העיד בחקירה הנגדית כי הוא זה שהחליט لأن נוסעים, ובדרך אל היעד שוחח עם לילנה לאיוז עיר נסעים. דבריו אלה מחייבים את טענתו בדבר חוסר מעורבות באירועים נושא כתוב האישום.

כמו כן, עצם העובדה כי לילנה מדווחת לנואם ומתייעצת עמו (ראו **שיחת הטלפון ת/78**) מלמדת על מעורבותו המרכזית של הנאשם.

132. אצין פעם נוספת, טענת הנאשם בעדותו, שלפיו כשפה בתקליטור החקירה של יلجنة שמע בפרוזדור שוטרים מנהים את יلجنة מה עלייה לומר - כלל לא הוועלה בסיכון ההגנה.

133. הגרסה הכבושה והמתפתחת, וכן הנושאים הספציפיים שפורטו לעיל, מובילים אל המסקנה כי **הימנווֹתן** של הנאשם נמוכה ביותר.

aphael כתעת לדון בכל אחד מהאישומים. יلجنة תמיד עלתה לדירה עם "משהו קטן" (מכשיר למכירה) - זו הייתה טענת הנאשם, וلجنة בסופו של דבר אישרה זאת. כמו כן, אין חולק כי באותה תקופה היו גם מכירות רגילות ולא רק "הרדיומות". אך, גם אם נאמר שנקשר קשר (ועל כך להלן), יש להתייחס לכל אישום ולבדוק האם ניתן להרשע את הנאשם באישום הספציפי (שכן ניתן לטעון כי יلجنةفعلה בחלוקת מהמרקם מבלי שהה振奋 ידע על מעשה באירוע הספציפי). במסגרת כל אישום יבואו דבריה של יلجنة במשטרה, עדותה בבית המשפט, הודעת המתלוון הרלוונטי לאוותם, ראיות נוספות אם ישן ועודותם של הנאשם. אישום, ראיות נוספות אם ישן ועודותם של הנאשם.

אישומים ראשוני ורביעי

134. אישומים אלה עניינים בשני אירועי מיום 24.12.2019, בהוטטל בעיר ערד. האישום הראשון נוגע לאירוע בדירתה של המתלוונת 1, שבמסגרתו נמדד לחץ הדם שלה, נתנו לה כדורי שינה ונגנבו ממנה כספים. האישום הרביעי מתיחס לאירוע בדירתה של המתלוון 4, שבו נמדד לחץ דמו אך הוא סירב ליטול כדורי שינה. לפי עדותה של יلجنة, האירוע בדירתה של המתלוונת היה המאוחר מבין השניים, והוא התרחש לאחר שלא הצליחה לתת למתלוון כדורי שינה ובעקבות שיחתה עם הנאשם זה ("שיחת הויטמינים").
סבירני כי הדיון במאוחד בשני האירועים, הקשורים זה זהה, יתרום להבנתם.

لجنة - חקירתה במשטרת

135. בחקירה במשטרת התייחסה יلجنة לאירוע בדירתה של המתלוונת נושא **האישום הראשון**: יلجنة ציינה ביחס לאירוע זה כי היא אינה זוכרת תאריכים, אך מדובר באירוע אשר "לא היה מזמן". היא הגיעה עם הנאשם ברכבת הקיה הלבן שלו. היא עלתה לדירתה של המתלוונת 1, שהייתה אישה נמוכה ומלאה, והחללה לשוחח עמה. היא מדדה את לחץ דמה, ונתנה לה שלושה כדורים מהסוג שנתפסו אצלה, מאורכים בצעב לבן. הקשישה נרדמה. בשלב כלשהו הctrף אליה הנאשם. היא אינה זוכרת אם כתבה לו הודעה. השניים החלו לחפש בדירה כסף. הייתה זו דירה ובה חדר אחד, שמספרה ומספר הקומה שבה היא נמצאת אינם זכירים לה. הייתה בחדר ארונית ובה ארנק או תיק, וلجنة מצאה בתוכו סכום של 150 ₪, שאותו לקח הנאשם. יلجنة מצאה גם כרטיס אשראי וכן פתק שבו רשום הקוד הסודי. היאלקח את הcarteis, והשניים נסעו לכסתומת הקרוב. הנאשם נשאר ברכבת וلجنة יצאה ולהלכה לכסתומת, שם משכה 4,000 ₪ באמצעות הcarteis שמצאה. היא ידעה כי פנסיון אין יכול למשוך יותר מ-4,000 ₪ ביום. לאחר מכן חזרה יلجنة לדירתה הקשישה, והחזירה את הcarteis למקוםו. החקירה עדין ישנה בחדר, וلجنة יצא מהדירה. לשאלת האם היא בטוחה שהה振奋 המתין לה ברכבת בזמן שהלכה למשוך כסף, השיבה שהיא אינה יודעת, משום שהיא יצאה מהרכבת והלכה לכסתומת, והיא אינה זוכרת אם כשזרה היה הנאשם בתוך הרכב או לידיו. הוצג לה סרטון

שבו היה נראה מושכת כסף בכספומט באותו יום, כשהקראת סוף הסרטון היא נראה הולכת לכיוון אדם נסף. לפי מבנה הגוף והבדיקות זיהתה ילנה כי מדובר בנאשם, וה.osיפה כי נזכרה שהנאשם חיכה לה בחוץ (ת/79 ע' 10).

136. בהמשך חקירתה במשטרתאותו יום, נשאלת ילנה אם נתנה לקשישה זו שלושה כדוריamina בצבע סגול בתגובה לכך הסבירה ילנה שמעולם לא היו לה כדוריamina בצבע סגול, אלא כדוריamina טבעי בצבע כחול שקיבלת מתאילנד. לדבריה, את הcadrioms אלה ניסתה בעצמה ולא הייתה להם השפעה מרידימה. היא קיבלה אותם מתאילנד לפני קבלת מרשם מהרופא.

היא לא נתנה אותם לקשישה בערד. את הcadrioms אלה ניסתה על קשישים פעמי' אחת בלבד, לא יותר לה הין (ת/79 ע' 12, תמלול ע' 142-144).

137. ילנה מסרה בחקירה במשטרת לגבי האירוע נושא **האישום הרביעי**, כי הנאשם ידע הין מוחבא הכספי, שכן במהלך מכירה שבוצעה בעבר (שלא עלידה) הילך הקשיש והוציא כסף מהמסדרון. היא אינה זוכרת אם מודה לחשץ לחץ דם. הקשיש סירב לחתת כדוריamina. ילנה צינה שכחה אצלו את משקפייה וזרזה לחתת אותם ממנו. דירותו הייתה בקומת השליישית או הרביעית. ילנה צינה כי אירוע זה כלל הנראת קדם לאירוע נושא האישום הראשון (אר לא הייתה בטוחה בדבריה) (ת/79 ע' 11, תמלול ע' 120-122).

138. הושמעה לילנה שיחת טלפון ("שיחות הווייטמינים", ת/38) בין לבין הנאשם מאותו יום:

"אישה - הוא לא לוקח ויטמינים"

גבר - ואת בדكت לו לחץ דם כאלו לפה ולשם

אישה - כן, כן, כן

גבר - אז מה הוא אומר?

אישה - לא הצלחתי, אומר לא צריך, לא רוצה לחתת כלום

גבר - אם לא אז לא, לכני לסתטא (כוונה לחשישה)...לא ברור

אישה - טוב"

ילנה הסבירה לחוקריה כי בשיחה זו, שהתקיימה אחרי שיצאה מDIRECTO של "הסביר" (מתלון 4), דווחה לנאשם שהקשיש ("הסביר") לא רצה לחתת את הcadrioms המרידים, והנאשם אמר לה שתלך ל"סבתא השניה", שאליה הגיעו בהמשך אותו יום - אצלה מצאו כרטיס אשראי ומশכו באמצעותו כסף מזומן (ת/79 ע' 11).

139. הושמעה לילנה שיחה נוספת (להלן: "השיחה הנוספת", ת/38) שנייה עם הנאשם באותו יום, לאחר שבוצעה "שיחת הויטמינים":

"אישה - אתה עומד שם?"

גבר - כן, מה יש?

אישה - אני יוצא [כן במקור]

גבר - מה?

אישה - קשישה בבית אבות

גבר -נו בסדר, קשישה בבית אבות לא נורא וכי אז לזקן זהה שרצית, תעשי רק פגישה ואם הוא לא נמצא אז תצא!

אישה - בסדר"

בנוגע לשיחה זו ציינה ילנה כי ניסתה לחתם פגישה לצורך מכירה של ציוד, ולא היה מדובר במתן כדורי שינה (ת/79 ע' 11).

140. בהודעתה מיום 17.6.2020, במסגרת ההכנה לעדות בבית המשפט, מסרה ילנה כי הנאשם ידע שישנן מצלמות בקרבת הכספומט, ولكن עמד בצד (ת/82 ע' 2).

ילנה - עדותה בבית המשפט

141. בתחילת חקירתה נגדית בעניין האישום הראשון, מסרה ילנה כי באותו יום ביקרה בשתי דירות. בדירה אחת נתנה כדורים לאישה, ובדירה השנייה מדדה לחץدم אך לא הצליחה לשכנע ליטול תרופה. ילנה נשאלת אם ניסתה למכור באותו יום בערד, והשיבה ש"יתכן שניסו, אך לא היו מכירות. ילנה ציינה כי היא זוכרת שתי דירות בלבד ביחס לאותו יום (ע' 235).

142. בשלב זה נשאלת ילנה מיהו **עמנואל**. חשוב לציין כי שם זה הוזכר לראשונה בשלב זה. התברר בהמשך כי במסגרת מוצג נ/2 נמצא רישום בכתב ידה של ילנה: "**24/12/19 24-321 יהודה 24-321 אימנויאל משחה 1400 מזומן**". 24.12.19 הוא תאריך האירועים נושא האישומים הראשון והרביעי, הכתובת מתיחסת באותו מבנה, ולפי הרישום נמקרה ל"איימנויאל" (עמנואל) משחה בסכום של 1,400 ל". ילנה השיבה שמדובר באדם שאל דירתו נכנסה ביחיד עם הנאשם. הם לא הצליחו למכור לו מכשיר, אך מכורו לו משחה. היא לא מסרה לגבי מידע במשטרה משום שלא נשאה לגבי מכירות (ע' 237). הסגנור הטיח בה כי לא סיפרה עד כה על עמנואל משום שהוא משקרת, ושהדבר מעיד על כך שматרתם המשותפת שלה ושל הנאשם באותו יום הייתה לבצע מכירות וההדרמה הייתה רעיון אישי שלה.

ילנה השיבה שהיא אינה יכולה לזכור הכל, שאין מדובר בסכום גדול ואין זו מכירה גדולה שצריך לזכור אותה. היא זכרה שתי דירות, ויתכן ש"פספה" דירה שלישית בערד (ע' 238). המשחה שמכירה לעמנואל היא משחה שהביאו

לה מתאלנד. לשאלה מדוע לא הרדימה את עמנואל השיבה שאינה זוכרת את הסיבה לכך, ויתכן שהוא לא רצה ליטול את הقدורים (ע' 239). לשאלה איך החלטה באוטו יומם את מי היא מרדימה ולמי היא מוכרת ציוד, השיבה שאין סיבה לכל מעשה, והcoil תלו依 בנסיבות ולא ניתן לתקן זאת (ע' 240).

143. בשלב זה, בתגובה לדבריה כי לא ניתן לתקן זאת, ביקש הסגנור מילנה להודות בכך שככל פעם שעלהה לדירה עלתה גם עם ציוד למכירה. בתגובהה הייתה: **"למה אני צריכה לשאת באחריות על הכל בלבד, למה? למה במקום אפלו שלא היו שם מצלמות, למה אני יכולה להגיד שכן אני הייתי שם והוא לא? והוא לא אמר שלא"** (ע' 240). ובהמשך: **"למה אני משקרת הכל והוא לא?"** (ע' 240). ילנה נשאלת אם עמנואל סירב ליטול כדורי שינה ואז מכירה לו משחה. היא השיבה שאינה זוכרת, ושדבר יתכן (ע' 241).

144. ילנה העידה שנדמה לה שהAIROU נושא האישום הרביעי קודם לאיורו נושא האישום הראשון, כמו כן, אל דירתו של עמנואל הגיעו לפני שהגיעה לדירתו של הקישיש קורבן האישום הרביעי (ע' 241). ילנה שללה את הטענה כי ניסתה למוכר לעמנואל ויטמינים. לשאלה אם מדדה לעמנואל לחץ דם השיבה שייתכן שכן, אך היא אינה זוכרת זאת. כשנطنע כי ספירה שמדדה לחץ דם רק למי שהתקונה להרדים, אמרה שאינה זוכרת את המקרה (ע' 242-241).

145. הסגנור הציג בפני ילנה את הטענה כי היא עלתה לדירתו של עמנואל כדי למוכר לו משחה וויטמינים, ואולם הוא סירב "לקחת" ויטמינים ולכנן היא התקשרה מDIRECTO של עמנואל אל הנאשם ודיווחה לו על כך. ילנה השיבה שהיא זה אדם אחר שסירב לחת ויטמינים ושמידרכו היא התקשרה אל הנאשם. בהמשך ציינה כי אצל אותו אדם שמננו התקשרה שכחה את משקפייה וחזרה לחת אותם (ע' 244). צוין כי גם בחקירתה במשטרת (שבה כאמור לא עלה עניינו של עמנואל) מסרה ילנה שכחה את משקפייה אצל הקישיש שסירב ליטול כדורי שינה).

146. ילנה אישרה בחקירתה הנגדית כי כשנאמר לה "לכי לסתבתא" בשיחת הויטמינים, הכוונה הייתה לקשיישה שקיבלה ממנה כדורי שינה (ע' 247). אשר ל"שicha הנוספת", ולאחר שנסאלת אם בקרה קשיישה נוספת באותו יום, אמרה ילנה כי היא זוכרת שני אנשים מאותו יום, וציינה כי אם אדם אינו נמצא בבית כשהיא מצלצת בדלת, אין סיבה שתזכיר אותו (דהיינו, לא שללה זאת, ע' 246). היא ציינה שככל הנראה מדובר בשיחה זו בקשרו שללא הייתה בבית משום שלקחו אותה לבית אבות. ילנה שיערה כי-node לה על כך לאחר שאללה מישחו בבניין. הסגנור הציע הסבר אחר, ולפיו הנאשם שלח את ילנה לסתבתא שפונטה לבית האבות, וילנה הלכה למקום זה למתלוננת ונגבה ממנה מבלי שהנאשם ידע על כך. בתגובהה של ילנה הייתה (בטון ביקורת): **"כן הוא לא ידע. אם אותו אדם לא היה בבית זה לא אומר שהוא לא נכנס לדירה השנייה"** (ע' 247).

147. ביחס ל"שיחת הויטמינים" נשאלת ילנה, מה ההבדל, ברוסית, בין המילה **"לקחת"** לבין המילה **"לרכוש"**. היא השיבה שמדובר בשתי מילים שונות (ע' 248). ואולם, בהמשך חקירתה הנגדית, אישרה ילנה שאת המילה **"לקחת"** ברוסית ניתן לפרש גם כ"לקנות" (29.6.2020, ע' 66).

148. הסגנור חקר את ילנה בעניין שתי הסבירות המוזכרות בשתי השיחות - שיחת הוויטמינים והשיחה הנוספת, וטען כי מדובר באישה אחת, אך ילנה עמדה על כך שמדובר בשתי נשים שונות (ע' 249). אשר לדבריה במשטרה ביחס לשיחת הנוספת, שלפיהם ניסתה לחתום פגישה עם לקוח ושללא היה מדובר במתן כדורים, חזרה על כך שאינה זוכרת למי מדובר (ע' 252).

149. בעניין משיכת הכספי מהכספומט, ילנה מסרה כי אינה זוכרת את הסכם שימושה, אך היא יודעת שגמלאים מוגבלים למשיכה בגובה 4,000 ₪. בעבר היו מקרים שבהם יצאו עם לקוח לכספומט כדי למשור כסף.

לשאלת אם לקחה קודים סודיים של לקוחות, השיבה שעשתה זאת أولי פעם או פעמיים, כשהקונה לא היה יכול לצאת החוצה. היא עמדה על כך שהנאשם היהアイテה בדירה של הקשישה, והוסיפה: "אני אפילו יודעת למה הוא היה, **לקח[נו] שם ויזה והוא פתקים שיכל להיות שהיו שם קודים ואנו לקחנו ביחד ייחד ויצאנו**". ילנה הסבירה שהיא ראתה את המספרים ולא ידעה אם מדובר בקוד הסודי. את הפטק מצאה בתיק (ע' 246-245). ילנה נשאלת על אודוט דבריה במשטרה, שלפיהם הנאשם נשאר ברכב והיא יצא למשור כסף. היא הפנתה לכך שאמורה במשטרה שהיא אינה בטוחה בכך. הوطח בה שהטעתה את הנאשם שיקח אותה לכספומט בתואנה שביצעה מכירה, והנאשם המטען לה ברכב, ואם יצא אליה - הוא כלל לא ידע על הנטיות שהסתירה ממנו. ילנה השיבה שהיא אינה משקרת והוסיפה: "**למה אני יכולה להודות בכך ואדם אחר לא יכול להודות? אני לא יכול[ה] להבין**" (ע' 246). כשאמר לה הסגנור שהנאשם לא ידע, ושhai-ul עלה עם ציוד לדירה, כמו תמיד, אישרה ילנה שהיא עמה ציוד (ע' 246).

指出 כי הסגנור חקר את ילנה תוך הצגת הטענה כי היא אמרה לנאים שמשיכת הכספי היא בעקבות מכירה שביצעה. זאת, כගרסת הנאשם, שהועלתה לראשונה בשלב מאוחר יותר, במהלך עדותם בבית המשפט, היא שילנה ביקש למשור כסף מחשבונה הפרטני כדי לאכול אותו ארוחות צהרים. קרי, ילנה לא עומרה עם גרטטו של הנאשם, שהועלתה לראשונה במהלך עדותם בבית המשפט.

מצגי תביעה עיקריים

150. ת/38 הוא מזכיר בעניין האזנה **לקבצי** שמע בדיסק פריקת נייד של הנאשם, שיחות בשפה הרוסית, שבו תמללו שיחת הוויטמינים והשיחה הנוספת (ראו לעיל פסקאות 139-138).

151. שני סרטוני ידאו המתעדים את משיכת הכספי על ידי ילנה. באחד מהסרטונים ניתן לראות את ילנה הולכת בתום הפעולה לכיוון של אדם המטען לה ברוחבת המרכז המסחרי, למרחק לא רב מהכספומט (ת/43א).

152. תדפיס תנועות בחשבון הבנק של המטלוננט 1 מיום 25.12.2019 שבו מתועדת משיכת מבנקט ביום 24.12.2019 בסכום של 3,000 ₪ (ת/3).

הודעותיה של המטלוננט 1

153. המתלוננת 1 מסרה שני הודעות, ביום 25.1.2020 וביום 26.1.2020. ביום 25.1.2020 מסרה כי יום קודם לכן הגיעו לדירתה אישה שהציגה את עצמה כילנה ואמרה לה כי היא עובדת בארגון מסוים (המתלוננת 1 לא זכרה את שמו). ילנה בדקה לה לחץ דם, אמרה לה שהתקבלה תוצאה גבוהה וננתנה לה שלושה כדורים קטנים. לאחר שנטלה את ה כדורים ילנה בדקה שוב את לחץ הדם ואמרה שהוא תקין. ילנה הורתה לה לשכב, וכך עשתה, מיד נרדמה. כשהתעוררה ראתה שלילנה כבר הלכה וגילתה שנגנבו ממנה 300 ₪. למחרת, 25.1.2020, נודע לה כי נմשך, שלא על ידה או על ידי מושעה אחר, סכום של 3,000 ₪ מחשבון הבנק שלה (ת/1).

154. בהודעתה מיום 26.1.2020 מסרה המתלוננת 1 כי מעולם לא הזמינה או רכשה ציוד רפואי, וגם ביום האירוע לא קניתה דבר מסוימת אישה שהגיעה אל דירתה. את ה כדורים שננתנה לה ילנה תיארה כדורים קטנים, ארוכים ומרמים, בצבע סגול. לאחר שנטלה אותם חשה צורך לשון מיד נרדמה וישנה שלוש שעות. כשהתעוררה נתקלה בקושי בדיבור (ת/2).

מדוברה של המתלוננת 1, שהוגשו בהסכמה הצדדים, בעוד שילנה מסרה שהצדדים היו מאורכים בצבע לבן. ילנה אמרה שלא ניתן לקשisha זו את הצדדים הכהולים מטהילנד, אך גם צינה שהיא אינה זוכרת למי מבין הלוקחות הקשיים נתנה את הצדדים מטהילנד. על כל פנים, אני רואה עניין זה כבעל חשיבות בעניינו.

155. המשימה הציגה תדף תנועות בחשבון השוטף של המתלוננת 1, שבו רשומה משיכת מנגנון ביום 24.12.2019, בסך 3,000 ₪ (ת/3).

הודעות של המתלונן 4

156. המתלונן 4 מסר שני הודעות במשטרת. הראשונה נמסרה ביום 27.8.2018, כנה וארבעה חודשים לפני האירוע נושא האישום הרביעי. השנייה נמסרה ביום 28.1.2020, חודש לאחר האירוע האמור.

בהודעתו מיום 28.1.2020 (ת/11) התייחס המתלונן 4 ליום האירוע. באותו יום, בשעות הצהרים הקישה אישה על דלת דירתו. האישה שאלת אם שמו הוא י', והמתלונן 4 השיב בחובב. האישה הצינה את עצמה כאחות מחברה מסוימת (המתלונן 4 לא זכר את שם החברה), שנשלחה אליו כדי להעניק לו טיפול רפואי. המתלונן 4 נכנס את האישה לדירתו. האישה מדרה את לחץ הדם שלו ואמרה לו שהتوزאה גבוהה והוא חייב ליטול תרופה. המתלונן 4 חשב בה וסירב בזקוף ליטול תרופות. האישה יצאתה מדירה. הוא שאל אותה מאייזו חברה היא, וכשהשיבה לו, אמר לה כי הוא מטופל בחברה אחרת. האישה נבהלה לשמע הדברים, ואמרה כי מדובר בטעות. כעבור כשעתים הגיע אל שכנתו המתלוננת 1 וראה כי היא יושבת על מיטה ולא מתקשרת. הוא לא הצליח להבין אותה, ובקושי זיהה אותה. השכנה נראתה לו חולה והיה לה קושי בדיבור. הוא ביקש מהאחרית בהוסטל להזמין לשכנה אמבולנס, אך האחריות סירבה לעשות כן. המתלונן 4 נשאל אם ראה קודם לכן בעבר את האישה שבאה לדירתו, והשיב בשלילה.

157. בהודעתו מיום 27.8.2018 (ת/10) מסר המתלונן 4 כי ביום 21.8.2018 ביקרו בדירתו בהוסטל שלושה -

אישה ושני גברים שהציעו לו לרכוש מכשיר רפואי. שמותיהם היו יולנה, יבגנו ומיכאל. הם שכנוו אותו לרכוש מכשיר במחיר 5,100 ₪. את המכשיר תיאר כמכשיר הדומה למד לחץ דם, שמתחבר במספר חוטים לגוף ומעביר זרם. האישה טענה כי המכשיר מרפא את כל המחלות. לאחר שעזבו הרגש המתלוון 4 שהשלשה ניצלו את מצבו.

עדות הנאשם

158. **בחקירה הראשית** מסר הנאשם כי יולנה רשמה בדרך כלל הין היי מכירות, כדי להגיע לאותן כתובות שוב. ביום האירוע הוא הגיע עם יולנה לערד בין 12:00 ל-13:00. עם הגעתם למקום, יולנה לקחה מכשיר קטן, ייטמינים ומשחה והלכה ללקחות, בעוד הוא נשאר ברכב. מדובר בהוסטל גדול שగרים בו גמלאים רבים (ע' 95).

159. **ביחס לאישום הראשון**, מסר הנאשם כי הוא אינו מכיר את הקשישה (ע' 96-95). לשאלת האם מישחו אמר לילנה להגיע לקשישה השיב בשילילה, והוסיף שהכתובה של הקשישה לא הייתה בין הכתובות רשומות להם. לפני כן היא לא קנתה אצלם (ע' 96). כשהישב ברכב, ניגשה אליו יולנה ואמרה לו שהיא לא יכולה למכור בדירה אחת ייטמינים או כל מוצר אחר. הוא ביקש מהם ללקחת ולנסות לקבוע פגישה עם לוקחה קבועה באותו מקום ("יש סבטה שהוא תמיד הייתה קונה אצל"). למייט זכרונו, שמה של הלוקחה הוא א' ס'. יולנה הלכה אליה, אך הלוקחה לא הייתה בבית, ונראה כי אחד השכנים אמר לילנה שהлокחה בבית אבות. לאחר מכן שלח הנאשם את יולנה לכתובה נוספת לקוח, באותו הוסטל, כדי שהיא תארגן פגישה אך לא תמכור עצמה. אותו לקוח היה בדירה, יולנה ארוגנה את הפגישה, והנאשם הגיע לדירה. הלוקוח כבר קנה אצלו מספר פעמים. אותו לקוח היה קוצב לב, והנאשם היה מוגבל מאוד מבחינת יכולת למוכר לו. הוא מכיר לו משחה מתайлנד (ע' 96-97). הנאשם לא נקב בשמו של הלוקוח, אך נראה כי מדובר בעמנואל שהוזכר קודם לכן בחקירתה הנגדית של יולנה. הנאשם העיד כי לא היה בדירתה של המתלוונת, לא ידע על אודות מתן הצדורים, ולא לicked כספר.

160. **ביחס השני הרביעי**, ציין הנאשם כי הוא זכר את המתלוון 4 בקווים כלליים, מכירה שביצע בשנת 2018 (ע' 107, נ/5 - רישום בעניין העסקה שבה מכרו הנאשם ומיכאל מכשיר למTELON 4 בסכום של 5,100 ₪ (בזמן)). הוא לא הגיע לדירתו של המתלוון 4 ביום האירוע, ולא ידע שלילנה הייתה אצלו (ע' 108).

לגביו דבריה של יולנה, כי הם תכננו לחתם למTELON 4 כדורי שינה ולגנוב את כספו אך הוא לא הסכים לחתת כדורים, השיב הנאשם כי לא היה כל תכnon לחתם כדורים, לא באותו יום ולא בכלל (ע' 111).

לשאלת האם במכירה בשנת 2018 ראה מהיקן הוציא המתלוון 4 סכום של 5,100 ₪, השיב בשילילה. הנאשם מסר שבאותו יום ביקש מהם המתלוון 4 לבוא למחרת כדי לקבל את הכספי. מיכאל, שהיה יחד עם הנאשם, שאל את המתלוון 4 אם הוא חשש להוציא את הכספי בנסיבות, והציג ליצאת מהדירה. הם יצאו החוצה, וכשנכנסו שוב - שילם להם המתלוון 4. הנאשם כתב חוזה, הם מסרו למTELON 4 הוראות הפעלה, והלכו לדרך (ע' 109).

161. הנאשם הופנה לשיחת הוויטמינים", שבה אומרת לוilynna "הוא לא לוקח ויטמינים", והשיב כי הוא זוכר את השיחה, שענינה בכך שהאדם שמדובר בשיחה לא קנה דבר (21.9.2020, ע' 106).ilynna עבדה בהוסטל באותו יום, והיו מכירות בדירה אחרת (ע' 108-109). בזמן "שיחת הוויטמינים"ilynna הייתה אצל אחד הלוקחות, שסבל מבעיה בצוואר, וניסתה למכור מכך: "היא כתבה בערך 80 כתובות ואצל לקוחות אחד הייתה בעיה עם צוואר והוא הייתה אצלו וניסתה לעשות אצלו מכירה. אז יצא שהיא התקשרה אליו אחרי שהיא כבר יצא מהדירה שהיא לא החלטה למכור שם" (ע' 109). הנאשם נשאל לגבי דבריilynna כי מדובר בקוד, ו"ויטמינים" הם למעשה כדורי שינה. הוא השיב שלא היה כל קוד, ומדובר בכך שהליך שמדובר בשיחה לא רכש ויטמינים (ע' 110). לשאלת האם מדובר בשיחה זו במלון 4, השיב בשילילה, והוסיף כי מדובר בליך הסובל מבעיה בצוואר, שאת זהותו הוא אינו זוכר. לדבריו,ilynna הודיעה לו שהיא נמצאת אצל לקוחות הסובל מבעיה בצוואר (ע' 110).

162. עוד לגבי "שיחת הוויטמינים", נשאל הנאשם מדוע שאל אילנה אם מדובר לחץ דם, אחרי שאמרה לו (לשיטתו) שהליך לא קנה ויטמינים. תשובהו הייתה: "מפני שהיא אמרה שלא רק לא קנה את הוויטמינים. הוא לא קנה כלום. והוא הייתה צריכה למכור לא רק ויטמינים אלא רק מכך".

אני התכוונתי לכך למה היא לא מכרה את המכנים. היא מדרה את לחץ הדם אז מה? אסור לנו להשתמש במכנים. מפני שמכנים עולים יותר מוויטמינים. ויטמינים אנחנו מוכנים רק במקרה שאי אפשר למכור את המכנים" (ע' 111-110). בעניין זה ציין כבר עתה, כיilynna אמר שהקשה "לא רוצה לקנות כלום" רק לאחר שהנאשם שאל אותה אם מדובר לחץ דם ולא לפני כן. למוטר לציין כי **העלאת שאלה זו בדבר מדידת לחץ דם מיד לאחר שלניה ספרה לו על אודות לקוחות לחץ ויטמינים, מחזקת מאוד את טענת התביעה כי הנאשם קשור עםilynna קשר לביצוע העבירות.** נושא זה עלה גם בהמשך, במסגרת החקירה הנגדית.

ביחס לדבריו ("אם לא אז לא, וכי לסביר"), הסביר הנאשם שביקש מילנה להיכנס לlokohella שלו, שasma'a ס'.

163. אשר למשיכת הכסף בכיסופוט מסר הנאשם כי לאחר שביצע את העסקה (מכירת המשחה) הוא חזר לרכב, וilynna התקשרה אליו והצעה לו ללקת לאכול ארוחת צהרים. היא הוסיפה שלפני כן היא צריכה לנסוע לבנק ולמשוך כסף מסוים שהוא לה כרטיס שהוא לא יכולשלם אותו. הוא השיב לה שיש בקרבת מקום, למרחק של כ-100 מטרים, מתחם של בנקים וחניונות, והציע שליכו רגל ולא יסעו ברכב. הוא לא ידע באיזה כרטיס השתמשה למשיכת הכסף. הוא עמד למרחק 15-10 מטרים מהבנק וilynna ביצעה משיכה. לאחר מכן השניים הלכו לאכול שווארמה, ובהמשך הוא נשאר ברכב וilynna הלכה לפגישה (ע' 97-98).

164. **בחקירה הנגדית** חזר הנאשם על עיקרי גרסתו, שלפיה חיכה לilynna במרחק מהכסופוט, חשב שהיא מושכת כסף מחשבוןella שלה, ולאחר מכן הלכו השניים לאכול (ע' 227-228). לדבריו, בשיחת הוויטמינים (ת/38) משמעות המילה "ליך" היא "לקנות" ולא "ליטול", ואילוilynna משקרת באמורה כי הפרשנות היא "ליטול". לא היה כל קוד (ע' 228).

לגביו דברי יולנה שלפיהם הנאשם אמר לה لأن לילכת, בתרו ה"bos", השיב שלפעמים זה היה כך, ולפעמים, כשהכתבות ברשימתו, היה צריך לקבוע פגשות נוספות, והוא לא ידע היכן יולנה נמצאת (ע' 229).

165. הנאשם נחקר בחקירה הנגדית בעניין "שייחת הויטמינים". הדגש הושם על כך ששאל את יולנה אם מדדה לחץ דם, לאחר מכן האחרונה אמרה לו כי הקשיש סירב לקחת ויטמינים, שכן נובע מכך כי הנאשם ידע שלינה מודדת לחץ דם.

להלן ציטוט הדברים:

"ת: אני שאלתי אותה האם היא מדדה לחץ דם, מפני שהזיהה, היא הייתה צריכה למכור לו מכשיר.

ש: אבל,

ת: לגבי לחץ דם, אני שאלתי אותה למה, היא מוכרת כדורים. היא מדדה את לחץ דם, ואסור לשימושו לו מכשיר על הצוואר?

ש: לא, אבל זה לא מה שעולה מהשיחות. יולנה אמרת שאחורי שהוא לנשகשיש לא ללקח את הויטמינים, במירכאות, אתה שואל אותה, 'אתה בדקת לו לחץ דם, כאילו, פה ולשם'.

ת: אבל חוץ מזה היא אמרת שהוא לוקח ויטמינים, הוא לא לוקח כלום. זה מה שהוא,

ש: אבל אתה שואל אותה ספציפית על הלחץ דם, ופה העדת שאתה בכלל לא יודע שהוא מודדת לחץ דם.

ת: אני אמרת שאני שאלתי אותה על לחץ דם, מפני שהיא צריכה להציג לאדם מכשיר לצוואר. שאצל אותו לוקח הינו כאבי צוואר.

ש: מה קשור מכשיר לצוואר?

ת: אני מסביר.

ש: אתה לא עונה לעניין, בכלל.

ת: היא הלכה ללקוח מסויים, אמרה שכואב לנו הצוואר, והיא תיקח את המכשיר. אבל אם אדם סובל מלחץ דם, אז אסור לעסוט את הצוואר, מפני שיש זרימה של דם. זה המקורה היחיד שאנו שואלים ומבקשים מאדם למدد לחץ דם.

ת: אז אתה כן ידעת שהיא מודדת לחץ דם. כי אמרת שאתה לא ידעת.

ת: במקרה הזה, כן.

ש: יבגני, אמרת שאתה לא ידעת.

ת: במקרה הזה, אם הוא לא מכיר, אז אני שאלתי אותה.

- ש: אז מה שאמרת הוא לא נכון? אתה אמרת שאתה לא ידעת שהוא מודדת לחץ דם.
- ת: מה שאני אמרתי במשטרה, שהוא לא מודדת לחץ דם, זה, אני אמרתי.
- ש: שאתה לא ידעת שהוא מודדת לחץ דם.
- ת: אני אמרתי מפני שאיןosciיתי מפוקה, והייתי בלחץ.
- ש: כן, אני מבינה. כל מה שהוא במשטרה היה מאוד בלחץ. כן. בגלל זה,
- ת: ואני פחדתי ש,
- ש: בגלל זה לא אמרת דבריהם וכוכבים.
- ת: אני פחדתי שייאשימו אותי בכל מה ש, שאנו מודדים לחץ דם, וכל מני,
- ש: מה לא בסדר במדוד לחץ דם? על פניו, מה לא בסדר? אז בעצם שיקרת שם, זה מה שאתה אומר.
- ת: מפני שבמשטרה סיפרו לי על הרופאים, ואני פחדתי שאני אספר משאו (לא ברור), והייתי מפוקה.
- ש: מה? במשטרה סיפרו לך על רופאים?
- ת: במשטרה אמרו לנו שאנו מתחזים לרופאים, וכך אני פחדתי שייאשימו אותי בכך
 שאני מתחזה לרופא, למרות שאף פעם לא התחשתי לרופא".
- (ע' 224-225).

עוד הסביר הנאשם כי הם מודדים לחץ דם במקרים נדירים. שואלים את הלקוח לגבי לחץ הדם, ואם הוא אינו יודע שיש לו מכשיר למדידת לחץ דם בבית, ניתן למדוד לו. הנאשם ציין כי הצורך למדוד לחץ דם עולה במקרים שבהם "עובדים עם הצוואר". הוא אישר שהוא יותר ממה קרה אחד מסוג זה (ע' 226).

אישומים 1 ו-4 - דין ומסקנות

166. מהודעתה ועדותה של ילנה עולה כי היא ביקרה בדירות של המטלון 4, מדדה את לחץ דמו וניסתה לא הצליחה לחתת לו כדורי שינה. עוד עולה כי באותו יום ביקרה ילנה גם בדירהה של המטלוננט 1, מדדה את לחץ דמה, נתנה לה שלושה כדורים, וכאשר נרדמה הקשישה לקחה ממנה ילנה כסף מזומנים וכרטיס אשראי שבאמצעותו משכה כסף מחשבונה של המטלוננט 1. פרטיים אלה עולים גם מהודעותיהם של המטלוננט 1 והמטלון 4, ולמעשה אין עליהם מחלוקת. השאלה העולה בעניינו היא האם הוא הנאשם שותף למשימות.

167. ילנה עמדה על גרסתה שלפיה הנאשם שותף למשעה, הן לאורך הוודאותה והן לאורך חקירותה הנגידית. גם בנווגע לאישומים 1 ו-4, מצאתי כי עיקר דבריה בהודאותה ובעדותה היו כנים. כן, ילנה העידה בביטחון לגבי הדברים שצינו לעיל וכן לגבי הימצאות הנאשם בדירה המטלוננט 1. היא ציינה גם שישנים פרטיים מסוימים שהוא אינה בטוחה לגבייהם. כך למשל, ציינה שאינה זוכרת את פרטי הדירה של המטלוננט 1

ושאינה בטוחה אם כתבה לנאשם הودעה כדי שיעלה לדירתה של מטלוננת זו. במהלך עדותה אישרה ילנה גם פרטיהם שהיו פחות "נוחים" לה. אך, אישרה ילנה את הטענה כי עלתה עם ציוד למיכירה, אך זאת לאחר שאמרה בתרעומת: "**אני לא משקרת, למה אני יכולה להודות בכך ואדם אחר לא יכול להודות?**", וקודם לכך: "**למה אני צריכה לשאת באחריות על הכל בלבד, למה?...**". כמו כן, ילנה אישרה לקרהת סוף עדותה כי ניתן לפרש את המילה "לקחת" ברוסית גם כ"לknoot" (ה גם שאיני רואה בכך אישור מספיק לטענה זו).

168. קיימות במספר עניינים סתיות מסוימות או אי התאמות, שאיני רואה אותן כמשמעותיות. ילנה מסרה שנתנה למטלוננת 1 כדורי שינה מאורכים בצע לבן, בעוד המטלוננת 1 צינה שקיבלה מילנה כדורים מאורכים בצע סגול. כשנשאללה על כך שללה ילנה את האפשרות שנתנה לקשישה את הقدורים הכהולים שנטפסו אצלה והוסיפה שאת הقدורים ניסתה על קשיים פעם אחת בלבד ולא זכור לה מתי. בהיעדר מחולקת לגבי עצם מתן הقدורים, ומושմדובר במקרים רבים שבהם נעשה שימוש ב כדורי שינה, אין סבורה כי לאי ההתאמה המתוארת יש משמעות לענייננו. בנוסף, אין ראה חשיבות בשאלת, האם ילנה והנאשם נסעו לכשפומט בדברי ילנה, או הילכו לשם גלית בדברי הנאשם. אין ראה משמעות גם בכך שילנה השיבה תחילתה כי לא היו מכירות באותו יום, ובהמשך, כשהמשר, כשללה באופן מפורש עניינו של עמנואל הסבירה שלא נשאלה במשטרה על אודות מכירות שבוצעו באותו יום (24.12.2019). שוכנעתי מעדותה של ילנה כי היא לא ذקרה את פרטי ביקורה אצל עמנואל, וכי שסביר להלן, העלתה עניינו של עמנואל על ידי ההגנה לא הייתה להגנה כל יתרון.

169. אשר לשאלת הימצאותו של הנאשם בדירתה של המטלוננת 1, ילנה העידה כי הנאשם הגיע לדירה לאחר שהמטלוננת 1 נרדמה והסבירה כי היא זכרת את הימצאותו בדירה זו בהקשר של מציאת הקוד הסודי של כרטיס האשראי של המטלוננת 1.

170. מלבד עדותה של ילנה, שתי הריאות הקשורות לכואורה את הנאשם אל שני האישומים האמורים הן "שיתח הוויטמינים" שהתקיימה באותו יום, וכן העובדה שהוא המתוין לילנה לא הרחק מהכשפומט שבו האחורה משכה כספים מחשבונה של המטלוננת 1. יודגש כי "שיתח הוויטמינים" היא שיחה בין ילנה לנאשם, שבה נאמר שלקוח לא רצה לחתות ויטמינים לאחר שילנה מדדה את לחץ דמו. ראה מרכזית זו מלמדת לכואורה על כך שהנאשם היה שותפה של ילנה לביצוע העבירות. הימצאותו של הנאשם בקרבת הclf pomט בזמן שילנה משכה כספים מחשבונה של המטלוננת 1 מהוות אף היא ראה מרכזית וחשובה בענייננו, המלמדת על מעורבותו של הנאשם במעשים.

171. בחיקירתה הנגדית של ילנה העלתה ההגנה טענות המלמדות לכואורה על קו ההגנה של הנאשם. אשר לשיתח הוויטמינים, ההגנה העלתה לראשונה את עניינו של עמנואל, ונטענה בפירוש הטענה כי "שיתח הוויטמינים" **נערכה مديرתו של עמנואל** ולא של המטלון 4. עוד נטען כי מדובר למי שלא רצה ללקוחה מילנה ויטמינים, וכי ילנה התקשרה אל הנאשם כדי לדוח על כך. כן נטען שהנאשם שלח את ילנה ללקוחה ששם א' ס' ולא אל המטלוננת 1. ילנה שללה זאת. היא צinea כי אינה זכרת את הביקור בדירתו של עמנואל, אך אישרה כי מהרישום בכתב ידה עולה שבאותו יום נמכרה לעמנואל משחה בסכום של 1,400 ₪

- עובדה שאינה מציה בחלוקת. ילנה שיערה כי ביקורה בדירתו של עמנואל לפני שהגיעה לדירתו של המתلون 4. עוד טענה ילנה כי ה"סבתא" המוזכרת בשיחה זו אינה אותה ל Kohה המוזכרת בשיחת הנוספת מאותו יום.

כמו כן, העלה הסגנור בחקירה הנגדית את הטענה כי **ילנה הטעתה את הנאשם וגרמה לו לחסוב שביצעה מכירה** ושבמסגרת המכירה היה עליה למשוך כספים מכרטיסו של לקוח.

172. ואולם, כשהגיעו זמנו של הנאשם למסור את גרסתו במסגרת עדותו בבית המשפט, התברר כי שתי הטענות שהועלו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה נזנחה, ובמקומן קמו טענות חדשות וכבותות, שלא הועלו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה ולכנן לא ניתנה לילנה הזדמנות להתייחס אליהן במסגרת בירור האמת. יש לציין כי טענות ההגנה שהועלו במסגרת חקירתה הנגדית של ילנה נתקלו בקשהים ממשמעתיים. אשר לשיחת הויטמינים, ילנה אמרה בשיחה שהלכו לא רצתה לחתת ויטמינים או כל דבר אחר. אם משמעות "לקחת" היא "לקנות" (כטענת ההגנה), הרי שידוע כי עמנואל קנה משחה בסכום של 1,400 ₪, **דבר השולל את טענת ההגנה בדבר ביצוע השיחה לאחר ביקור בדירתו של עמנואל.** ההגנה זנחה אפוא את הטענה, ונראה כי מעדותו של הנאשם אף עולה שהנ帀ם עצמו מכר לעמנואל את המשחה באותו יום (ה גם שלא נקבע במפורש בשמו של עמנואל).

אשר למשיכת הכספי מהכספומט, הנאשם מסר בחקירהו במשפטה כי ילנה לא מכירה דבר לבדה, והוא תמיד הגיע לסגור עסקה. מכאן, שהטענה שהועלתה בחקירתה הנגדית של ילנה, שלפיה סבר הנאשם שילנה מושכת כסף בעקבות עסקת מכירה - אינה אמינה.

173. אשר לגרסה הכבושה שהועלתה בעדותו של הנאשם, בעניינה של "שיחת הויטמינים" לא נתען עוד כי זו בוצעה מדירתו של עמנואל. נשמעה, לראשונה בשלב מאוחר זה, מפיו של הנאשם, גרסה שלפיה בוצעה השיחה לאחר שילנה לא הצליפה למוכר דבר, **לגורם חדש שטרם הוזכר עד אותו שלב - ל��ח עלום שם הסובל מבעיות בצווארו** (הנ帀ם ציין כי אין זוכר את פרטי המזהים). ויודגש, הנאשם **הודה במסגרת עדותיו כי היו מקרים שבהם נמדד לחץ הדם** של לקוחות. הנאשם אמן סיג זאת למקרים שביהם הלכו סבל מבעיות באזורי הצוואר (לדרבי), כשהיו סובל מבעיה בצוואר, צריך לוודא קודם שהוא אינו סובל מלחץ דם גבוה, ואם כן - לא ניתן לתת לו טיפול), אך ברוי כי דבריו אלה אינם עולמים בקנה אחד עם עדותו בחקירה הראשית, שלפיה הוא לא ראה שלילנה יש אפשרות למדידת לחץ דם והוא לא נתן הנחייה למדוד לחץ דם (ע' 94). לדבריו, הוא פחד לומר לחוקריו במשפטה שידע על מדידת לחץ דם במקרים אלה, שכן חשש שיואשם בהתחזות לרופא. ברם, דבריו אלה אינם משכנעים כלל. הנאשם ידע כי הוא נחשד בעבירות חמורות מאוד, ולכן, אם קיימן הסבר תמים למדידת לחץ הדם, מצופה היה כי יעלה אותו ולא יכחיש כל ידיעה לגבי מדידת לחץ הדם.

174. עוד יש להוסיף כי ההסבר - הכבוש - שהציג הנאשם לשיחת הויטמינים מעורר קשיי כשבוחנים אותו אל מול תמליל השיחה. כאמור, לפי ההסבר, כשמזכיר בליך הסובל מבעיה בצווארו יש למדוד לחץ דם ואם לחץ הדם אינו תקין לא ניתן למוכר לו אפשרות למדידת לחץ דם רק ויטמינים. קרי, מכירת ויטמינים נעשית כ"מוצא אחרון", אם לא ניתן למוכר מכשירים ששובים הכספי גבוהה יותר. בשיחה, ילנה אמרה לנ帀ם

שהליך לא לcket ויטמינים, והנאשם מיד שאל אותה אם בדקה לו לחץ דם. ילנה השיבה בחזיב והנאשם התענין מה אמר הלקוח. על כך השיבה ילנה: "לא הצלחת, אומר לא צריך, לא רוצה לקחת כלום".

כששאל הנאשם בעדותו מודיע שאל את ילנה אם מדדה ללקוח לחץ דם השיב: "מפני שהיא אמרה שלא רק לא קנה את הויטמינים. הוא לא קנה כלום". ואולם, ניתן לראות כי ילנה אמרה שהלקוח "לא קנה כלום" רק לאחר שנסאלה אם מדדה לו לחץ דם. כמו כן, אם מדובר היה במידית לחץ דם ללקוח עם בעיה בצווארו, הרוי שתוצאה המديدة אמרה לקבוע אם ניתן ללקוח מכשיר. ואולם, הנאשם כלל לא התענין בתוצאה מDIRECT לחץ הדם, אלא שאל מיד, לאחר שילנה אישרה שבייעה מדידה, מה הייתה תגובת הלקוח. דברים אלה תומכים בכך שלתוצאה המدية לא הייתה ממשותית בהחלט בענייננו.

יודגש פעם נוספת כי ילנה לא עומרה עם הטענה שלפיה הודיעה לנאשם שהוא הולכת ללקוח הסובל מבעיה בצוואר ושיחת הויטמינים עסקה בכרך, וכן עם הטענה שבמקרים של ללקוחות עם בעיה בצווארם ההנחה הייתה למיד לחץ דם. על כך יש להוסיף כי לא הוכחה כבעי גם הטענה כי ניתן לפרש את המילה "לקחת" ברוטית גם כ"לקנות" (הgam שילנה אישרה זאת לקרأت סוף עדותה).

אני דוחה אפוא את גרסתו הכבושה של הנאשם לשיחת הויטמינים. המשמעות היא שקיים חיזוק מוגבר ומשמעותי לטענה העומדת בסיס כתוב האישום וחוזרת לכל אורכו, שלפיה הנאשםrencant ייחד עם ילנה מתן כדורי שינה ללקוחות קשיישים וזאת כדי לגנוב את כספו.

175. בעניין משיכת הכספי מהטלפון, הועלתה לראשונה בעדותו של הנאשם הטענה כי ילנה התקשרה אליו והציעה לו לאכול עמה ארוחת צהרים, וכי היא אמרה לו שעלייה למשוך כסף מחשבונה לפני כן, מפני שאין באפשרותה לשלם באמצעות כרטיס האשראי שלה. יצוין כי אין כל תיעוד לשיחת טלפון שבה עולה הצעה מהסוג האמור וכי גם טענה זו היא טענה חדשה שהועלתה בעיתוי מאוחר מאוד.

בולט מאד כי טענה זו "נתפרה" בהתאם לראיות שהוצעו. הנאשם לא סיפק כל הסבר משכנע לכבישת הגרצה. כאמור לעיל, אני קיבלת את דבריו הכלליים בדבר חוסר אמון בחוקרי. על כך יש להוסיף, כי אפילו היה מדובר בגורם של חוסר אמון מסווג זה, הרוי שגם בשלב המענה לכתב האישום וגם במהלך חקירתה הנגדית של ילנה, לא עלה כל ذכר לגורסה הכבושה בדבר הלקוח הסובל מבעיה בצווארו ובדבר משיכת הכספי לkrarat ארוחת צהרים משותפת. זאת, כשהקשר הטלפון ומשיכת הכספי הוזכרו במפורש בכתב האישום. על כן ערכה של גרסתו הכבושה של הנאשם נמוך ביותר.

176. אוסיף, בעניין האישום הרביעי, כי מעודתו של הנאשם עולה כי הוא ביקר בעבר בדירה ולכן הייתה לו הזדמנויות לראות היכן נמצא כספו של המתלון 4. התיאור המפורט למדוי שמסר הנאשם בעדותו ביום 21.9.2020 ביחס לאופן שבו קיבלו את הכספי באותו ביקור באוגוסט 2018 (תיאור שנמסר שנתיים מאוחר יותר) - תמורה בעוני, ומלמד לטעמי על ניסיון להראות כי בנגד לדבריה של ילנה, הנאשם לא ידע היכן נמצא כספו של המתלון 4.

177. אשר לטענת ההגנה כי בשיחת הויטמינים דובר במכירת ויטמינים שנעשה חלק מפעולתה של החברה,

יצוין כי הנאשם לא הזכיר בחקירתו במשטרה מכירת ויטמינים, והדבר הוזכר לראשונה במענה לכתב האישום. ואולם, בשלב מאוחר יותר הפנתה ההגנה לחזזה למכירת מולטי ויטמינים בסכום של 3,000 ₪ (נ/8, למטלונת באישום השבעי). הגם כי נסיבות מכירתם של הויטמינים לא הובאו כל צרכן, ולכך יש להוסיף שהמחיר שנגבה עבור הויטמינים מעלה תמיות ואת העובדה כי ילנה שללה נחרצות את הטענה שנמכרו ויטמינים - החזזה שהוצג תומך לכואורה בטענת ההגנה כי החברה מכירה גם ויטמינים. ואולם, גם אם נניח שבמקרים מסוימים נמכרו ויטמינים, שוכנעתי כי ב"שיחת הויטמינים" לא מדובר בויטמינים פשוטם, אלא בשם קוד לכדורי שינה.

178. אשר לקשישה שהتبerrer כי עברה לבית אבות, שלגבייה שוחחו השניים ב"שיחת הנוספת", ילנה שללה את הטענה כי ב"שיחת הויטמינים" שלח אותה הנאשם לקשישה זו ולא למטלונת 1.

יצוין כי עניינה של "השיחת הנוספת" לא הוביל עד תום. כך, לא נמסר באיזו שעה בוצעה השיחת, וידוע כי ילנה חזרה אל הוטסTEL לאחר משיכת הכסף כדי להחזיר את כרטיס האשראי למטלונת 1 - "תיכון שיחת הטלפון הנוספת בוצעה אז".

העבירות המוחוסות לנאים במסגרת האישום הראשון

179. סעיף 327 לחוק העונשין קובע:

"**השולל מאדם או מנסה לשלול ממנו את כושר התנגדותו, באמצעות שיש בהם סכנה לחיי אדם או לבריאותו, או שיש בהם כדי לפגוע בפcephונו, בכוונה לבצע פשע או עוון או להקל על ביצועם או להקל על בריחתו של עבריין לאחר ביצועם או לאחר נסיען לבצעם, דינו - מאסר עשרים שנים.**".

ה הנאשם הואשם בביצוע בצוותא לפי סעיף 29 לחוק העונשין הקובע:

"**(א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.**

(ב) המשתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחיד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

"...

אין חולק כי הנאשם הסיע את ילנה להוטסTEL בערד והמתין לה בזמן שננטנה כדורי שינה למטלונת 1. טענתו של הנאשם הייתה כי לא ידע על מעשיה של ילנה בדירתה של המטלונת 1. מעדותה של ילנה עולה כי הנאשם היה שותפה לתכנית לחתת כדורי שינה ללקוחות קשיישים, במטרה לגנוב את כספם וכי הוא ידע היטב מה מעשה בדירותה. תיאור זה עונה על הגדרת העבירה הקבועה בסעיף 327 לחוק העונשין, בנסיבות של ביצוע בצוותא.

180. ילנה היא שותפותו של הנאשם, ועל כן נדרש לזכוך הרשותו של הנאשם חיזוק לעדותה, בהתאם לסעיף 54(א) לפיקודת הראיות. ההגנה טענה כי נדרשת בעניינינו ראיית חיזוק מוגברת, הויאל ומדובר בשותפה לעבירה שטרם נוצר דין.

בבג"ץ 11339 מדינת ישראל נ' בית המשפט המחויז באר שבע, פ"ד סא(3) 93 (2006) בוטלה "הlictת קינזי" ונקבע בדעת רוב כי על דרך הכלל לא תהיה מניעה להעיד את השותף גם כשמשפטו תלוי ועומד. בהמשך קבע כב' השופט הנDEL, כי התוספת הראיית הדרישה לעדות זו נעה בין תוספת מסווג חזוק (שהוא ראה מאמנתה) לסיוע (שהוא ראה מסובכת), וזאת בין היתר בשל החששuai הוודאות מכך שתרטם הסתומים משפטו של העד עלולה להשפיע על תוכן עדותו (ראו 11/11 6325 פחימה נ' מדינת ישראל (פסקה 6, 11.12.2012); ע"פ 17/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 33-34, 21.6.2018)).

בעניינו, מחד גיסא, אין מדובר במצב שבו ישנו חשד מבוסס לקיומו של אינטרס מיוחד יلجنة להפליל את הנאשם. אין בחומר הראיות אינדיקציה כלשהי לסכום בין השניים, והנאשם אף אישר כי ייחסו עם יلجنة טובים. כמו כן, יلجنة לךחה על עצמה אחריות לביצוע המעשים. מאידך גיסא, בדברים שמסירה בחקירותה ביום 17.6.2020 עבר לעדותה בבית המשפט, שלפייהם המערער הוא יוזם הרעון (שאתם אני מקבלת), יתכן שיש ממשום ניסיון להמתיק את דינה. לפיך, רואה אני לנכון לקבל את טענת ההגנה כי נדרש בעניינו תוספת ראייתית של חזוק מוגבר.

תוספות ראייתית מסווג חזוק מוגבר לעדותה של יلجنة ניתן למצוא הן ב"שיחת הויטמינים" שמננה עולה כי הנאשם ידע כי יلجنة מודדת ללקוחות לחץ דם ומנסה לתת להם כדורי שינה) הן בהמתנותו לilename בעוד היא מושכת כספים באמצעות כרטיס האשראי של המתלוונת 1 - המתנה שהנאשם ניסה אמונה לתת לה הסבר תמים, אך הסבר כבוש זה משקלו מעט ביותר ואין לקבלו. על כך נוספים גם הניסיון בהתאם גרסאות בתרגיל החקירה (חזוק מוגבר) וכן שתיקתו של הנאשם בחקירת המשטרה (חזוק "רגיל").

אני קובעת אפוא כי הנאשם ביצע עבירה של שלילת כושר ההתקנות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא.

181. סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין קובע:

"(א) אדם גונב דבר אם הוא -

(1) נוטל ונושא דבר הנitin להיגניב, בלי הסכמת הבעל, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשולות הדבר מבULO שלילת קבוע".

סעיף 384 לחוק העונשין קובע כי "הגונב, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע לגינוי עונש אחר מחמת נסיבותיה או מחמת טיבו של הדבר שנגניב".

הנאשם הוגש בגינוי בצוותא חדא, בכך שגונב יחד עם יلجنة סכום של 3,300 ₪. לפי עדותה של יلجنة, לאחר מתן כדורי השינה הctrarף אליה הנאשם ויחדיו הם חיפשו אחר כסף בדירה. הם מצאו את כרטיס האשראי שבאמצעותו משכו סכום של 3,000 ₪ וכן לקחו סכום כסף מרנקה של המתלוונת 1 (בהתאם להודעת המתלוונת 1, מדובר בסכום של 300 ₪). השאלה אם הנאשם היה בדירה יחד עם יلجنة אינה דרישה הכרעה, ועל כן אינו נדרש אליה. אפילו לא עלה הנאשם לדירה, לפי עדותה של יلجنة הוא היה מבצע בצוותא של העבירה. התוספת הראייתית העיקרית בעניינו היא המתנות של הנאשם בזמן משיכת הכספי כפי שהסביר לעיל. חזוק רגיל ניתן למצוא בשתייקת הנאשם במשטרה ביחס לאיושם זה.

182. סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין קובע:

"(א) הקשור קשור עם אדם לעשות פשע או עוון ... דיןנו -

(1) אם העבירה היא פשע - מאסר שבע שנים או העונש שנקבע לאלה עבירה, הכל לפי העונש הקל יותר;"

עבירות הקשורות נדונה בע"פ 3338/99 **פקוביץ נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(5) 667, פסקה 24 (2000):

"ההרשה בעבירות הקשור לפי סעיף 499 מותנית אפוא בהוכחת שני יסודות - התקשרות בין שניים או יותר והיות מטרת ההתקשרות ביצוע פשע או עוון.

נציין גם כי היסוד של התקשרות בין שניים או יותר בעבירות הקשור איננו זהה במאפייניו להתקשרות הסכמית במסגרת המשפט האזרחי; ההתקשרות איננה טעונה אותה רמת מסויימות הנדרשת לקיומו של הסכם מחייב במשפט האזרחי (ראו דברי השופט מ' חшин בע"פ 461/92 זכאי נ' מדינת ישראל [16], בעמ' 588). כך, למשל, הסכמה לפעול להשגת המטרה הפסולה "בכל דרך שתזדמן" עשויה להספיק לצורך התקיימות היסוד העובדתי בעבירות הקשור (ע"פ 642/79 צ'יטיאט נ' מדינת ישראל [17], בעמ' 863); כך גם הסכמה לפגוע במטלון "בכל דרך שיחלית עלייה הבוס" מקיימת את דרישת ההתקשרות שביסוד העובדתי של העבירה (ע"פ 171/86 כהן נ' מדינת ישראל (להלן - עניין כהן [18]), בעמ' 494).

מבחינת היסוד הנפשי של העבירה, כבר נקבע בפסקה כי הוא כולל כוונה להתקשור עם הצד השני לקשר וכוונה כי מטרתו הפסולה של הקשר תוגשם.....בהתקיים היסודות האמורים נשלמת עבירת הקשר עצמאית, אף אם טרם נעשה דבר שיש בו כדי לקדם את הגשמהה של המטרה נושא הקשר...".

בע"פ 5391/07 כהן נ' מדינת ישראל (31.12.07), פסקה 18, נפסק:

"עבירות הקשור היא עבירה העומדת בפני עצמה. מרגע שהוחכק קיומו של הקשר נסללת הדרך להרשה בעבירה זו, גם אם נספות לה הרשאות בעבירות הפרטניות, ובלבד שלא יוטל יותר מעונש אחד (ע"פ 77/228, זקצר נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(1) 701, 720 (1978); ע"פ 72/441 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד כז(2) 141, 149 (1973))."

הנאשם הואשם בקשרית קשר ייחד עם אילנה לביצוע פשע. מעדותה של אילנה כי הנאשם וילנה תכננו יחדיו לשולל את כושר ההתנגדות של ל��וחות קשיישים באמצעות מתן כדורי שינה (עבירה מסוג פשע), וזאת לשם גניבת כספם (עבירה מסוג עוון). החיזוק המוגבר לעדותה של אילנה מצוי ב"שיכת הויטמינים", שמננה עולה כי הנאשם היה שותף לתכנית למחדוד לחץ דם ולתת כדורי שינה לקשיישים.

183. הנאשם הואשם בעבירה של הונאה בכרטיסי חיוב בנסיבות חדא, עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ז-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") יחד עם סעיף 29 לחוק.

סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב קבע:

"המשתמש בכרטיס חיוב או במרכיב ממרכיביו, בכוונה להונאות, דיןנו - מאסר שלוש שנים, ואם עמוד 47

נעבירה העבירה בנסיבות חמירות, דין - חמיש שנים.

כתב האישום הוגש ביום 14.10.2020. בוטל חוק כרטיסי חוב, במסגרת סעיף 55 לחוק שירות תשלום, תשע"ט-2019 (להלן: "חוק שירות תשלום"). ההוראה שבסעיף 17 לחוק כרטיסי חוב מצאה את מקומה החדש בסעיף 40 לחוק שירות תשלום, הקובע:

"40. (א) ...

(ב) אלה דין - מאסר שלוש שנים:

(1) ...

(2) מי שהשתמש ברכיב חינוי באמצעות... , בכוונה להונאות.

(ג) נעבירה עבירה לפי סעיף קטן (ב)(2), בנסיבות חמירות, דין של>User העבירה - מאסר חמיש שנים; בסעיף קטן זה, "נסיבות חמירות" - אחת מלה:

(1) המעשה מהוועה את העבירה נעשה כלפי מספר רב של משלמים או כלפי קשייש, קטן, חסר ישות, או משלם אחר הנתן במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית;

(2)>User העבירה הפיק רוחחים או טובות הנאה ממשמעותיים מהמעשה מהוועה את העבירה;

(3) העבירה נעבירה בתחכום שהקל באופן ניכר את ביצועה או שהקשה את גילויה.

"..."

בהתאם לסעיף 5(א) לחוק העונשין:

"נעבירה עבירה ובטרם ניתן פסק-דין חלוות לגביה, חל שינוי בגין הגדרתה או לאחריות לה, או בגין עונש שנקבע לה, יהול על הענין החיקוק המלא עם העושה; "אחריות לה" - לרבות תחולת סיגים לאחריות הפלילית למעשה".

הנאשם הואשם בעבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חוב, שענינו עבירה שדינה מאסר שלוש שנים. הוא לא הואשם בעבירה שבוצעה בנסיבות חמירות. עיון בסעיף 40 לחוק שירות תשלום מלמד כי הסעיף המתאים לכואורה לעניינו הוא סעיף 40(ג), שכן העבירה בוצעה כלפי קשיישה, קרי, בנסיבות חמירות לפי ההגדרה הקבועה בסעיף החדש. ואולם, הנאשם לא הואשם בעבירה שבוצעה בנסיבות חמירות, ולא ניתן להרשיע אותו בעבירה שדינה מאסר העולה על שלוש שנים. לפיכך, סעיף העבירה הרלוונטי לעניינו הוא סעיף 40(ב)(2) לחוק שירות תשלום, הקובע עונש של שלוש שנות מאסר.

ילנה העידה כי השתמשה בכרטיס האשראי של המתלוננת 1 הקשיישה, כדי לגנוב באמצעותו את כספה של הקשיישה בדרך של משיכת כסף מהכספומט. מן הראיות עולה כאמור כי הנאשם תכנן יחד עם ילנה את מתן כדורי

השינה וגניבת כספם של קשיים, המתוין לילנה בזמן שהייתה בדירה ולקחה ממש את כרטיס האשראי של המטלוננת 1, וליווה את ילנה לכיסופוט והמתוין לה בזמן שימושה כסף מחשבונה של המטלוננת 1. הימצאותו של הנasm בקרבת מקום - משנחתה גרסתו לעניין - מהוות חיזוק מוגבר, לעדותה של ילנה. גם שתיקתו של הנasm בחקירותו במשטרה בעניין אישום זה מהוות חיזוק נוספת.

אני קובעת אפוא כי הנasm ביצע עבירה של הונאה בכרטיס חיוב, בצוותא חדא.

העבירות המוחסנות לנasm במסגרת האישום הרביעי

184. העבירות המוחסנות לנasm במסגרת האישום הרביעי הן ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, לפי סעיף 327 לחוק ייחד עם סעיפים 25 ו-29 לחוק, וכן קשרית קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1). סעיפים 29 ו-499(א)(1) הובאו לעיל (פסקאות 179 ו-182). סעיף 25 לחוק העונשין קובע:

"אדם מנסה לעبور עבירה אם, במטרה לביצה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה."

כפי שכבר ציינו, מעדותה של ילנה עולה כי הנasm וילנה תכננו יחד לחת ללקחות קשיים כדורי שינה, לאחר מדית לחץ דם, ובדרך זו ליצור את התנאים לגניבת כספם של הלוקחות. גם ביחס לאישום זה טען הנasm כי לא היה כל תכנון לחת כדורי שינה ללקחות קשיים. ואולם, "שיחת הווייטמינים" מהוות חיזוק מוגבר ומשמעותי מאוד לעדותה של ילנה, והיא סותרת את גרסת הנasm. **אני קובעת אפוא כי הנasm ביצע עבירה של קשרית קשר לפשע.**

معدותה של ילנה ומהודעתו של המטלון 4 עולה כי ילנה מددה את לחץ דמו של המטלון 4 והציעה לו כדורים לטיפול בחץ הדם, אך הלה סירב להצעתה. כן עולה מעדותה של ילנה כי הדבר נעשה במסגרת תכנון משותף שלה ושל הנasm לחת כדורי שינה ללקשים כדי לגנוב את כספם, וכי הנasm ידע היכן מוחבא הכסף בדירותו של המטלון 4, מכיוון שביצע בעבר מכירה בדירה זו. אין חולק כי הנasm הסיע את ילנה להוסטול בערד באותו יום והמתוין לה ברכב עת נכנסה לדירתו של המטלון 4. הנasm קיבל מילנה דיווח על כך שהמטلون 4 לא רצה לקחת את כדורי השינה - "שיחת הווייטמינים" מהוות חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה. חיזוק מסוים לדבריה של ילנה מציע גם בעובדה שאינה שנייה בחלוקת כי הנasm ביקר בעבר בדירותו של המטלון 4 (ה גם שההגנה חקרה על כך שידע היכן בדירה מצוי כספו של המטלון 4), וכן בשתייקתו של הנasm בחקירותו במשטרה ביחס לאישום זה. מכל המקובל הגעתית למסקנה כי יש **לקבוע שהנasm ביצע עבירה של ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא.**

אישום שני

185. אישום זה עניינו באירוע ביום 16.12.2019, בדירותה של המטלוננת 2 בלבד.

ילנה - חקירתה במשטרה

186. ילנה מסרה בהודאתה מיום 30.1.2020 כי הנאשם הכיר את הדירה וידע בוודאות שיש בה כסף. ילנה נכנסה לדירה, מדדה לקשישה לחץدم ונתנה לה ככל הנראה שלושה כדורים. ואולם, הקשישה כלל לא נרדים.

הנאשם נכנס לדירה עם מכשיר לעיסוי עיניים, והשניים הניחו את המכשיר על פניה של הקשישה. בזמן העיסוי פתחה ילנה מגירה, ובתווך נרתיק בצלע כחול מצאה 2,000 ₪, שאותם לקחה וננתנה לנאים. המתלוננת כללה הנראתה שמעה דבר מה, התתרומה והחללה לשאול "מה אתם עושים". הנאשם נעמד כדי לסגור את המגירה באמצעות צד הגוף, וילנה רצתה החוצה. הקשישה אמרה לנאים שלילה לקחה כספים, והוא אמר לקשישה שיבדק עם ילנה וכך גם הוא מהדירה. ילנה לא ידעה היכן נמצא רכבו של הנאשם, והנאשם הגיע לרכב לפניה. היא התקשרה אל הנאים והוא ציוון אותה אל הרכב. את הקשישה תיארה ילנה כבעלת מבנה גוף בריא, מעט גבוהה יותר ממנה, וככל הנראתה נערצת במקל הליכה או הליכון. ילנה נשאלת מדוע אמר הנאים בחקירותו, כי הנית על פניה של הקשישה את מכשיר העיסוי ולהלך לשירותים ולא ידע מה קרה בזמן שלילה גנבה את הכסף. תגובתה של ילנה הייתה כי הנאים ידע וראה הכל. היא אף הראתה לו פנקס שיקים שהיה מונח באחוריו, והוא הורה לה לא לחתוט אותו, וכן אמר גם סגר בגופו את המגירה. כשנאמר לה כי הקשישה התעוררה רק בעבר זמן ממושך, השיבה כי לא ידעה על כך, וכשהשנים יצאו מהדירה הקשישה עדין הייתה ערה (ת/79 ע' 14).

ילנה - עדותה בבית המשפט

187. בעדותה בבית המשפט זיהתה ילנה את המתלוננת בתמונה שהוצגה לה. היא מסרה שבאירוע זה קיבלה המתלוננת 3 כדורים ולא נרדים. הנאים נכנס לאחר מתן הcadors (29.6.2020, ע' 24). הסגנור אמר לה שהיא לא ידע על מנת הcadors ולא הייתה לו סיבה לחשב שהיא נתנה כדורים, אך תגובת ילנה הייתה: "**הוא ידע**" (ע' 25). לשאלת האם הנאים נכנס לאחר שלילה כבר גנבה את הכסף, השיבה בשילילה, והוסיפה שהיא עזר לה וסגר בגופו את המגירה, וגם אמר לה לא לחתוט פנקס שיקים שהיה במקום. לדבריה, השניים לא ידעו מראש היכן נמצא הכסף והם פשוט פתחו את המגירה. ילנה נשאלת מדוע במשפטה דיברה בגוף יחיד וכן בלשון רבים, והשובה שיכל להיות שהיא זו שפתחה את המגירה, אך הנאים היה קרוב אליה.

הנאשם עמד ליד המיטה והרכיב למתלוננת 2 את "המשקפיים" (מכשיר העיסוי). מדובר בחדר קטן מאוד והמגירה הייתה קרובה למיטה (ע' 25-26). המתלוננת 2 האזינה למוסיקה באמצעות אוזניות, אך שמעה כנראה שימושה מסתבר בmagic ובנייה המשווה קורה, והחללה להסיר את המשקפיים. הנאים סגר בגופו את המגירה, יתכן שרק באופן חלקי (ע' 26). לשאלת הסגנור כיצד היא זכרת פרטים אלה, השובה ילנה שהסיבה לכך היא שבמקרה זה הקשישה לא נרדים (ע' 26). הנאים נשאר אחריה בדירה אך הגיע לרכב לפניה משום שידע היכן הרכב חונה (ע' 27).

188. ילנה ציינה בעדותה שאחרי שלקה את הכסף, הנאיםלקח את הכסף אליו. היא קיבלה 10% על חלקה באירוע, אך היא אינה זוכרת את הסכם (ע' 28). היא אינה זוכרת שהנאשם הולך לשירותים לאחר שהניאה למתלוננת את המכשיר על העיניהם. לשאלת האם היא פוסלת את האפשרות שעשה כן, השובה: "**מה אני צריכה לזכור כל פעם שהוא הולך לשירותים?**" (ע' 28). ילנה הסבירה שהנחה הכספי על העיניהם מטרתה הייתה למנוע מהקשישה לראותות, ולא היה זה ניסיון מכירה של המוצר (ע' 28). הנאים הוא מי

שהסיר את הכספי האמור (ע' 28). לשאלת מדוע לא חיכתה עוד קצת כדי שהמתלוננת 2 תירדם, השיבה שאינה יודעת. המתלוננת 2 לא ישנה, ולנה התקשרה אל הנאשם, והוא הגיע. בסמוך לאחר מכן תיקנה ואמרה שאינה זוכרת אם התקשרה לנאים או שלחה לו הודעה (ע' 29).

הודעה של המתלוננת 2

189. המתלוננת 2 מסרה שני הודעות במשטרת, ביום 18.12.2019 וביום 20.1.2020. בהודעה מיום 18.12.2019 (ת/4) מסרה המתלוננת 2 כי ביום האירוע בשעה 17:00 לערך דפקה בדלת דירתה אישה דוברת רוסית שהזדהה כעובדת קופת חולים שבאה לבדוק אם קיבלת חיטונים לשפעת. המתלוננת 2 נכנסה אותה לדירה, והאישה נתנה לה שלושה כדורים שגרמו לה לתחושט טשטוש לאחר חשעתיים מנטילתם. בשעה 19:00 לערך הייתה דפקה בדלת, האישה פתחה את הדלת ונכנס גבר, שאותו תיארה כגביה יותר מהאישה, בעל שיער גלי וקארה.

עוד מסרה המתלוננת 2 כי הגבר ביקש ממנה לשכב על המיטה, הניח מסיכה על עיניה ושם אוזניות באוזניה. היא הרגישה ש"מתעסקים" בשידה לידיה, ושאלה מה מחפשים שם. השניים ענו שם לא נוגעים בדבר. המתלוננת 2 קמה מהמיטה, הסירה את כסוי העיניים וצרצה שיחזרו את הכסף. האישה ברחה מהבית והגבר היה מאחוריה. המתלוננת 2 רצתה אחר האישה וקרה שיחזרו את כספה. הגבר אמר לה שישאל את המנהל אם הואלקח כסף, יצא מהבית. לאחר מכן הרגישה המתלוננת 2 חלה וחלקה לישון, מ00:19 בערב ועד למחרת בבוקר. נגנבו כ-4,000 ₪ בשטרות שהיו בטור מגירה, בשידה הסמוכה למיטה. לדבריה, השניים דיברו ביניהם בשפה שונה, וכששאלת איזו שפה זו, ענו לה - יפנית.

190. בהודעה מיום 20.1.2020 (ת/5) מסרה המתלוננת 2 כי השנה קודם לכן רכשה מוצרי אורתופדיים בחברת סיגמא אימפלוס. מאז לא הזמינה ציוד רפואי ולא יצירה כל קשר עם חברה זו.

גרסתו של הנאשם

191. בחקירה הראשונה במשטרת ביום מעצרו (ת/67 מיום 26.1.2020), מסר הנאשם גרסתו לגבי האישום השני (זהו למעשה האישום היחיד שהנאשם מסר בעניינו גרסתה במשטרת). הנאשם סיפר כי היה מקרה "לא תקין" בעיר לוד, שבו ילנה קראה לו לדירה וביקשה ממנו לעשות ל"סבתא" (כך כינה את הקשישה) עיסוי ראש, באמצעות הנחת מכשיר על פניה. הוא הגיע והניח לסתטא מכשיר על הראש והפעיל אותו, וביקש מילנה להשיכח על הסבתא בזמן שהוא הולך לשירותים ל-5 דקות. כשחזר, הסבתא ביקשה להוריד את המכשיר מהראש. הוא נתקף את המכשיר מהחישמל, והסתטא הורידה אותו וצעקה שגנבו לה משהו. כאשר אמר לה שלאלקח דבר, אמרה שהאישה" (ילנה) היא שגנבה. הוא אמר לסתטא שהוא ידבר עם ילנה, ואם ילנה גנבה היא תחזיר את הכסף. הסבתא דרשה שיעזוב את המקום. הנאשם העיד כי הוא לא ראה את ילנה לוקחת כסף ואין ידוע אם עשתה כן. כשלינה הגיעו לרכב שאל אותה אם לקחה משהו, ואם כן - עליה להחזיר. ילנה השיבה שלאלקח דבר ושהסתטא לא נורמלית, והשניים חזרו לבתיהם (ש' 77-86).

192. בעודתו בחקירה הראשית מסר הנאשם כי באותו יום נסעו לשכונת גני אביב בלבד, ובשעה 16:00 לערך נסעו לשני הוסטלים ברחוב בן שמן בלבד. הוא נשאר ברכב וילנה הלכה למכוור או לקבוע פגישה. איש לא

אמר לילנה לлечת דזוקא למתלוונת 2 (ע' 98). בשעה 00:18 ערך ביקשה ממנה לילנה לעלות ועזר לה. לילנה אמרה לו שהאישה סובלת מכabi ראש ושיש אצליה בדירה מכשירים רבים. היא ביקשה שיביא עמו משחו "יהודים", שלא רבים מוכרים. لكن הביא עמו מכשיר עיסוי לראש. הוא דבר עם המתלוונת והבין גם ממנה שהיא "יהודית", שלא רצוי. האישה ישבה ליד הטלוויזיה, והוא ביקש ממנה לעבור לשפה שלידה נמצא שקע חשמל. מדובר בשפה שהיא למעשה מיטת עיסוי, שנמצאת מול מיטתה של הקשישה. הנאשם הניח עליה את המכשיר, הפעיל אותו והתחיל לבצע עיסוי. מפני שהגומי "עליה" הוא ביקש מילנה לעקובו שהמכשיר לא ייפול, והלך לשירותים. הנאשם חזר מהשירותים מעבור כ-15 דקות, וראה שהקשישה יושבת, מושכת את המכשיר ומנסה להוריד אותו. הוא אמר לה לא למשוך את המכשיר, שהיא עלולה לקרוע אותו, והוא יעזר לה להוריד את המכשיר. הקשישה קמה, נסערת, התישבה על המיטה ואמרה שגנבו ממנה. הנאשם שאל אותה מה גנבו לה, ואמר "אני לאלקח לך כלום". הקשישה השיבה: "אתה לא לךחת, היא לךחת", והצבעה על שניהם. הוא עמד המומן וילנה הלכה. הוא קרא לילנה לחזור, אך הקשישה החלה לצעק "לכו מפה" ולגרש אותם. הוא הכנס את מכשיר העיסוי לתיק ואמר לקשישה "אל תדאgi. אם היא לךחת משחו אז אנחנו נדבר עם הנהלה ואנחנו נחזיר לך הכל". הסבota יצאה איתו לחדר המדרגות, הוא הזמן מעליות, יצא החוצה והלך לרכב. כשהיא בדרכ לרכב או כבר ברכב, התקשרה אליו לילנה והוא הסביר לה היכן נמצא הרכב. כשהגיעה לרכב שאל אותה מה קרה ומה הייתה המהומה בדירה, ואם לךחת משחו לקשישה. היא השיבה שלא לךחת דבר, ושהסתבota משוגעת. הנאשם אמר לה פעם נוספת שאמ באמת לךחת משחו, עדיף שתחזר, אך היא חזרה על דבריה. השניים נסעו הביתה. הנאשם הסביר שפעמים רבים קשישים מתקרים אליהם בתלונות וקלילות, למשל כשהשתמשו בצדוק והצדוק לא עזר להם (ע' 98-101).

193. לשאלת כמה זמן היה בשירותים השיב הנאשם 5-10 דקות. כשהחזר מהשירותים הקשישה כבר משכה את המכשיר. הוא שאל את דברי לילנה, שלפיהם הם תכננו ביחד לחת כדורו שינה ולגנוב את כספה של המתלוונת 2, והquia ביחיד עמה בזמן שגנבה את הכסף וקיבלו ממנה כסף שיצאו מהדירה. לדבריו, אם לילנה גנבה, הוא לא ראה זאת, והדבר נעשה כשהיא בשירותים או לפני שנכנס לדירה. כאשר שיבר עם הנהלה התכוון שיבדר עם לילנה. הוא הסביר שהציג את עצמו כסוכן בכיר ולא כמנהל החברה. הנאשם מסר כי הוא אינו דובר יפנית. הוא שאל את האפשרות שהסתיר את שדה הראייה של הקשישה, באומרו שלא חיפש דבר ומילא הדירה כה קטנה, עד כי אפילו הוא אינו יכול להסתיר שם דבר (ע' 101-102).

194. בעדותו בחקירה נגדית חזר על התיאור שמסר בחקירה הראשית. ביחס לדברי לילנה, כי בזמן שהחיפה אחר כסף הוא עמד ליד הקשישה ואפשר לילנה לבצע את החיפוש, אמר הנאשם שדברים אלה אינם נכוןים, והוסיף: "**או לילנה משקרת, או בכלל קרה לה משחו, יש לה משחו עם השכל**". כשהנאמר לו שילנה אינה מסירה מעצמה אחריות, השיב שהוא אינו יודע מדויק לילנה אומרת שהחיפוש אחר הכסף ולקיחתו נעשו בנסיבות, ודבריה אינם נכוןים (ע' 166).

אישום 2 - דין ומסקנות

195. בשלב זה של הדיון יזכיר כי כבר נקבע שהנאם וילנה קשרו קשר לחת ללקחותם קשישים כדורי שינה ולגנוב את כספם. השאלה העולהquette היא ביחס לחלקן של הנאשם באירוע הפסיכופיז נושא האישום השני. נוכחותו של הנאשם בדירה בזמן הגנבה אינה שונות בחלוקת. הנאשם טען ביחס לאישום זה כי לא ראה

את יلجنة לocketת כספים ולא ידע על כך כלל.

196. עדותה של יلجنة בעניין האישום השני מהימנה עלי.

ילנה הסבירה בעדותה כי מדובר במקורה הזכור לה במוחך, מכיוון שקורבן העבירה לא נרדמה לאחר שנטלה את כדורו השינה. לפי עדותה, הנאשם, שהגיע לדירה, סייע לה להתגבר על כך - הוא הניח מכשיר על עיניה של המתלוננת 2, והשgiaה עליה בעודו עורכת חיפוש אחר כסף. יلجنة התייחסה לדקנות שבן ערכה את החיפוש, ציינה בין היתר, כבר בהודאתה במשטרה, כי בדקות אלה אמר לה הנאשם לא לocketת פנקס שיקום שמצאה וגם סגר בגופו את המגירה שבה חיפשה. בעדותה מסרה שהיא אינה זוכרת שהנאשם ביקר בשירותים, אך גם לא שללה זאת - דבר המחזק את מהימנותה. התייחסותה לעניין הייתה אגבית - **"מה אני צריכה לזכור כל פעם שהוא חולך לשירותים?"**.

197. המתלוננת 2 ציינה בהודעתה כי חשודה שימושה קורה ושאלה מה השניים מתחשים, השיבו לה, **שניהם**, שם לא נגעו בדבר, ולאחר מכן קמה מהמיתה, הסירה את כסוי העיניים וצרחה עליהם שייחזו את כספה. דברים אלה מוכיחים את התיאור שמסרה יلجنة, שלפיו המתלוננת 2 ככל הנראה שמעה דבר מה, התרוממה והחלה לשאול "מה אתם עושים", ואז הנאשם נעמד כדי לסגור בגופו את המגירה (קררי, תיאור שלפיו יلجنة והנאשם היו שניהם נוכחים בשלב שבו המתלוננת החלה לחשוד במעשה סביבה). לעומת זאת, הנאשם מסר כי כשזר מהשירותים ראה את המתלוננת 2 יושבת ומנסה להוריד את המכשיר, הוא עזר לה להורידו, ואז היא קמה, נסערת, התישבה שוב והאשימה בגניבתה. לפי הנאשם, המתלוננת 2 הורידה קודם את המכשיר ורק אז האשימה את השניים בגניבתה. תיאור זה אינו توأم את האמור בהודעתה של המתלוננת 2.

198. הנושאים העיקריים בעדותו של הנאשם הם נסיבות הגעתו לדירה, הדקנות שבן בוצעו החיפוש וגניבת הכספי, וסיוםו של האירוע.

אשר לנסיבות הגעתו לדירה, אין חולק שילנה נתנה למATALONNET 2 כדורו שינה ושהמתלוננת 2 לא נרדמה. הנאשם, שטען כי לא ידע זאת, העיד כי יلجنة ספירה לו שמדובר **במי שטבלת מכabi ראש**.

זהו טענה מאוחרת, **כבושא**, שהועלתה רק בעדותו של הנאשם בבית המשפט, ולא ניתן היה לעמata את יلجنة עם טענה זו. יש לציין גם כי אין זה סביר שילנה תיתן כדורי שינה ותקרה לנאשם כדי שישים כסוי על עיניה של הקשישה באופן שיאפשר לה לבצע חיפוש בדירה, מבלי שהנאשם מודע לכך. כל שכן, כאשר השניים קשו קשור לביצוע פשע כאמור לעיל. אני דוחה אףוא את גרסתו של הנאשם בעניין זה.

אשר לדקנות שבן בוצעו החיפוש וגניבת הכספי, **"האליבי"** של הנאשם הוא הימצאותו בחדר השירותים בדקנות שבן ביצעה יلجنة את החיפוש והגניבת. הנאשם טען בחקירהו במשטרה שאמר לילנה שהוא הולך לשירותים ל-5 دقקות, ואילו בעדותו בבית המשפט מתאר הנאשם שהוא ממושכת בהרבה בשירותים, כ-15 دقקות (כשמעט לאחר מכן נשאל שוב בעניין והשיב שמדובר ב-5-10 دقקות). אכן, הנאשם סובל ממצב רפואי מסוים שתואר בעדותו, ולכן הדברים אינם בלתי אפשריים. כמו כן, יתכן בהחלט שהנאשם ביקר בשירותים, ואף יلجنة לא שללה זאת. יחד עם

זאת אציג כי ניכרת בדבריו של הנאשם **מגמת הגזמה** בעניין זה. האלibi אמין הועלה בשלב מוקדם, בחקירהתו במשטרה, ואולם מגמת הגזמה שבדבריו בזמן עדותו בבית המשפט, בשילוב **האגביות** שבה העידה המתלוונת בעניין זה, מובילים למסקנה כי אין לקבל את דבריו של הנאשם בדבר היעדרות ממושכת בזמן שילנה ביצהעה חיפוש בחדר.

בעניין סיום של האירוע, הנאשם לא הכחיש את העובדה כי הקשישה התלוננה לקרأت סוף האירוע על אף שבוצעה גנבה בזמן שהשנים היו בדירה. עדותו ביחס לתגובהו לעניין, לרבות הבירור שערך לדבריו עם ילנה, אינה מתישבת עם הידעו בשלב זה, על אף שהשנים קשו קשר לביצוע פשוט.

199. העבירות המיחסות לנายนם במסגרת האישום השני הן שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, גנבה בצוותא חדא וקשר קשור לפועל.

בשלב זה של הדיון, נקודת המוצא היא כי הנאשם ילנה אכן קשו לממן כדורי שינה ללקוחות קשיישים כדי לגנוב את כספם. לפי עדותה של ילנה, הנאשם ידע על כך שנותנה למטלוננת 2 כדורי שינה, והוא סייע לה במהלך החיפוש בדירה בפרק שהניחה על המטלוננת 2 מכשיר שכיסה את עיניה והשיג עלייה במהלך החיפוש. חיזוק מוגבר בעניין זה ניתן למצאו בהימצאותו של הנאשם בדירה ובפרק שאכן כיסה את עיניה של המטלוננת 2 (לאחר שנדרשו דבריו בנוגע לנסיבות הגעתו לדירה ולהיעדרותה ממושכת מהחדר). חיזוק מוגבר נוספת נושא שמסרה המטלוננת 2 על אף שכך שאלתה מה מחפשים, השיבו לה השניים (ולא רק ילנה), קרי, כשהחללה לחשוד בנסיבות סביבה - גם הנאשם היה לידה.

לנוכח האמור לעיל, יש להרשיע את הנאשם בקשר קשור גם בעניינה של המטלוננת 2, וכן בעבירות של שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא ובגנבה בצוותא חדא.

אישום שלישי

200. אישום זה עניינו באירוע מיום 15.1.2020, בדירתה של המטלוננת 3 בנתיבות.

ילנה - חקירתה במשטרה

201. בראשית חקירתה בעניין אישום זה ציינה ילנה כי היא אינה זוכרת את האירוע. כשהעירו חוקריה כי מוחומר החקירה עולה שבאירוע זה הנאשם ילנה גם מכרו משחה, שללה ילנה מכל וכל את האפשרות שאוטו ביקור יכול היה מכירה הן מטען כדורי שונה. ילנה אישירה שהנאשם הביא מתאלנד משחה שחורה בצדנאות זוכיות, שני גדים. הוצאה לילנה תמונה של המטלוננת 3, אך ילנה לא זיהתה אותה. עוד הוצאה לילנה התחכבות מאותה תאריך, שבה שואל הנאשם "איזה דירה אצלכם", והוא משיב לה: "4" (ת/40 ע' 10). ילנה השיבה כי ככל הנראה ציינה את מספר הדירה שבה נמצאה, אך ציינה שוב כי אינה זוכרת את האירוע. אך גם שנאמר לה שמדובר במטלוננת 3 עולה כי ילנה פנתה אליה בשם, ל". ואולם, כמשמעותה לה שמדובר באירוע שבו הקשישה הייתה חלה ונายนם נשא אותה אל מיטתה, נזכרה ילנה במקרה והחללה למסור פרטיים על אוזותינו.

לדבריה, באותו אירוע דובר בקשייה שסבלה מכבים ברגלה. ילנה מודה את לחץ דמה וננתנה לה כדורי שינה, ככל הנראה שלושה במספר. לאחר מכן הקשייה הלכה בכוחות עצמה לחדר השינה, אך כשהסתובבה על המיטה היא נפללה ממנה. ילנה קראה בשלב זה לנשם, אשר הרים את הקשייה והניח אותה על המיטה. ילנה נבהלה מאוד והשניים יצאו מהדירה מבלי שחיפשו בה כסף. אשר לשמחה שנמצאה בדירה, ילנה העלתה את האפשרות ששכחו את המשחה שם. כשנאמר לה שמהדירה בנסיבות גגנוב כסף, אישרה כי אכן שכך היה (הוצע לה למשל שהנאשם לפקח כסף מבלי שידעה על כך), אך היא אינה זכרת זאת (ת/79 ע' 13-14, תמליל 146-161).

202. בחקירה ביום 3.2.2020, נשאלת פעמיים לגבי הודיעות וואטסאפ מיום 15.1.2020, שבה שאל אותה הנאשם "האם יש התקדמות" והוא השיבה "לא כלום" (לאחר מכן שאל אותה את מספר הדירה והיא השיבה - 4). לא נאמר לה בשלב זה שההתכובות קשורה לאירוע בנסיבות. על כן השיבה "... אני הבנתי מתי שאנו הינו רק בנסיבות הוא היה יכול לכתוב לי דברים כאלה... זאת אומרת... שהוא יכנס לדירה וימכור משהו" (תמלול מיום 3.2.2020, ע' 8).

עדותה של ילנה

203. ילנה שוללה את האפשרות שבאותה דירה גם גגנוב וגם מכרו (29.6.2020, ע' 12). לשאלת אם היו מכירות בנסיבות באותו יום השיבה שאולי היו, אך לא בדירה זו (ע' 12-13). ילנה התיחסה למקרה באומרה שהייתה אישה אחת שנפללה והנאשם הרים אותה (29.6.2020, ע' 12). על כן שהתקשתה בחקירה במשטרה, שבועיים לאחר האירוע, לתאר את הדירה, הסבירה שיזכרונה איננו מן המשופרים ויש דברים שהוא אינה זכרת (ע' 14). לדבריה: "**בגדי אמרתי הכל אבל הדברים הקטנים אני לא זכרת**" (ע' 14). הסגור שאל אם נתנו למצלוננט כדורים, והוא השיבה שאם המצלוננט ישנה, כנראה שכן. לשאלת אם אמרה זאת רק לפי היגיון, השיבה שאין זה אפשרי לזכור את "כל הדברים הקטנים" (ע' 15).

204. ילנה אישרה שהנאשם נכנס לדירה זו והרים את המצלוננט אחרי שנפללה מהמיטה. היא עמדה על דבריה גם כשנאמר לה שהמצלוננט מסרה שהנאשםלקח אותה מהמטבח למיטה בחדר השינה, ולא סיפרה שנפללה מהמיטה או שהנאשם הרים אותה לאחר שנפללה (ע' 15). היא נשאלת אם עשתה למצלוננט טיפול כלשהו, כיסתה או עצמה את עיניה, והשובה שלא עשתה דבר. ילנה עומתה עם דברי המצלוננט, שלפיהם השכיבה אותה במיטה וכיסתה אותה בשמיכה, והשובה שהיא אינה חושבת שכך היה (ע' 16). ילנה זיהתה את המשחה שהוצגה בפנייה כמשפחה מתайлנד ("קוברה") שאיתה מכירה, ואישרה שהנאשם הביא אותה מתайлנד (ע' 16-17). לטענה כי באותו יום מכירה למצלוננט את המשחה ולא נתנה לה כדורים, השבירה שתמיד היה בדירה אחת משהו אחד - או מכירות או כדורים (ע' 17). היא נשאלת איך היא מסבירה שמצוין בדירתה של המצלוננט את המשחה, והשובה שאינה יודעת (ע' 19). לשאלת האם יכול להיות שבאותו יום לא נתנה כדורים, אלא רק מכירה משחת קוברה, השבירה שהכול יכול להיות, הם הופנתה לדבריה במשטרה, שלפיהם יתכן ששכחו שם את המשחה. על כן אמרה - הכל יכול להיות, הם הזיאו את המשחה כדי להראותה ואז שכחו אותה שם. ואולם כמעט מיד לאחר מכן חזרה על כן שאם נתנה הרדמה, לא ראתה משחה - או זה או זה (ע' 22). כשנשאלת אם שוכחים משחה של 1,400 ₪, ציינה: "יכול להיות שהיו מכירות בלבד", 아니 לא יודעת" (ע' 22). על כן נאמר לה שהנאשם חזר מתайлנד ב-12.12.2020, רק כחודש קודם לכן, וזה הייתה תקופה כמעט ללא מכירות. ילנה אישרה זאת, אך ציינה

שיטין שהו מכירות ביום הסמכים (ע' 22).

205. ילנה הופנה למתלוננת, שאotta לא זיהתה במהלך חקירתה במשטרה. ילנה מסרה שבתמונה לא רואים גובה (ע' 22). על כך אמרה במשטרה שהיא שנפלה מהמיטה הלכה עם מקל ולא הילicon, צינה בעודותה כי יתכן שהיא בדירה מקל, אך היא לא ראתה את הקשisha עמו (ע' 23). ילנה מסרה כי לא היה אצל הקשisha כסף, ולכן לא גנבו ממנו. בתגובה לדברי המתלוננת כי גנבו לה 700 ₪, אמרה ילנה שיתכן שהוא עצמה לא ראתה את הכסף, ושאת הכסף לקח הנאשם (ע' 24).

206. ילנה הופנה לדבריה בחקירה המשטרה בעניין הקלטה קולית בוואטסאפ מיום 15.1.2020. היא נשאלת, לנוכח תשובה זו, האם באירוע מיום 15.1.2020 הייתה מכירה או הרדמה. החקירה התארכה בעניין זה, וילנה השיבה שהיא "יודעת רק דבר אחד שאם מכירות או כדורים בכל מקרה הוא היה נכנס לדירה" (ע' 48). היא עמדה על כך שדיברها אמת במשטרה, ואם אמרה שהיא הייתה מכירה, ואם אמרה שננתנה כדורים - כך היה (ע' 49).

הודעתה של המתלוננת 3

207. הودעתה של המתלוננת 3 ניתנה ביום 29.1.2020 (ת/8). המתלוננת 3 מסרה כי ביום 15.1.2020 שהתה בדירותה (דירה מס' 4) ובשעה 15:00 לערך שמעה נקישה בדלת וקראאה בשם "לי". למרות שאין זה שמה, היא פתחה את הדלת, והכנסה את האישה שעמדת בפתח, שהציגה עצמה כמי שבאה מטעם "אגודה لمבוגרים" (לשונה של המתלוננת 3). האישה שאלת אותה מי גר עמה, והמתלוננת 3 השיבה כי היא גרה לבדה. המתלוננת 3 סיפרה לאישה שכocab לה הראש, והאישה מדרה את לחץ דמה ואמרה לה שהיא צריכה לקחת כדור. האישה נתנה לה שלושה כדורים לצורכם מאורכת "צבע בהיר תכלת משה זהה". המתלוננת 3 כי 3 החזקה אותם בידה, האישה אמרה לה לשנות אותם, והוא עשתה כדבירה. עוד מסרה המתלוננת 3 כי האישה אמרה לה שבקרוב יבוא לדירה גבר, ושלא תיבהל. בינו לבין השתיים המשיכו לשוחח. הייתה נקישה בדלת והאישה פתחה את הדלת. הגבר נכנס. המתלוננת 3 תיארה אותו כגבוה, עם מעיל חום ומכנסיים חומים, ככל הנראה חליפת ספורט. הגבר והאישה דיברו שנייהם ברוטסית. הגבר ניגש אל המתלוננת 3 והביע לה לknות מוצרים שמחירים היה גבוה (המתלוננת 3 לא זכרה אילו מוצרים). היא אמרה לגבר שאין לה די כסף. הוא הראה לה קופסה גדולה כלשהי שמחירה היה גבוהה, והשאר אצלם קופסה קטנה.

הגבר שאל אותה היכן נמצא הכסף שלה. המתלוננת 3 ציינה שבאותו שלב כבר הייתה ככל הנראה תחת השפעת הcadorsim, והגבר הרים אותה מהכתפיים שלה ולקח אותה לחדר השינה שלה. האישה הלכה אחריהם. המתלוננת 3 מסרה כי כשהגיאו לחדר השינה היא ככל הנראה פתחה את השידה שבה יש נרתיק עם כסף, ואז האישה השכיבה אותה במיטה וניסתה אותה בשמיכה. המתלוננת 3 נרדמה (כדבירה - "נכנסתי לתרדמת עמוקה מאוד"), לא ידוע לה כמה זמן, פרט לכך שהמטפלת שלה צינה שהמתלוננת 3 התקשרה אליה בשעה 20:00. המתלוננת 3 בדקה וראתה שהכסף שלה (כ-700 ₪ בשטרות של 100 ₪) איןנו והתיק שלה נשאר במקום.

208. הוגש בעניינה של המתלוננת 3 מכתב סיכום רפואי מיום 16.1.2020 מהמרכז הרפואי סורוקה (ת/26). במסמך זה נרשם כי يوم קודם לכן הגיעו "שני אנשים אמרו לה שהם רפואיים, נתנו לה איז[ה] כדור לבולע".

צוין כי המתלוננת 3 אינה זוכרת מה קרה לאחר מכן וכי היא ישנה על הרצפה עד הבוקר. בבדיקה לא נמצא ממצאים חריגם.

גרסת הנאשם

209. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הם הגיעו אל המקום בשעה 17:00 לערך, וילנה עלה לדירה עם מכשיר. הוא כתב לילנה "מה קורה", והוא השיבה שהיא מצילהה למכור. הנאשם עלה לדירה, ואז נזכר כי כבר הגיע לדירה בעבר ומזכיר למתלוננת 3 כל הנראה מגן ברכיהם. המתלוננת 3 סיפרה לו על בעיות ברכיהם, והוא נזכר שהוא קנהה בעבר מכשירים זולים בשל בעיה כלכלית. הנאשם סיפר לה על משחת הקוברה, המשמשת לחימום מפרקים, והציג לה את המשחה ב-1,000 ₪. המתלוננת 3 אמרה שהוא אינה יודעת כמה כסף יש לה, והלכה לחדר אחר. היא חזרה עם ארנק או תיק קוסמטיקה, והוציאה ממנו כ-700-750 ₪ (ע' 103). באותו זמן הנאשם וילנה עמדו על יד הכניסה לדירה. הנאשם הסכים למזכיר בסופו של דבר רק 600 ₪ (ע' 104).

210. הנאשם נשאל לגבי דברי המתלוננת 3 כי לפקח אותה לחדר השינה וילנה השכיבתה אותה במיטהה וכיסתה אותה בשמיכה. הוא השיב שהמתלוננת 3 מתבללת או משקרת, כי הם לא עזבו את הסalon. לדבריו, המתלוננת 3 הלכה אחריהם וסגרה את הדלת כשיצאו מהדירה. לגבי דברי ילנה, כי באותו יום הם סיימו לחתם מתלוננת 3 כדורים ולגנוב את כספה, השיב הנאשם כי הדברים אלה אינם נכונים, ושמעוולם לא סיכמו דבר זהה (ע' 104).

211. בחקירה הנגדית שלל הנאשם את הטענה כי שאל את הקשישה היכן נמצא הכסף שלה, וכן את דבריה שלפייהם היא הייתה תחת השפעת הcadors והנ禀ה הרים אותה מהכתפים ולקח אותה לחדר שינה. הנאשם מסר שמעוולם לא הרים אדם קשייש למיטתו (ע' 187-188). גם ביחס לדברי ילנה, שמסרה דברים דומים, אמר שהם אינם נכונים (ע' 189). הנאשם עמד על כרך שהמתין למתלוננת 3 בסalon ולא ליווה אותה לחדר השינה (190). המתלוננת 3 ליווה אותם החוצה וסגרה אחריהם את דלת הדירה (ע' 191).

212. הנאשם ציין לראשונה כי המשחות שיכות לו ולא לחברה, ולכן רשיית לדבריו לקבוע כל מחיר (ע' 152). נאמר לו שזו הפעם הראשונה שהוא עורק הבדיקה בין מוצריו לחברה לבין מוצרים פרטיים שלו, והוא השיב שכבר אמר שהביא את המשחה מטהילנד עבור עצמו, ושמסר באופן כללי שהם מוצרים משוחות רבות (ע' 154-153).

אישום 3 - דין ומסקנות

213. האירוע נושא האישום השלישי התרחש ביום 15.1.2020. יוזכר כי בדיון באישומים הראשון והרביעי, שעניןם באירועים מיום 24.12.2019, נקבע כי הנאשם תכנן יחד עם ילנה מתן כדורי שינה לקשישים, לצורר גניבת כספו.

214. עדותה של יולנה בעניין אישום זה התאפיינה במספר קשיים, שכן יולנה לא זכרה בתחילת חקירתה את האירוע, ואף לא זיהתה את המתלוננת 3 בתמונות שהוצגו לה. ברם, היא נזכרה במקרה שנאמר לה שבאירוע זה נשא הנואש את הקשייה למיטהה. יולנה מסרה תיאור מתחומת של האירוע, שמננו עולימ' מספר נתונים מרכזיים: יולנה נתנה למתלוננת 3 כדורי שינה לאחר שמדדה את לחץ דמה (כך גם לפי הودעתה של המתלוננת 3); הנואש נכח בדירה בשלב מסוים של האירוע (כך גם לפי הודעתה של המתלוננת 3 ועדותו של הנואש, הגם שני האחוריים מסרו פירוט שונה לגבי מועד הגעתו של הנואש לדירה). הפירות שמסרו נתמך על ידי המסרים בוואטסאפ בין יולנה לנואש, המלמידים שילנה לא העזיקה את הנואש לדירה); הנואש נשא את המתלוננת 3 בידיו (כך גם לפי הודעתה של המתלוננת 3, אם כי התיאור שמסרה המתלוננת 3 שונה בפרטיו מהתייאור שמסרה יולנה).

אשר לדבריה של יולנה במשפטה ביחס לתקורת הוואטסאפ עם הנואש (לעיל בפסקה 202), שמהם עולה לכואורה כי יולנה קראה לנואש לצורך ביצוע מכירה, יש לציין כי החוקרים אמנים ציינו את התאריך שבו הוחלפו המסרים, אך לא פירטו כי מדובר ביום האירוע בנסיבות. תשובהה של יולנה הייתה כללית אפוא ולא הייתה בה התייחסות ספציפית לקרה הנוכחי.

215. הודעתה של המתלוננת 3 הוגשה בהסכמה. מההודעה, שנמסרה כשבועיים לאחר קרות האירוע, עולה כי המתלוננת 3 קיבלה שלושה כדורי שינה לאחר שנמדד לחץ דמה. אין חולק כי הגבר והאישה המוזכרים בהודעתה הם הנואש ו يولנה. המתלוננת 3 סיפרה שהנאש הציע לה מוצרים שמחירים גבוהים. דבריה אלה עשויים ללמד לכואורה כי הנואש הגיע כדי למכור לה מוצרים. ברם, היא גם תיארה שהנאש שאל אותה היכן נמצא כספה, ושבשלב זה היא כבר הייתה תחת השפעת הcadors. המתלוננת 3 ציינה כי הנואש הרים אותה ונשא אותה לחדר השינה שלה, וכשהגיעה לשם היא פתחה כל הנראת את השידה שבה יש נרתיק ובו כסף. يولנה השכיבה אותה במיטהה, והוא נרדמה. מן הדברים עולה בבירור כי **הנאש ראה את המתלוננת 3 במצב מעורפל ונשא אותה למיטהה**.

בין דברים אלה לדבריה של יולנה קיימ' כאמור מכנה משותף - נשיאתה של המתלוננת. הנואש טען בעדותו שהמתלוננת מתבללת או משקרת לגבי ליקחתה לחדר השינה, ואולם כאמור, ההגנה הסכימה להגשת הודעתה של המתלוננת 3, וויתרה מראש על חקירתה הנגדית. הנואש טען בעדותו כי הוא נשאר בסלון ולא הרים את המתלוננת 3, ואולם, דבריו אלה עומדים בסתייה לדבריה של המתלוננת 3 ושל يولנה, וגורסתו היא גרסה כבושא, שנמסרה בעיתוי מאוחר מאוד, לאחר שנחשף אל כל הראיות ולאחר שנשמעה עדותה של يولנה (ציין כי שתיקתו של הנואש במשפטה ביחס לאישום זה מהווה חיזוק נוספת לריאות התביעה). **מכל האמור עולה, כי הנואש הייתה שותף לתכנית, נכח בדירה, ראה את המתלוננת 3 כשהיא מעורפלת ונשא אותה בידיו.**

המתלוננת 3 דיווחה כי גגנבו ממנה כ-700 ₪. הנואש העיד כי **קיביל** ממנו 600 ₪ עבור המשחה שמכר לה. המתלוננת 3 מסרה כאמור כי הייתה במצב מעורפל ולאחר שהובלה על ידי הנואש לחדר השינה, הוצאה ככל הנראת נרתיק ובו כסף. בהיותה מעורפלת, תחת השפעת כדורי שינה שניתנו לה במידעתה הנואש, אין לראות בסיטואציה זו כמכירה ורכישה, אף אם נניח כי המתלוננת 3 הוצאה מהנרתיק סכום כסף ומסרה אותו לנואש, שכן הדבר נעשה במרמה, תוך ניצול מצבה של המתלוננת 3.

לנוכח האמור לעיל, אני קובעת כי הנאשם ביצע במסגרת אישום זה עבירות של קשרת קשור לפשע, שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא וגנבה בצוותא חדא.

אישום חמישי

216. אישום זה עניינו באירוע ביום 28.11.2019 בגדה, בדירתה של המטלוננת 5.

ילנה - חקירתה במשטרת

217. ילנה מסרה בחקירהה ביום 30.1.2020 (ת/79) כי ביום האירוע הגיעו עם הנאשם ברכבו להוסטל בגדה. גם בפעם זו, ככיתר המקרים, הנאשם בחר את היעד, לפי רשותה שהיתה בידיו. הדירה הייתה בת שני חדרים, בקומת הראשונה. היא נכנסה לדירה ושותחה עם הקשישה. ילנה ציינה בחקירהה כי מעולם לא אמרה שהיא רופאה, אך במהלך השיחה, ככיתר השיחות על אודוט המצב הרפואי של הקשישים, היא הציעה והמליצה למדוד לחץ דם. הקשישה הייתה רזה מאד, ולכן נתנה לה רק שני כדורי שינה. הקשישה נרדמה מהר מאד. ילנה מכרה לה בעבר מכשיר "טורמלין" ולכן ידעה מבעוד מועד על מקום אחד שבו שומרת הקשישה את כספה - בארון בחדר השינה. ילנה נῆגה לחדר השינה ומצאה בארון סכום כסף לא גדול. היא לקחה את הכסף מבלי לספור אותו, ושלחה הודעה לנאים: "תיקנס", כדי שיבוא לעזור לה לחפש. הנאשם הגיע ומצא את רוב הכסף במקום אחר, בסלון הדירה, במזנון מעל הספה. הכסף היה מתחת לתמונה ממושגרת. היא אינה זוכרת את הסכום. הנאשם לקח את הכסף. היא אינה זוכרת אם נתן לה חלק ממנו או לאו, כי זה היה אחד המקרים הראשונים, שבהם הנאשם עדין לא נתן לה תשלום. הם יצאו מהדירה כשהקשישה עדין ישנה בסלון, נכנסו לרכב ונסעו הביתה (ת/79 ע' 9-10).

ילנה - עדותה בבית המשפט

218. הסגנור הטיח בילנה את הטענה כי הנאשם לא ביקר בדירה ההזו, ושהיתה זו היא שננטנה כדורים וגבבה, והנائم לא ידע על כך. ילנה השיבה: "**הוא לא היה באף מקום... זה לא נכון**" (ע' 227). ילנה אישרה שביקרה בדירה ההזו בעבר, במכירות, וכך גם הנائم (ע' 229). ילנה סיפרה שעלתה ראשונה, שותחה עם המטלוננת 5, מדדה לחץ דם ונתנה כדור. המטלוננת 5 נרדמה והנائم עלה. לשאלת אם עלתה עם מכשירים לדירה, השיבה שהמכשירים היו תמיד ברכב (ע' 230).

219. ילנה העידה כי ראתה יחד עם הנאשם את המטלוננת 5 מביאה כסף מחלון אחר, כשהשניים ביקרו בדירתה במכירה קודמת. שאר הכסף אוחסן במקום אחר, בסלון, וילנה לא ידעה על אודוט אותו מקום (ע' 230). ילנה נשאלת על כך שבמשטרה דיברה בגוף יחיד ("אני ידעת על מקום אחד בו היא שומרת כספ"), אך בעניין זה יצין כי עיון בתמלול המלא (30.1.2020 ע' 105) מלמד כי ילנה נשאלת אם הנאשם אמר לה לחפש בארון והיא השיבה שהיא כבר ידעה על אודוט המקום, ושלא ניתן ללמוד מהדברים שנאמרו בגוף יחיד כי היא הייתה לבדה בדירה (לא הנאשם) ביום האירוע.

220. יلجنة ללקחה את הכסף מהארון ולאחר מכן התקשרה לנאשם והוא נכנס לדירה. כשהגע, חיפשו בסלון ביחד. היא אינה זוכרת אם נתן לה 10%, אך נדמה לה שכן (ע' 231). יلجنة ציינה שאינה זוכרת אם התקשרה אל הנאשם או כתבה לו כדי שיגע לדירה (ע' 232).

המצלוננת 5 - הودעתה במשטרת

221. הודעתה של המצלוננת 5 נמסרה ביום 4.2.2020 גרה בבניין של משרד העלייה והקליטה. כחודשים וחצי קודם לכן הגיעו אליה אישה דוברת רוסית שהציגה את עצמה כמי שבאה מטעם קופת החוליםם. האישה בדקתה את לחץ דמה ואמרה שיש לה לחץ דם מאוד גבוה ושhai אין יודעת איך אנשים חיים עם לחץ דם זה. המצלוננת 5 ציינה כי אינה זוכרת אם האישה נתנה לה כדורים. היא הלכה לשישון, וכשהתעורררה גילה שפה שנעלם כסף שהיה בארכון בחדר השינה. היא לא זכרה את הסכום אך ציינה כי מדובר היה בסכום נכבד. בנוסף, נגנב סכום כסף שהוא מוחבא מאחורי תמונה במזנון בסלון הדירה. לשאלת החוקר מסרה המצלוננת 5 שלא הבחינה בגבר בביקור זה, אך "בפעם הקודמת" היה גבר שמכר לה מכשיר אישי.

גרסת הנאשם

222. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הם מכרו למצלוננת 5 מספר פעמים בעבר, כ-5-4 מכשירים (ע' 111). הוצג בפניו רישום מיום 12.3.18 (נ/6), והנאשם אמר שרישום זה מתייחס לעסקה שהוא שותף לה (לפי הרישום, יلجنة מכירה מכשיר ב-100,5 ₪, וכן נמכר מכשיר טורמלין (ע' 113)). הנאשם העיד כי ביום האירוע הוא היה בהוטל אך לא נכנס לדירתה של המצלוננת 5. לדבריו, כשהגיעו למקום הדבר הראשון שעשה הוא לשלוח את יلجنة ללקוחה אחרית, שהיא לה חוב כספי (ע' 113-114).

223. הנאשם שלל את דבריה של יلجنة, שלפיהם נכנס אליה לדירה של המצלוננת 5 בזמן שזו ישנה ונגב אמרה את כספה. הוא גם לא קיבל מילנה כסף בעקבות המקרה הזה באותו יום (ע' 114).

בחקירה הנגדית חזר הנאשם על עיקרי דבריו.

אישום 5 - דין ומסקנות

224. ביחס לאישום זה מסרה יلجنة עדות מפורטת, שמתוכה עולה כי הנאשם ה策ף אליה לדירתה של המצלוננת 5 ומצא את הכסף שהוסתר בסלון הדירה. ברם, לא מצאתי בראיות המאשימה את החיזוק המוגבר הנדרש לעדותה של יلجنة. בהודעתה של המצלוננת 5 לא הזכרה מעורבות של גבר באירוע, ולא הייתה כל ראייה אחרת המלמדת על מעורבותו של הנאשם במסגרת אירוע ספציפי זה.

הנאשם העיד כי לא ידע על אודות מעשייה של יلجنة במסגרת האירוע בדירות, נשא אישום זה. לדבריו, כשהגיעו ברכב אל ההוטל, שלח את יلجنة ללקוחה אחרית בהוטל, כדי להסדיר תשלום חוב.

אכן, קבעתי כי הנאשם יلجنة תכננו יחדיו את מתן כדורי השינה לקשיים במטרה לגנוב את כספו. ברם, אין בכך

די כדי להרשייע את הנאשם בעבירות המוחסת לו באישום הפסיכי הנ"ל. **בנסיבות אלה יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות שיותו לו במסגרת האישום החמשי.**

אישום שישי

225. אישום זה עניינו באירוע ביום 9.9.2019, בדירתו של המתلون 6 בארץ.

ילנה - חקורתה במשטרת

226. ילנה צינה כי ביקרה בדירתו של קשיש זה פעמיים. הביקור הראשון היה כחודש או חודש וחצי לפני האירוע נושא האישום, ובמסגרתו בוצעה מכירה רגילה. באותו פעם ילנה נכנסה לראשונה לדירה ובהמשך ביקרה מה הנאשם שייכנס. הנאשם דיבר עם הקשיש ומכר לו מזון עיסויים, תמורת כ-5,000-6,000 ₪. ב ביקור השני, ביום האירוע, נכנסה ילנה לראשונה לדירה, שאלת הקשיש אם הוא משתמש במזון שקנה, והקשיש אישר שהוא עושה זאת מדי פעם. ילנה ביקרה מה הנאשם שייכנס, הנאשם נכנס ובקש מהקשיש לשכב על המזון. הנאשם הניח מכירע עיסוי על עיניו של המתلون 6, כך שהוא לא ראה דבר והתיתר הצורך במתן כדורים. ילנה הוציאה את הכסף מהמקום שבו ראתה שהקשיש מחזיק אותו - בטור קופסה בארון. הייתה חבילה די גדולה של שטרות, ילנה לקחה את רובם ונתנה אותם לנายน. ילנה תיארה כי הם היו לחוצים בזמן מסוים שהקשיש לא ישן. היא אינה זוכרת את הסכום ואמ נתן לה הנאשם את חלקה. כשהשניים יצאו מהדירות הקשיש עדיין שכב על המזון, שהמשיך לפעול. לשאלת החוקר אישרה ילנה שהם הורידו את משקפי העיסוי. בהמשך אישרה גם שהמתلون 6 נותר לשכב עם מכירע העיסוי על פניו, אך נראה כי כוונתה הייתה לזמן שהותם בדירה ולא לכך שעזבו את הדירה כשהמcker על פניו של המתلون (שכן הדבר מנוגד להיגיון ולא עלה בדברי המתلون), וה הנאשם אף ציין בעדותו שמכר את המכירע האמור בניצרת (ת/79 ע' 12; ת/21.9.20 ע' 118).

227. ילנה נשאלת על כך שמהחקרה עולה כי הם ביקרו בארץ שלוש פעמים (ולא פעמיים) - בתאריכים 7.8.2019, 26.8.2019, ו-9.9.2019. לדבריה, המקורה הראשון היה מכירה רגילה לחשיפה, ואל דירה זו לא חזרו יותר. שני הביקורים הבאים היו בדירתו של המתلون 6 (ת/79 ע' 12, תמלול ע' 141).

ילנה - עדותה בבית המשפט

228. בחקירתה הגדית בבית המשפט, הוצג בפני ילנה רישום בכתב ידה של מספר מכירות (נ/2), שבו מצוינים שני תאריכי ביקור אצל המתلون 6 בארץ, 6.8.2019 ו-26.8.2019. לפי רישום זה, ביום 6.8.2019 שולמו 3,000 ₪ במזומנים עבור מזון, וביום 26.8.2019 שולמו 4,600 ₪ במזומנים עבור מזון. היא אישרה כי ביקרה בדירתו של המתلون 6 בתאריכים אלה. ב ביקור השלישי, ביום האירוע נושא אישום זה, התקשרה לנายน ובקשה שייכנס ויביא עמו "משקפיים". ב ביקורים הקודמים ראו מהיקן מוציאה המתلون 6 כסף. ילנה וה הנאשםלקח את כספו של המתلون 6, ואת כסוי העיניים לקחו עמו בלכתם (ת/22.6.2020 ע' 140).

229. בהמשך הוצג לילנה הסכם המכיר בין החבורה לבין המתلون 6 (נ/7), שבו צוין כי עלות המוצר שנרכש היא 8,250 ₪ וכי התקבל סכום של 3,000 ₪ במזומנים. הסגנור טען שביום האירוע, 9.9.19, ילנה באה להרדים את המתلون 6 על דעת עצמה וambil'ה שהנאשם ידע על כך. נטען כי הנאשם הסיע אותה למקום כדי לנסות למכור לאחרים מוצרים נוספים, וכך לגבות מתalon 6 חוב של 650 ₪ שנותר במסגרת רכישת המזון לאחר שכבר שילם בשני הביקורים הקודמים סכום של 7,600 ₪ מtower 8,250 ₪. כן נטען שהנאשם עלה לדירה אחרת שלילנה כבר גנבה את כספו של המתلون 6. על כך השיבה ילנה: "זה היה בנסיבות של ג'ינה שאני לקחת את הכספי. הוא עומד על יד ובודק שבן אדם לא יorie את המשקפיים על מנת שאני אוכל להוציא את הכספי" (ע' 257). כשהוותח בה שהיא ידעה בעצמה איפה הכספי והוציאו אותו, השיבה: "גם הוא ידע איפה כסף" (ע' 257). ילנה נתנה לנאשם את הכספי מחוץ לבית, ככל הנראה בתוך הרכב. היא אינה זוכרת מה היה הסכם שקיבלה (ע' 258). תגובתה של ילנה לטענה כי היא משקרת וכי מטרת הביקור אצל המתلون 6 באותו יום הייתה גביה החוב והוא לא, הייתה: "אם היה כסף בקופה ואנחנו ידנו איפה מונח הכספי ואנחנו שמונו עליו כספי אז כמובן אנחנו לקחנו לא רק 650 ₪" (ע' 259).

הודעתו של המתلون 6

230. בהודעתו מיום 4.2.2020 (ת/14) מסר המתلون 6 כי ארבעה חודשים קודם לכן, כשהייתה בדירותה בהוסטל בארץ ישראל, הגיעו אליו גבר ואישה כדי לשכנעו לקנות מוצרים שונים, כגון מכשירי עיסוי לבב ולכל הגוף. המתلون מסר כי השניים הגיעו מכשיר עיסוי על ראשו וכיסו את עיניו באופן שלא ראה דבר. הוא לא קנה את המכשיר, והם הלכו. לדבריו, הם לקחו מהארון שבסלון הדירה כסף בסכום של 8,000 ₪, שאותו חסר כל השנים. לשאלת החוקר מסר שרכש בעבר מאותם שניים מוצרים פיזיותרפיה, בין היתר מזרן עיסוי. את הגבר תיאר כבחור שמן, דובר רוסית. השניים לא מודיעו את לחץ דמו לפני ההדגמה של מכשיר העיסוי.

גרסת הנאשם

231. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי ביקר עם ילנה בדירותה של המתلون 6 פעמיים בחודש אוגוסט 2019 ופעם נוספת ביום האירוע (ע' 114). ביחס לחוזה מאוגוסט 2019 (נ/7) מסר הנאשם כי מכיר למתalon 6 מזרן, יחד עם ילנה. המתلون 6 שילם מראש 3,000 ₪, המזרן נשאר אצלו, והוא התחייב לשלם 5,250 ₪ בספטמבר. כעבור שבועיים ביקרו אצל המתلون 6 פעמיים נוספת והוא שילם סכום נוסף (ע' 116). בספטמבר הגיעו השניים שוב, והמתلون 6 שילם את כל היתרה. הנאשם מסר כי ניסה למכור למתalon 6 מכשיר נוסף, אך הלה סירב לרכוש אותו והלין על כך שהמכשיר אינו עוזר לו (ע' 117). הנאשם אישר שהניהם מכשיר עיסוי על ראשו של המתلون 6. הוא שלל את הטענה כי נגנבו מהמתلون 6 כספים, והסביר כי באותו יום קיבל מהמתلون 6 רק את יתרת החוב. לדבריו, במרכז החדר היה שולחן סנוקר והמתلون 6 הוציא את הכספי, כ-1,000 ₪, שהוא מתחת לשולחן (ע' 118).

232. בחקירה הנגדית מסר הנאשם כי כשהמתلون 6 שכב על המזרן, הוא ניסה למכור לו מכשיר עיסוי לראש, אך המתلون 6 סירב לknootו. לאחר מכן הוא קם, החיזיר את החוב האחרון ושילם באופן סופי על המזרן, והשניים הילכו ממש (ע' 194). בעניין דברי המתلون 6 כי נגנבו ממנו סכום גבוה (8,000 ₪), הנאשם אמר שהוא אינו יודע דבר על כך (ע' 195).

233. במסגרת האישום השישי לא נטען כי ניתנו למתלון 6 כדורי שינה לצורך גנבת כספו, וכן כולל אישום זה "רק" עבירה של קשירת קשר לעוון ועבירה של גנבה בצוותא חדא.

234. מעדותה של ילנה עולה כי ביום האירוע היה כניסה ראשונה לדירה והתענינה אם המתلون 6 עשה שימוש במזון שרכש. לאחר מכן נכנס גם הנאשם לדירה, ביקש מהמתلون 6 לשכב על המזון והניח על עיניו מכשיר עיסוי שכיסה אותו. בזמן שעינוי של המתلون 6 היו מכוסות, הוציאה ילנה סכום כסף מתוך קופסה בארון, שם ראתה בבדיקה קודם שהמתلون 6 שומר את כספו. השניים יצאו מהדירה כשהמתلون 6 עדין שוכב על המזון שהמשיך לפעול.

235. המתلون 6 תיאר בהודעתו, שהוגשה בהסכמה, אירוע שהתחילה כניסה מכירה והסתמם בגנבה, ולא התייחס בהודעתו לגבייה טוב. במסגרת האירוע, השניים (ולא רק ילנה) הניחו על ראשו מכשיר עיסוי שכיסה את עיניו. הוא לא רכש את המכשיר, ומואוחר יותר גילה כי גנבו ממנו 8,000 ₪ שהיו שמורים בארון בסלון. הודעתו מחזקת את הودעתה של ילנה בעניינים הבאים: נוכחותו של הנאשם בדירה, חלקו של הנאשם בהנחת מכשיר העיסוי על עיניו, והעובדת שנגנב סכום כסף ממשמעותו באותו אירוע.

236. הנאשם מסר בעדותו כי הוא אכן נכח בדירה באותו אירוע ואף הניח על עיניו של המתلون 6 את מכשיר העיסוי, בניסיון למכור לו את המכשיר. עם זאת, הנאשם טען כי מטרת הביקור בדירה הייתה לגבייה טוב וכן ניסיון למכור מכשיר נוסף, וכי המתلون 6 בחר שלא לרכוש את המכשיר הנוסף ורק שילם לנאם את יתרת החוב באמצעות כסף שהוא שמר בטור שולחן הסונוקר שבדירה.

ה הנאשם טען כי לא ידע שילנה גנבה כספים מהמתلون 6. קודם לכן, כשלינה נחקרה על ידי סגנו, הטיח בה הסגנו את הטענה כי גנבה את הכספים לפני שהה nominate עלה לדירה. ילנה שללה זאת מכל וכל. יודגש, כי הנאשם אישר מאוחר יותר, במסגרת עדותו, כי הוא זה אשר הניח את המכשיר על עיניו של המתلون. אם כך, הנאשם מאשר בעדותו כי הוא כבר היה בדירה בזמן "שעת הקושר" לגנבת הכספים, והוא אף נטל חלק ביצירתה. **דבריו אלה מהווים חיזוק מוגבר לעדotta של ילנה.** עוד יש לציין כי הנאשם לא העלה כל טענה בעניין היעדרות בשלב זה (בשונה מדבריו במסגרת האישום השני, שלפיהם בזמן שהמתلونת 2 שכבה שכיסוי על פניה הוא שהוא ממושכותת בחדר השירותים).

237. עדותו של הנאשם בעניין האישום השישי מהווה אף היא גרסה כבושה שנמסרה בשלב מאוחר, ללא הצדקה לעתוי המאוחר. חלק העדות שלפיו מטרת הביקור היה לגבייה טוב הועלה לראשונה על ידי סגנו, במסגרת עדותה של ילנה, כך שלילנה ניתנה הזדמנות להתייחס אליה. ילנה לא שללה את קיומו של החוב, אך עמדה על דבריה שלפיהם החוב "נבעל" בגין הסכם הגדל יותר. חלק העדות הנוגע לכך שהמתلون 6 הוציא סכום כסף מתוך שולחן הסונוקר ומסר אותו לנאם והועלה לראשונה בשלב מאוחר עוד יותר, במסגרת עדותו של הנאשם, כאשר ניתן היה עוד לאמת את טענתו מול המתلون 6 ומול ילנה.

על דברים אלה יש להוסיף את שתיקת הנאשם בחקירהו במשטרה בעניין אישום זה, מהוות חיזוק לעדotta של

וילנה.

מן האמור ניתן ללמידה כי הנאשם נטל חלק בגניבת כספו של המTELון 6, ולכן יש להרשותו אותו בעבירה של גניבה בצוותא חדא.

238. סעיף 499(א)(2) קובע:

"**(א) הקשור קשר עם אדם לעשות פשע או עוון, ... , דין -**

(1) ...

(2) אם העבירה היא עוון - מסר שנתיים או העונש שנקבע לאוותה

בעבירה, הכל לפי העונש הקל יותר".

באישום זה בוצעה הגניבה ללא שנייתנו למTELון 6 כדורי שינה, ועל כן הנאשם הנציג בקשרית קשור לביצוע עוון ולא בקשרית קשור לביצוע פשע. כפי שכבר נקבע, התכnon הכללי של הנאשם וילנה כלל שני סוגי של עבירות - פשע (שלילת כושר ההתקנדות) ועוון (גניבה). במקרה הנדון רלוונטי רק עבירת העוון, ועל כן **אני מרושעת את הנאשם בעבירה של קשרית קשור לעוון.**

אישום שביעי

239. אישום זה עניינו במקרה הראשון מבחינה קרונולוגית, שאירע בדירתו של המTELון 7 באשקלון ביום .29.8.2019

וילנה - חקירתה במשטרת

240. וילנה סיפרה כי הפעם הראשונה שבה נתנו כדורי שינה לקישיש הייתה בהוסטל באשקלון, לkishish מעל גיל 90. היא נסעה להוסטל עם הנאשם, שניגג ברכב קיה לבן ששימש את החברה. לנאים היו רשותות בטלפון הנייד, שהבן הופיעו שמות וכתובות של לקוחות שקנו מהם בעבר מכים, והוא זה אשר הוביל למקום. המTELון 7 קנה מהם בעבר מזרן עיסוי, ופרטיו כבר היו בידיהם. וילנה הגיעה ראשונה לדירה, דפקה בדלת, הזדהתה בשמה, והTELון 7 נכנס אותה מבלי שזיהה אותה. הם החלו לדבר על בעיותו הרפואיות, כשלינה ידועה מראש, מביקור קודם, כי הוא סובל מבעיות אורתופדיות. היא נתנה למTELון 7 מספר כדורי שינה, עגולים בצורתם, שאות שמן וצבעם היא אינה זוכרת. עבר זמן רב, וכשהTELון 7 נרדם או כמעט נרדם, היא התקשרה לנאים, ופתחה לו את דלת הדירה. השניים ביצעו יחדיו חיפוש בדירה, שכלה חדר אחד בלבד. הנאשם פתח מגירה והיא ראתה שהוא נמצא ולקח כסף מזומן בסכום שאינו ידוע לה.

היא עצמה פתחה מגירה בחלק תחתון של הארון, שבה היו כ-200-300 יורו. היא לקחה את השטרות ומסרה אותן לנאים. לאחר מכן פתחה מגירה נוספת ונוסף מצאה סכום של 2,000 ₪ בשטרות של 200 ₪. את הסכום הזהלקח לעצמה, מבלי שהיא יודעת על כך. המTELון 7 ישן והם עזבו את הדירה, הילכו לרכב ונסעו לשירות לבתיהם. הכספי שהלקח לעצמה (2,000 ₪) שימש אותה לתשלום חשבונות וככל הנראה גם **לקניית ביגוד**

ונעלים. היא אינה יודעת מה עשה הנאשם בכיסף. הנאשם לא חלק עמה את הסכום, והוא אף לא בקשה זאת ממנו משום שכבר לקחה לעצמה 2,000 ₪ (ת/79 ע' 6). אילנה סיפרה כי בעבר כחודש חזרה עם הנאשם לאוותה דירה, במטרה לנסות ולמכור מכשור רפואי נוספים, וכשאיש לא ענה לה בדירה, סיפרו לה השכנים כי המתלוון 7 עבר להtaggor במקומות אחרים.

ילנה - עדותה בבית המשפט

241. **בעדותה בחקירה הנגדית** נאמר לילנה כי המתלוון 7 אינו זוכר שנתנה לו כדורים וشنגנוב ממנו סכום כסף, אך אילנה עמדה על דבריה. היא ציינה כי הנאשם אמן נכנס אחורי מתן הcadors, אך ידע גם ידע על קר. בזמן שנכנס הנאשם לדירה, המתלוון 7 טרם נרדם. אילנה ציינה כי השניים השתמשו במכשור "משכפיים", כדי לזרז את ההירדמות, ואמרו לו שהדבר נדרש לצורך אבחון. כשהנאמר לה שהיא משקרת והנהאשם כלל לא נכנס לדירה זו, עמדה על קר שלא הייתה בדירה לבדה (ע' 199). היא ידעה היכן נמצא הכסף משום שהם ראו במכירות קודמות מהיון ל לוקח המתלוון 7 את כספו. בכל פעם היה המתלוון 7 לוקח את הכסף ממוקם אחר. אילנה מסרה שהייתה אצל המתלוון פעמיים - פעם אחת מכירה מזמן ולגביה הפעם השנייה היא אינה זוכרת מה מכירה. אילנה נשאלת האם מכירה ויטמינים, והשיבה בשילילה (ע' 200). אילנה הופנתה לדבריה במשטרה, שלפיהם פתחה מגירה נספת ושם מצאה 2,000 ₪ שאותם לקחה לעצמה מבלי שהנהאשם ראה זאת. לשאלת כיצד הצליחה לעשות כן, השיבה שגם הנאשם ערך חיפוש, אך באחת המגירות היה ארנק, שאותו לא בדק, ובאותו ארנק היה גילתה את הסכום (ע' 202). כשהנהאשם סיים לחפש הוא יצא מהדירה, וזאת בהתאם לתיום מריאש בינויהם, שלפיו הנאשם יצא קודם והוא יצא אחריו (ע' 202).

לשאלה מדוע לא ציינה במשטרה שהנהאשם עזב ראשון והוא אחריו, השיבה שלא ידעה שהענין בעל חשיבות (ע' 203). באותו שלב עדיין לא נתן לה הנאשם 10% (ע' 202).

242. אילנה העידה כי הנאשם הוביל אותה לאשקלון, והיו לנאים רשותה בטלפון עם כתובות של לקוחות שעמו מכシリים (206). לטענה כי הנאשם הביא אותה למקום כדי שתנסה למוכר ושהיא משקרת בקשר לידעות הנאשם לגבי הcadors, השיבה: "מה זאת אומרת הוא לא ידע, הוא ידע הכל"; "הוא היה ביחיד*אתמי* בדירה"; "רק היה*אתמי* ביחיד בדירה, לא ידע [בטון צינ']" (ע' 207). לטענה כי בראשית הכתובות בטלפון של הנאשם לא נמצאה כתובתו של המתלוון 7 באשקלון השיבה אילנה שכבר צינה בחקירתה במשטרה שזו לא כל הרשימה (ע' 207).

243. הסגנור הציג לילנה הסכם מכירה בין החברה למתלוון 7, שבו מפורט, בכתב ידו של הנאשם, כי המתלוון רכש מזמן עיסוי ומולטי ויטמינים (נ/8). אילנה ציינה בתגובה שהיא אינה זוכרת במה מדובר. לשאלה אם במהלך פעילותה של החברה נמכרו ויטמינים, השיבה בשילילה (ע' 204-203). עוד ציינה אילנה כי בשיחות הטלפון היו השניים משתמשים במילת קוד "ויטמינים" כשדיברו על כדורי שינה (ע' 204). בהמשך הפנה הסגנור את אילנה לרישום "**ашקלון עמידב ... מזמן/גולות/כדורים מזומנים 20,000 ...**" (נ/3). לפי הרישום, מכרו מזמן וכדורים ב-20 אלף ₪. אילנה זיהתה את כתב ידה, ומסרה כי היא זוכרת מזמן אך אינה זוכרת כדורים, והנהאשם היה עמה במכירה זו. היא עמדה על קר שאינה זוכרת מכירה של כדורים גם כשהסגנור הטיח בה שהיא אינה דוברת אמת ממשום שהיא רוצה להראות שהוויטמינים שהזרכו בשיחה המוקלטת הם שם קוד לכדורי שינה (41-39, ע' 29.6.2020).

הודעתו של המטלון 7

244. הודיעתו של המטלון 7 נמסרה ביום 9.2.2020 (ת/16).

החוקר רס"מ ולדימיר מרגולין ציין כהערה כי המטלון 7 סובל מבעיית זיכרון, שכן הוא זוכר דברים מה עבר הרחוק ואינו זוכר דברים שאירעו לא זמן. המטלון 7 ביקש לספר על שניים, גבר ואישה, שעובדים ביחד והגיעו לדירותו שהתגורר בהוסטל באשקלון. האישה הגיעה ראשונה ושותחה עמו בנושא שהותו בגטו, שאלת אותו על אודות בריאותו ואמרה שישנם מכשירים טובים מסין. אחרת הגיע גבר עם תיק שבתוכו מוצריים שונים, שאת פעילותם הדגים עבورو. השניים ביקרו בדירותו מספר פעמים, והטלון 7 רכש מהם חמישה מכשירים. הוא שילם בזמןן, מכיספים שיחסר מהפיצויים שקיבל מגרמניה, סכום הנע בין 10-25 אלף ל' בגין כל מכשיר. כשהתבקש לתאר את השניים, ציין כי היו מספר נשים ומספר גברים. הביקורים היו כנה קודם לכך. לשאלת החוקר, אם זכור לו שאחורי הביקורים האמורים נעלומו כספים מביתו, השיב שאינו זוכר דבר מסווג זה.

גרסת הנאשם

245. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הוא זוכר היטב את המטלון, שרכש מוצריים רבים, בין היתר מכשיר עיסוי, טורמלין, מגן ברך חשמלי, מזגן ויטמינים. בסך הכל כ-5-6 רכישות, בסכום של כ-30,000-40,000 ל' (ע' 119-121). אשר לדבריו ילנה, שלפיהם גנב ייחד עמה, לאחר תכנון מוקדם, סכום בגובה 300 ל' מדירהו של המטלון 7, השיב שמדובר לא תכנן דבר זהה וגם לא היה בדירותו של המטלון 7 בזמן שזה האחרון ישן (ע' 122).

246. הציג בפני הנאשם הסכם המכירה עם המטלון 7 (נ/8) שבו מתועדת לכוראה מכירה של מזגן ומולטי-ויטמינים, ומהירותם - 4,600 ל' למזגן ו-3,000 ל' למולטי ויטמינים, ללא ציון תאריך. הנאשם ציין כי ילנה נכחה בזמן המכירה. בנוסף טען הנאשם כי ילנה משקרת בדבריה שלפיהם מעולם לא מכרכו ויטמינים וכי "ויטמין" הוא שם קוד לכדרוamina (ע' 120). הנאשם תיאר את המכירה של הויטמינים: ילנה קבעה את הפגיעה עבورو, והוא הגיע עם מזגן מסוים שידע שהטלון 7 כבר קנה מוצריים אחרים. הנאשם הציג את המזגן למטלון 7, והטלון 7 שילם.

ה הנאשם הלך וחזר, משומש שידע שהטלון 7 נוהג לרכוש יותר ממוצר אחד והוא אוהב דברים נוספים, כמו משחות. הנאשם הציע למטלון 7 ויטמינים, והטלון 7 רכש אותם (ע' 121). אשר לאופן מכירת הויטמינים, הנאשם מסר שהוא היה מציג את התמונה של המוצר וקורא ללקוח כתבה בנושא היתרונות שבנטילת כדורי ויטמינים לעומת צרכיהם של ויטמינים באמצעות אכילת פירות וירקות (ע' 121).

247. בחקירה הנגדית שלל הנאשם את דבריו ילנה, שלפיהם הוא הניח על פניו של המטלון 7 "משכפיים". הנאשם עמד על כך שהוא לא ביקר בדירותו של המטלון 7 ביום האירוע (ע' 216). הנאשם שלל גם את הטענה כי "ויטמינים" היו שם קוד לכדרוamina, וטען שמדובר בויטמינים רגילים שהשניים מכרכו (ע' 217). כשנאמר לו שאין זה הגיוני למכור ויטמינים במחיר של 3,000 ל' ושאין ויטמינים בסכומים כאלה, השיב: "**אם בן אדם קונה אז למה לא הגינוי? יש לנו שוק חופשי!**" (ע' 221). לדבריו, הוא נקב בסכום והטלון 7

הסכום מיד. הנאשם אישר שהוא אינו גאה בכך שמכר לאיש קשייש ויטמינים בסכום מופקע, והוסיף שהוא לcker שביקש להחליף תחום עיסוק. יחד עם זאת ציין הנאשם כי אנשים קונים ויטמינים אף בסכומים גבוהים יותר, בחברות דומות לחברת שלו, גם שלא הצליח לנתקוב בשמה של חברת ספציפית (ע' 222).

אישום 7 - דין ומסקנות

248. במסגרת האישום השביעי סבורני כי יש לזכות את הנאשם מהעבירות המียวחות לו. ראשית, לעניין עדותה של ילנה, קיים הבדל משמעותי בין הودעתה במשטרת לבין עדותה בבית המשפט, שכן בעדותה הזכירה לראשונה הנחת מכשיר "משכפיים" על עיניו של המתalon 7 אשר התקשה להירדם, בעוד שבוואודעתה לא התקסה לכך. אגדיש כי אני רואה בכך פגם במהימנותה הכלכלית של ילנה. כתוב האישום מתאר תשעה מקרים. אין סבורה כי ילנה בדתה דבריהם מלבה. יתרון בהחלטת כי ריבוי המקקרים גרם לבלבול מסוים בעניין אישום זה.

249. על כן יש להוסיף כי המתalon 7 עצמו לא זכר שניתנו לו כדורים או שנגנוו ממנו כספים. הוא זכר ביקור של גבר ואישה שמכרו לו מכשירים כמנה קודם לכך, אך לא זכר ביקור של גבר ואישה (או אחד מהם) במועד הרלוונטי לאישום. המתalon אמנים סובל לפיה התרשםות המשטרת מביעות זיכרון, ואולם, אין כל תלונה מצדיו בגין למתן כדורים או לגנבה. אף אם הייתה מקבלת את עדותה של ילנה בעניין אישום זה, וגם שלולוקחת אני בחשבון שהרסתו של הנאשם היא גרסה כבושה משקללה מועט, הרי שלא קיים חיזוק מוגבר לעדותה של ילנה, אלא רק חיזוק רגיל - שתיקת הנאשם בחקירה במשטרת בעניין אישום זה. בכך אין די כדי לענות על דרישת התוספת הראיתית בענייננו.

לפיכך אני מזוכה את הנאשם מן העבירות המียวחות לו במסגרת האישום השביעי.

אישום שmini

250. אישום זה עניינו האירוע ביום 19.10.2022 בנוף הגליל, בדירהו של המתalon 8.

ילנה - חקירתה במשטרת

251. ילנה מסרה בחקירהה מיום 30.1.2020 (ת/79) כי האירוע התרחש לפני הסילבסטר, וכי הנאשם הסיע אותה בשעת צהרים למקום ונשאר ברכב הקיה הלבן. היא עלתה לדירתו של הקשייש, שרכש בעבר ציוד מהחברה. היא נכנסה והציגה את עצמה, והשניים החלו לשוחח. ילנה מזדהה המתalon 8 לחץدم נתנה לו כדורים. היא אינה זוכרת את מספר הcadors - שניים או שלושה. ואולם, המתalon 8 לא נרדם. הוא ישב ליד המחשב והחל לנמנם, ולא שם לב לכך שהיא עדין נמצאת בדירה. ילנה לא ידעה היכן נמצא הכסף. הייתה זו דירה בת שלושה חדרים. היא נכנסה לאחד החדרים והחלה לחפש. הנאשם שלח לה הודעה "מה קורה איתך", ככל הנראה מושא שהתעכבה. היא לא ראתה את הודעה ולא ענתה לנאים, והנאים, שידע בדיקון היכן נמצאת הדירה, עלה לדירה. היא לא הבחינה בו ולכן נבהלה לראותונו. הוא שאל אותה היכן חיפשה, והם המשיכו לחפש בדירה. בחדר השני מצאה ילנה כסף מזומן בתוך שידה, באחת המגירות.

היה זה סכום גבוה, שאותו לא ספרה. כשלקחה את הכסף נכנס הנאשם לחדר השינה, והוא מסרה לו את הכספי. הנאשם נתן לה במרקלה זה 10%, כ-4,000 ₪. בדרכם החוצה עברו השניים דרך המטבח וראו שם תיק. הנאשם חיפש ומצא כסף נוסף בתיק. לשאלתה אמר לה הנאשם כי מדובר ב-1,000 ₪. הנאשם לקח גם את הסכום זהה והשניים יצאו מהדירה ונסעו לבתיהם. המתلون 8 ישב ליד המחשב כל העת, מנוחם. הייתה לילנה תחושה שהוא עלול להתעורר בכל רגע (ת/79 ע' 9-8).

ילנה - עדותה בבית המשפט

252. בעדותה בבית המשפט מסירה לילנה כי היא ביקרה בדירה המתلون 8 לפני המקרה, ואני יודעת אם גם הנאשם היה שם בעבר (ע' 218). לדבריה, הנאשם לא זכר באיזה שלושת החדרים שבדירה נמצא הכספי (ע' 219). כשנכנסה לדירה שוחחה עם המתلون 8, מדדה לו לחץ דם, נתנה לו כדורי שינה - לא יותר שלושה - והתקשרה לנאים (ע' 219). לטענה כי הנאשם לא היה בדירה, השיבה: "היה. הוא היה שם. אין שם מצלמות וגם לא רואים אותו בצלמות, אז למה אני יכולה להודות והוא לא יכול להודיע" (ע' 219). לילנה הופנתה לחקרתה במשטרתנה שבאה שבחת המגירות מצאה כסף מזומן - בלשון יחיד ולא בלשון רבים ("מצאתי" ולא "מצאנו"). בתשובה לכך הסבירה לילנה שהנאשם היה בחדר אחר כשהמצא את הכספי (ע' 223), ואכן, הדברים עולים גם מהדברים שמסירה במשטרתנה. כן הופנתה לילנה לדבריה במשטרתנה, על כך שקיבלה מהנאשם 4,000 ₪ על חלקה - עשרה האחוזים שלו, בעוד שהتلונה הייתה על גניבת של 17,200 ₪ בלבד. לילנה השיבה שהיא אינה זוכרת מה היה הסכם שקיבלה, ושבערו מזמן חמישה חודשים (ע' 226).

הודעתו של המתلون 8

253. הודעתו של המתلون 8 נמסרה ביום 4.2.2020 סiffer Ci מספר חדש קודם לכך, באמצעות היום, הגיע אל דירתו אישת שביקרה אותו מספר פעמים בעבר (בדרך כלל עם שני גברים שניסו למכוור לו ציוד רפואי). הפעם הגיע האישה לבדה. המתلون 8 נכנס אותה פנימה. האישה נתנה לו שלושה חדרים "נגד וירוס" והוא שתה אותם. המתلون רצה לנסוע, אך האישה אמרה לו להמתין. הוא התישב ליד המחשב וכדבריו: "**ופתאום התנטקתי, לא זכר איך.**" כ"חזר לעצמו" האישה כבר לא הייתה בביתו. המתلون 8 יצא מהבית, נכנס לרכבו וחיל בנסעה. הוא חיש כי הוא אינו מסוגל לנוהוג, ופגע בפח אשפה ולאחר מכן ברכב אחר. הוא פונה לאmbulans בבית החולים. לדבריו, בית החולים אמר לו כי הכל תקין. הוא חזר לביתו באותו יום, וגילתה שחרר במגירה בארון חדר השינה סכום של 17,000 ₪ במזומן, בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪. הוא לא הגיע תלונה במשטרתנה. לשאלת אם נגנב מהתיק שלו סכום נוסף, השיב שבמטבח הדירה היה לו תיק שחור, ובו סכום קטן יחסית, כ-150-200 ₪, שנעלם אף הוא.

על הביקורים בעבר סiffer המתلون 7 כי חדש או חדשים לפני האירוע הייתה האישה מגיעה אליו, משוחחת עמו ושאלת אותו שאלות בוגרונות. בכל פעם, לאחר שעזבה, היו מגיעים שני גברים שמכרו לו ציוד רפואי. על מכשיר נגד כאבי ברכיים שלם כ-4,500 ₪ במזומן ובעבור תחבות שלם כ-400 ₪.

גרסת הנאשם

עמוד 68

254. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי הגיע לנצרת, עיר מגוריה של יולנה, והשניים נסעו לשכונה אחרת בנצרת. יולנה אמרה לו שבשכונת זו גרה אוכלוסייה דוברת רוסית ושבה שם בעבר עם ליפשיץ. הוא הודיע את יולנה, והיא הלכה לקבוע פגישות. הוא עצמו נסע ללקחה בשכונה אחרת, אך היא לא הייתה בביתה, והוא נסע לאכול. לאחר מכן חזר אותה שכונה שבה הודיע את יולנה וניסה ליצור עמה קשר מספר פעמים, ללא הצלחה. לאחר זמן הוא חזר לקרוiot כדי לאסוף את ילדיו ממסגרות החינוך. במהלך הנסעה הוא ניסה שוב ליצור קשר עם יולנה, אך היא לא ענתה לו. הוא אסף את ילדיו בשעה 17:00 ולאחר מכן מזמין מזקין ומקרית ים, וחזר עמו לבתו. רק אחרי 17:00 ענתה לו יולנה ואמרה שלא הצלחה לקבוע פגישות ולא שמעה שהתקשר (ע' 122-123).

255. הנאשם שלל היכרות מוקדמת עם המתلون 8 ומסר שלא ביקר בדירתו בעבר (ע' 123). הוצגו לו תמונות של מקרים שהמתلون 8 רכש בחודש או חודשים קודם לכך, והנ帀ם השיב שמדובר אלה נמכרים גם על ידי חברות נוספות (ע' 124).

256. הנאשם טען בעדותו שדבריה של יולנה ביחס לחלוקת באירוע הם שקרים. הוא מסר שלא ידע גם לאחר מעשה על כך שלנה גנבה כסף מהמתلون 8 (ע' 125). הנאשם שלל גם את דבריו של יולנה ביחס לחלוקת של 10-90 בין השניים, ואמר שלנה לא נתנה לו כספים מכך (ע' 125).

257. בחקירה הנגדית טען הנאשם כי יולנה משקרת בתיאור האירוע, משומש שהוא לא ביקר בכתבתו של המתلون 8 (ע' 223).

אישום 8 - דין מסקנות

258. עדותה של יולנה מהימנה עלי. אני סבורה כי יש ליחס משקרת מוחדת לכך שבמשטרת ציינה שהנ帀ם הפתיע אותה בבאו לדירה, בעוד שבעדותה אמרה שהתקשרה אליו כדי שיבוא. כפי שכבר נאמר, המקרים רבים הם, ואין לצפות לדיווק מרבי בכל הפרטים. הדברים נכונים גם ביחס לאי ההתאמאה בין דבריה של יולנה בוגע לסכום שנגנבו (לפי דבריה מדובר בכ-40,000 ₪), כשהמתلون דיווח על גניבת כ-17,000 ₪.

ואולם, סבורי כי אין בנמצא "חיזוק מוגבר" לעדותה של יולנה בשאלת מעורבותו של הנאשם במסגרת אישום זה. המתلون 8, שאישר שקיבל כדורים מילנה וכספו נגנבו, לא הזכיר בדבריו הימצאות של גבר בדירה או כל מעורבות אחרת, וגם הנאשם (ברשותו הכבושה אמنم), הבהיר שהיה נוכח בדירה. אכן, הנאשם היה שותף לתכנית לחתת כדורי שינה ולגנוב את כספם של הלוקחות הקשיים, ואולם, אין די ראיות לכך שהמעשים המתוארים באישום זה בוצעו בידיעתו. שתיקתו של הנאשם בחקירהו במשטרת מהוות כאמור חיזוק "רגיל" ואני עומדת בדרישת החיזוק המוגבר.

לפיכך אני מזכה את הנאשם מהעבירות המוחסתות לו באישום השמיini.

אישום תשיעי

259. אישום זה עניינו באירוע האחרון מבחינה קרונולוגית, שאירע ביום 23.1.2020 בדירתו של המתלוון 9 בקרית ים.

ילנה - חקירותה במשטרת

260. בהיותו האירוע האחרון מבחינה קרונולוגית, הועלה אישום זה בתחלת הودאתה של ילנה, בשלב שבו טרם מסרה הודהה מלאה (ת/79 מיום 26.1.2020). ילנה מסרה בראשית דבריה גרסה חלקלית של האירוע, שבה לא הזכירה מדידת לחץ או מתן כדורים, ואף אמרה כי הנאשם עלה לדירה. היא נתקבלה על ידי חוקרה למספר את האמת המלאה, ויצאה להיעשות טלפונית עם בא כוחה. כשחזרה לחדר החקירות החלה ילנה לתאר, לראשונה, כיצד נולד הרעון לגנוב מקשישים באמצעות מתן כדורי שינה. היא חזרה לתאר את המקרה הראשון קרונולוגית, נושא האישום השביעי, ולאחר מכן תיארה את מרבית המקרים נוספים.

261. את האירוע נושא אישום זה תיארה ילנה שוב בחקירה הבאה ביום 3.2.2020 (ת/80 ותמלול החקירה), באופן שונה מהגרסתה הראשונית שמסרה בחקירה הקודמת. את קורבן העבירה תיארה כקשה דתי בעל זkan. היא הגיעו למקום הרכב הקיה הלבן ביחד עם הנאשם. היה זה "חצ'י בית אבות חצי הוטטל", (בבניין פינתי). היא נכנסה לדירה, שוחחה עם המתלוון 9, מדדה לו לחץ דם וננתנה לו 2-3 כדורים לבנים מהסוג שננטפו בתייק שלה. הקישיש נרדם, והוא לקח את הכסף מהמקום שהנאשם מסר לה מראש - מאחריו דלת הזכוכית (ויטרינה) במדפים בסלון. היא אינה זוכרת את הסכם המדיוק, שהוא בשטרות של 100 ₪ ו-200 ₪, בתוך תיקית דפים. היא קיבלה 10%, כ-1,000 ₪ או 2,000 ₪. לדבריה, הנאשם ידע להכזין אותה אל הכסף משומש שראה בעבר הין הוא שומר (ת/80 ע' 4, תמלול ע' 15-23).

262. במסגרת הובלה והצבעה (ת/83, לא צוין תאריך), נשאלת ילנה אם הנאשם היה אליה, והיא השיבה כי באותו אירוע הנאשם לא היה היחיד בביתו, אלא חיכה לה בחוץ ברחוב.

263. ילנה הופנתה להतכתבות ואטסאפ מיום 23.1.2020 (אם כי החוקר ציין שההתכתבות מיום 22.1.2020), שבה כתבה לנאשם: "**כנס אין הבדיקה שלי**". ילנה ציינה בתגובה כי היא אינה זוכרת איפה הם היו, וכי כשהייתה בבית של קישיש או קשישה וניסתה למוכר מוצר ללא הצלחה, נהגה לבקש שהנאשם יבוא ויעזר לה במכירה. לדבריה הנאשם ניחן בכושר שכנוו טוב יותר. היא שוללה אפשרות שהתקונה לכך שהנאשם יכנס לאחר שהרדימה את הקישיש (ת/80 ע' 3). בשלב זה ציין החוקר כי השאלה הבאה נוגעת ליום 23.1.2020, ולהודעתה לנאשם: "**היא קיבלה, מהכחת לגובהה**". ילנה הגיבה: "**זה כדורים, כמו שכתוב, אני לא זוכרת מה זה היה. הזקן או חזקנה לקחו את הcador, ואני מהכחת להשפעה**" (ת/80 ע' 4).

ילנה - עדותה בבית המשפט

264. בעדותה בחקירה הנגדית בבית המשפט מסרה ילנה כי היה זה הביקור הראשון שלו בדירתו של המתלוון 9, ושגורם מטעם החבירה מכיר שם בעבר מוצרים. בראשית דבריה היססה וציינה כי אינה זוכרת את הדברים במדויק, אך זכור לה שמדובר במבנה פיניtid ליד הים, ושבאותו אירוע היו, כדבריה, תרופות וכטף. כשהוזגה לה תמונה של הקישיש אישרה כי היא זוכרת אותו וכי הדרימה אותו (ע' 148-151). ילנה מסרה כי היא אינה זוכרת את סכום הכסף שנגנבו (ע' 155). לשאלת האם התקשרה לנאשם לשאול הין נמצא הכסף השיבה

שאינה זוכרת, יתכן שהתקשרה אך יתכן ששאלת אותה קודם לכך כשהשנים היו ברכב (ע' 166). ולנה נשאלת כיצד ידעה שהכסף היה במעטפת בתיק במזנון, והשיבה שהיא במקום רק מעטפות, ושלא אמרה בחקירה במשטרת שהיא גם תיק. לשאלת הסגנור, מסרה ילנה כי הנאשם לא היה עמה בדירה זו (ע' 174). לשאלת בכמה דירות ביקרה באותו יום, השיבה שהיא אינה זוכרת, אך שבאותו יום הייתה רק באזורי הקניות. היא אינה זוכרת אם היו מכירות באותו יום (ע' 163). היא הגיע אל המתлонן 9 בשעות האור, וחיכתה עד שיידם (ע' 164).

265. ילנה נחקרה בעניין תכטובות הוואטסאפ מיום האירוע (ת/40, הוסכם כי לזמן המצוינים במצג ב-UTC יש להוסיף 3 שעות, וכן יוצגו הזמןאים בשעון ישראל):

14:09 (ילנה): **כנס אין הבדיקה שלי**

15:30 (ילנה): **היא קיבלה מכחہ להשפעה**

15:30 (הנאם): **OK**

16:37 (הנאם): **מה נשמע**

ביחס להודעה "**כנס אין הבדיקה שלי**" מסרה ילנה כי אם היא אינה מצילה למקור היא מבקשת מהנאשם שייכנס לדירה ויעזר לה במכירה. צוין כי דברים אלה דומים מאוד לתשובתה במשטרת שנשאלת לגבי הودעה זו, שבמשטרת ציינה כי הנאשם ניחן בכושר שכנוו טוב יותר (ת/80, ע' 3). ילנה נשאלת אם יתכן שהיא הייתה בדירה אחרת בשעה 14:09, והשיבה אינה בטוחה. לשאלת אם בשעה 14:09 ביקשה מהנאשם שייכנס לעזר לה במכירה, השיבה שייתכן שהיו מכרה (ע' 166-165). בהמשך, כשנשאלת פעמיinus לגבי הודעה זו, אמרה: "**באותה דירה אנחנו ניסינו או למכור או כדורים. מה יצא יצא**" (29.6.2020, ע' 49). לשאלת האם כשר השכנוו של הנאשם היה במכירה או בשכנוו ליטול כדורים, השיבה שהנאשם היה מכין אותה מראש בעבר מה עליה לומר. ילנה הוסיפה כי הנאשם לא שכנוו בעצם את הקשיים, אך הכין אותה לכך (ע' 50). בהמשך אמרה שהנאשם תמיד היה נכנס לדירה וועזר לה **"לא משנה מה זה היה. בן אדם היה עיר או ישן, זה לא משנה, הוא תמיד היה נכנס..."** כשנאמר לה שהנאשם נכנס כדי לעזור למכור, השיבה: **"גם למכור ולא רק... לראות מה יש בדירה"** (ע' 51).

ביחס להודעתה **"היא קיבלה, מכחہ להשפעה"**, אישרה ילנה שמדובר באישה (לשון נקבה). כשנאמר לה שהדבר אינו קשור למטלון 9 השיבה **"לא... אבל איש זה יכול להיות קשור אליו"**. לשאלת אם יתכן שמדובר בתיפול לגיטימי לצורכי מכירה ולא במתן כדורים, השיבה שהדבר יתכן (ע' 168).

266. הסגנור הטיח בילנה את הטענה כי היא כלל לא ביקרה אצל המתلون 9, לא הרדיימה אותו ולא גנבה ממנו, ושגם המתلون 9 אמר שהיא לא הייתה אצלן. ילנה עמדה על כך שהמתلون 9 אינו זוכר את הדברים. לטענה כי לפי איקון הטלפון שלו באותו יום, היא הייתה בכלל בקשר מוצקין, השיבה בשאלת האם הגיוני שהוא מנסה להפليل את עצמה, והוסיפה: **"אני יכולה להודות בפצעים שביצעת ובן אדם שעובד כאן**

לא?" (ע' 53).

הודעתו של המתלוון 9

267. הודיעתו של המתלוון 9 (ת/21) נמסרה ביום 20.9.2020. המתלוון 9 מתגורר לבדו בדירה מוגן. הוא נשאל אם בתקופה الأخيرة נגנב ממנו כסף, והשיב כי אינו יודע. לשאלה אם בקריה אצלו אישة בשנות ה-40 שמדובר לו לחץدم וננתנה לו כדורים, השיב כי אינו זוכר. המתלוון 9 זכר כי כשהי באקר אצלו אדם שמכר לו מכשירים רפואיים, בסכום של כ-5,000 ₪ במזומנים. הוא תיאר את אותו אדם כבן 40-50, בעל מבנה גוף בינוני, פנים מלאות, גובה בינוני, דובר רוסית. את הכספי הוציא מארון ויטרינה, שם היה מונח בין ניריות, בנוכחותו של המוכר. לשאלת החוקר מסר המתלוון 9 כי הוא בדרך כלל מחזיק בביתו סכום של 3,000-5,000 ₪. החוקר הוסיף להודעה הערלה, שלפיה במהלך החקירה התקשה המתלוון 9 לזכור דברים, הוא לא זכר את מספר הטלפון שלו ו"נראה חולה אלצהיימר".

גרסת הנאשם

268. בחקירה הראשית מסר הנאשם כי אסף ביום האירוע את יולנה מהיפה והגיע אליה בשעה 13:00 לעיר לкратית ים, לרחוב יוספטל, שבו שני הוסטלים וכן בתים פרטיים של אוכלוסייה דוברת רוסית. הוא שלח את יולנה לקבוע פגישות ונסע לסידורים. הנאשם אמר לה שהיא יכולה למכור עצמה, ואם הצורך שתיזור עמו קשר והוא יגיע. הוא עצמן נסע לסניף בנק בקרית מוצקין ולאחר מכן הגיע לזמן קצר לבתו שבקרית מוצקין (ע' 125-126). לאחר כשעותיים חזר לкратית ים. יולנה אמרה לו שהיא אינה מצליחה לקבוע פגישות. השניהם נסעו משם לкратית חיים, לגבות חובות מלוקחות, אך כשהגיעה לשם לא עלה בידיהם לעשות כן. לפיכך החליט הנאשם לטיס מוקדם באותו יום, להסיע את יולנה לחיפה ולשוב לביתו (ע' 126).

269. הנאשם ציין כי לא ראה לאן נכנסה יולנה בהוסטל בקרית ים. לו אישית לא היו מכירות באותו הוסטל והוא מעולם לא ביקר בבניין. הוצאה בפניו תമונתו של המתלוון 9, והוא מסר כי אינו מכיר אותו (ע' 126). הנאשם שלל את דבריה של יולנה, שלפיהם הוא אמר לה ללבת למתלוון 9 ואמר לה באיזה חדר הוא יושב בתוך הדירה (ע' 127).

270. אשר להודעה "כנס איך הבדיקה שלי" שלחה לו יולנה בשעה 14:09 (ת/40), הנאשם מסר שלינה הייתה בקרית ים במקום שבו השאיר אותה, והוא לא ענה לה ממשום שלא ראה את ההודעה. הוא עצמן היה ככל הנראה בבנק או בביתו (ע' 127-128). בקשר להודעה "היא קיבלה, מהכח להשפעה", שלחה לו יולנה בשעה 15:30, אמר הנאשם כי מדובר בלקווה, ושילנה הינה עליה את המכשיר וחיכתה שישים את פועלתו כיצד לברר את השפעתו. הנאשם עמד על כר שמדובר בלקווה ולא בלקות, לפי נוסח ההודעה. לשאלהஇיזו השפעה יכולה להיות למכשיר, השיב שהמכשיר חייב להסיר את הכאב או להקל עליו, וההמקרה נעשית באמצעות הדגמה. בזמן שנשלחה ההודעה הוא לא ידע היכן לבדוק למצאת יולנה. אם היה צורך, יולנה הייתה כתבת לו או מתקשרת וمعدכנת אותו לאן להגיע. לאחר מכן שאל אותה איך עברה הפגיעה, והיא פירטה וرك אמרה שלא מכירה (ע' 128). הנאשם לא קיבל ממנה כסף באותו יום (ע' 129). הוא כתב לה בשעה 16:37 "מה נשמע" משום שהוא לא ענתה לו והוא חשב שייתכן שהוא מציגה מוצר

ואינה מודיעה לו (ע' 129).

271. בחקירה הנגידת מסר הנאשם כי מעולם לא קיבל הودעה על כך שלקוח קיבל כדור שני. בהודעה "היא קיבלה, מחייב לשפעה"ylene התיחסה למכירה של מכשיר. לשאלה מדועylene צריכה לבדוק אותו במהלך מכירה של מוצר, השיב שהוא ערך כמה שפטני כן שאל אותה איפה היה נמצא ואן נעלמה. כשהנזכר לו שאין שאלה כזו, השיב ששאל אתylene "מה נשמע" (ע' 200-202). ואולם, ידגיש כבר עתה, כי השאלה "מה נשמע" נשאלת בשעה 16:37 ואילו הדיווח "היא קיבלה, מחייב לשפעה" נשלח קודם לכן, בשעה 15:30.

אישום 9 - דין ומסקנות

272.ylene תיארה בהודעתה במשטרת ובעדותה בבית המשפט אירע שבו הגיעו לבדה לדירה, מדרה למטלון 9 לחץ דם, נתנה לו כדורי שינה וונגה כסף מהדירה, וכל זאת מבלי שהנאשם היה נוכח בדירה. לפי הודעתה במשטרת, הנאשם אמר לה מראש היכן בדירה נמצא כספו של המטלון 9. בעדותה לא זכרה אם התקשרה לנאים כדי לשאול אותו היכן נמצא הכסף או שהנאשם מסר לה מראש את המידע האמור. ישנו פרט אחד נוסף שלylene לא זכרה ביחס לאירוע זה- גובה הסכום שנגנבו, והאם היו מכירות או ביקורים נוספים באותו יום. אני רואה בכל הפרטים האמורים פגם משמעותי היורד לשורש מהימנותה שלylene. הטענה כי הנאשם ידע מראש היכן נמצא כספו של המטלון 9 היא מהותית, והאופן שבו המידע הועבר אלethylene - אם מראש או בשיחת טלפון בזמן שהותה בדירה, פחות משמעותי בענייני, ודאי לנוכח ריבוי המקדים. עדותה שלylene מהימנה עלי"י כאמור, אך נדרש לה חיזוק מוגבר לצורך הרשותו של הנאשם. אני סבורה כי קיימן חיזוק מוגבר במסגרת אישום זה, כפי שיוסבר להלן.

273. המטלון 9 לא ידע אם נגנב ממנו כסף ואני זוכר את ביקורה שלylene. החוקר אף ציין כי הוא "נראה חולה אלצהיימר". המטלון 9 מסר אמם שכשנה קודם לכן רכש מכשירים רפואיים בסכום של אלפי שקלים חדשים שאוותם הוציא מארון הויטרינה בנווכחות המוכר, אך אין בכך כדי להוכיח הנדרש בדבריה שלylene.

274. הודעות הוואטסאפ שהוחלפו ביןylene לנאים ביום האירוע נראו בתחילת ההליך, על פניהן, כחיזוק ממשמעות לעדותה שלylene. ואולם, לאחר שבנתתי את עדותה שלylene ביחס להודעות אלה, אין סבורה כר.

ביחס להודעתה הראשונה, משעה 14:09 ("כנס איך בדיקה שלי"),ylene שלה במשטרת את האפשרות שהתקונה לכך שהנאשם "כנס לאחר שהרדים קשה". גם בעדותה, כששאלת אותה הודה זו, עלה מדובר כי קיימת אפשרות שבאותה שעה (14:09) שהתחנה בדירה אחרת, ושיתכן שהדבר היה במסגרת מכירה. לנוכח דבריהם אלה, לא ניתן לקבוע כי ההודעה מלמדת על קשר או שיתוף פעולה ביןylene לבין הנאשם במהלך האירוע ונושא אישום זה.

אשר להודעה הנוספת, משעה 15:09 ("**היא קיבלה מחייבת להשפעה**"), ניתן לראות כי ההודעה מנוסחת בלשון נקבה. בהודעה במשטרת אמונה מסרה ילנה כי ההודעה מתיחסת לסייעתה של מתן כדורים ("הזקן או הזקנה לקחו את הcador, ואני מחייבת להשפעה"), ואולם בעודותה בבית המשפט מסרה שמדובר באישה ושיתכן שמדובר בתיפול לגיטימי לצורך מכירה ולא במתן כדורים. לאור האמור בעודותה, לא ניתן לקבוע כי הדברים מתיחסים למתן כדורי שינה למתлонן 9, ולא ניתן ללמידה מההודעה על מעורבותו של הנאשם 9 במעשה בדירתו של המתلونן 9.

275. בגרסת הנאשם, שהייתה רווייה פרטימ ביחס לאותו יום, היו מספר קשיים. ראשית, מדובר בගרסה כבושא שمشקללה מועט. מעבר לכך, הנאשם מסר בעודותו כי נסע לסידורים ואמר לילנה שהיא רשאית למכור עצמה, בעוד שבחלק אחר של עדותו ציין כי ילנה מעולם לא מכירה מוצר ללא מעורבותו. זאת ועוד, הנאשם הסביר בעודותו כי ילנה דיווחה לו "היא קיבלה מחייבת להשפעה" בمعنى לשאלתו "מה נשמע", ואולם, ניתן לראות כי השאלה "מה נשמע" נשמעות לאחר דיווחה של ילנה ולא לפניה. ואולם, בקשרים אלה אין די, ואין בהם לדעתתי כדי להוות חיזוק מוגבר לעודותה של ילנה.

לפיכך אני מזכה את הנאשם מהטענות שייחסו לו במסגרת האישום התשייעי.

התיחסות ליתר טענות ההגנה

276. ATIICHIS BKZRAH LMASPER TEUNOT HAGNAH NOSFOT SHLA RAITI BAHN MASH. HAGNAH TEUNA CI HANATEM VILNA ANIM MATUUDIM BIZIAH MABNIYNAH SHL HMTLONNAH BAISHOM HSHNI AOLOM, NRAAH CI UNIN ZH CHSR CHSIBOT BSHLB ZH, MAHER SHAHNATEM UZMO TAYAR BZKIRUTA BMESTERA VCN BEUDOTHU CI SHAHE YHD UM VILNA BDIRATHA SHL HMTLONNAH 2 VIZA MAHDIRAH BSMOR ALIHA. GM TEUNAT HAGNAH CI LA NTFSO BBVITO SHL HANATEM CSFIM (ALLA RK BBVITA SHL VILNA) AINA MSUYUT LENAEM, SKLN MDORER BCASF MZOMAN VYITCAN BACHALT CI HANATEM HSPIK L'USAOT SHIMOSH BCASFIM UOBVR LCHIFOSH (BUBVIROT SHBHN MORUSHU HANATEM NGNGBO C-16,000 17, 8,000 17 MATOCM BCHOUD SPTMBR 2019 BMSGRAT HAISSOM HSII, CARBUBA CHODSHIM VHZI KODOM LMEAZRO). NTUN CI BBVITO SHL HANATEM LA NTFSO CDORI SHINA, ARK HDDBR AINO MULHA VAINO MORD, MSHOM SHLFI UBODOT CTHB HAISSOM HZKHT CADORI HSINA VPEULOT HZUTIM LMTLONNIM MIYCHST LILNAH VLA LENAEM. AZCIR CI BHDUR HSIRUTIM BBVITO SHL HANATEM NMZAO CADORI "Relaxine film coated tablets", ARK REUYITU MID HGIBBA VAMRAH CI CADORIM SHICIM LAH VOGM HANATEM, BEUDOTHU, TUN CI TROPOTIHAM SHL REUYITU ILDIO MAOCHSONOT BNFRD MTRPOTI SHL. BNNTIVOT ALA LA NTIN LSHIR AT CADORIM LENAEM. ASHR LETUNA CI HAMASIMA LA GESHA CHOOT DUT HMAASHRT AT TEUNATHA CI TROPOT SHNTFSO BBVITHAM SHL HANATEM VSL VILNA HN TROPOT BEULOT HSHFEA MRDIMA, AZCIN CI KIYIMOT DI RAIOT LCKR SHHOZTU VNTNO LMTLONNIM CADORI SHINA, VLCN LA HVA HCRH L'USAOT CN.

277. HAGNAH HULTAH TEUNOT BDVER MHDLI CHKIRAH BTIK. LPI HALLCA HPSOKHA, "UOBDET KIYOMO SHL MHDLI CHKIRAH AIN BA, CSLEUTZMA, LHBIA LZIKOY SHL NATEM. HSHALE OTHEA NDRESH BIYT HSHFET LBCHON HIA AM MHDLI CHKIRAH MKIMIM CHSH CI HGNTO SHL HANATEM KOPCHA, MCYOUN SHNOZER LO KOSSI LHTAMODD UM CHOMR HRAIOT NGDZO AO LHOCICH AT GRSOTO SHLO ... " (U"P 2697/14 CHADAD NI' MDINT HSRAL, PSKA 91 LPSK DINU SHL SHOFET S' G'OBRAAN (6.9.2016)).

בעניינו אני סבורה כי התקיימו מחדלי חקירה, ובוודאי לא התקיימה מחדלי חקירה המקיים חשש לפגיעה בהגנתו של הנאשם. אני סבורה כי היה הכרח לבדוק את מצבה הכלכלי של ילנה, משזו הודהה כי סבלת מצוקה כלכלית ונגנבה כספים במחזון (יצין כי לפי עדותו של רס"מ יعيش, הוצאה צו לבדיקת חשבונותיה של ילנה, ואולם הצוו לא בוצע - ע' 51); טענתה של ילנה בדבר פגיעה בזיכרון עקב שימוש בצדורי הרגעה מילא נדחתה; בסופו של דבר לא הייתה מחלוקת כי נותר מלאי מסויים של מכשירים למכירה בתקופה הרלוונטית לכטב אישום; נconaה אני לקבל את הטענה כי הנאשם לא חש בטוב בסמוך לתחילת העימות עם ילנה (אך לדעתם הדבר קשור בכניסתה של ילנה לחדר). אצין שוב כי הודעותיהם של המתלוננים בתיק זה הוגשו **בהתסכמה**, ולכן לא היה מקום להעלות בשלב הסיכון את הטענה כי היה על המשטרה לבדוק את התרופות שנוטלים המתלוננים באופן קבוע ולקבל חוות דעת מתאימה בנוגע להשפעותיהן של תרופות אלה.

דין הטענות להידחות אפוא.

סוף דבר

278. הנאשם מזוכה מן העבירות שייחסו לו באישומים החמישי, השביעי, השמיני והתשיעי.

279. הנני מרושעה את הנאשם בעבירות המפורטות להלן:

במסגרת האישום הראשון - שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשררת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירות תשלום יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

במסגרת האישום השני - שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשררת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

במסגרת האישום השלישי - שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשררת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

במסגרת האישום הרביעי - ניסיון שלילת כשר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיפים 25 + 29 לחוק; קשררת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

במסגרת האישום השישי - גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשררת קשר לעוון, עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק.

23.8.1995

תיקון מס' 39

ס"ח תשנ"ד מס' 1481 מיום 23.8.1994 עמ' 353 (ה"ח 2098)

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שחף קלימן שמעוני, הנאשם וב"כ עו"ד פלוטקין.